

Kiss Imre

**JÉZUS
BARÁTAI**

JÉZUS BARÁTAI

KISS IMRE

JÉZUS BARÁTAI

BÉCS, 1966

Egyházi jóváhagyással

Copyright 1966 by Verlag OPUS MYSTICI CORPORIS, bei Österr.
Seelsorge-Institut, Wien I. Stephansplatz 3. – Verlags. Nr. 306.

EGYHÁZUNK SZENTJEIT

nevezem az Úr Jézus barátainak. Ők éppen ezért a gyermekek barátai is. Róluk szól ez a kis vázlatgyűjtemény, mely távolról sem gyermekes kiadása a Szentek Életének. Ez utóbbit nem pótolják e vázlatok, ha a szentekről akarunk prédikálni, sőt feltételezik azt. Kevés lenne annyi ismeret alapján prédikálni egy-egy szentről, amennyit e vázlatok nyújtanak.

Szent Ágoston a Biblia és a katekizmus párhuzamában a bibliai történetet aranyfonálynak nevezi. Mint gyöngyszemek erre kerülnek fel hitünk igazságai. Nem aranyfonálynak, csupán cérnaszálynak felel meg az a néhány történet, melyre a drágagyöngyök pótlására üveggyöngyöket húztam: tanításokat, buzdításokat vegyesen. Az üveggyöngy is tükröződik. A kis hallgatók megláthatják magukat benne olyannak, mint amilyenek, de olyannak is, amilyennek lenniök kell. Ha felcsillan a nap, gyöngyöcskéim elfelejtik, hogy csak üvegek, és az isteni kegyelem a szentek fényébe öltöztetheti a példákkal és a tanításokkal fellelkesített kis gyermekeket. Ez a célja ennek a kötetnek.

A kidolgozásban az első kötetben lefektetett szempontok szerint jártam el. Csupán annyi az újítás, hogy a vázlatok egymásból folyógondolatait a könnyebb megjegyzés céljából megszámoztam.

A vázlatokat elsősorban nem azért írtam, hogy a szentek életét ismertessem. A hangsúly kerygmaticus jellegűen van. Ezért, ha valaki inkább erkölcsi tartalmú tételes beszédhez akarja a vázlatokat felhasználni, a tartalomjegyzék ebben is segítségére lesz.

A szerző.

TARTALOM

Előszó	5
------------------	---

Szeptember

1. Védőszentjeink – Valaki vigyáz reám	9
2. Szűz Mária – A Szűzanya tisztelete	13
3. Szent Gellért – Nézz a keresztre	17
4. Szent Mihály – A kísértések	21

Október

5. Kis Szent Teréz – Az istengyermekség	25
6. Szent Ferenc – A szegénység haszna	29
7. Alacoque Szent Margit – Jézus Szíve	33
8. Szent Tarziciusz – A ministránsok	37

November

9. Szent Imre – A szent tisztaság	41
10. Szent Márton – A szegények	45
11. Szent Erzsébet – Életszentség	49
12. Szent András – Keresztények egysége	54

December

13. Szent Borbála – A negyedik parancs	58
14. Szent Miklós – Ajándékozzunk!	62
15. Szent János – Kit szeret Jézus?	66
16. Aprószentek – Kistestvéreink	70

Január

17. Szent X. Piusz – A kereszténység mindig új.	74
18. Szent Margit – Az engesztelés	78

19. Szent Pál – Megtérnek a bűnösök	82
20. Bosco Szent János – Előzzük meg a rosszat . . .	86

Február

21. Szent Balázs – A szentelmények	90
22. Kortonai Szent Margit – A szépség	94
23. Szent Mátyás – A hitehagyók	98
24. Kaszap István – A szenttéavatás	102

Március

25. Szent Tamás – A hit és a tudomány	108
26. Szent József – A munka	112
27. Szent Benedek – A szerzetesek	116
28. Szent Gábor főangyal – A béke	121

Április

29. Szent Magdolna – A húsvéti gyónás	125
30. Szent Adalbert – A hithirdetők	129
31. Szent György – A hét főbűn	133
32. Szent Katalin – A pápa	137

Május

33. Boldog Gizella – Örvendező édesanyák	141
34. Szent Monika – Anyuka sír	145
35. Szent Angéla – Apostolkodás	149
36. Szent István király – Ki a magyar?	153

Június

37. Szent Antai – A kérő ima	157
38. Szent László – A lovagiasság	161
39. Szent Péter – A papi hivatás	165
40. Szent Anna – A nagymama	169

1.
VÉDŐSZENTJEINK
Valaki vigyáz reám

Cél: Mivel a gyermek szépnek tartja saját nevét, érdekelni fogja ugyanazon nevű védőszentje. Beszélek a védőszent feladatáról és arra buzdítom hallgatóimat, hogy jöjjenek szorgalmasan és hallgassák az új sorozat beszédeit.

1. Valamelyik közeli iskolába, a IV. A-ba jár egy kislány, Kovács Marikának hívják. Az első tanítási napon barátnője örömmel újságolja neki: „Képzeld, hozzánk, a IV. B-be jön egy új kislány, az ő neve is Kovács Marika.” „Milyen érdekes – mondja Marika –, úgy szeretném megismerni, milyen kislány lehet, akit éppen úgy hívnak, mint engem.” A kis barátnő meg is ígérte, hogy a legközelebb bemutatja Kovács Marikának névrokonát.

Elég ritka eset, hogy valaki találkozzék névrokonával. Ha véletlenül mégis megesnék, aligha jelent különösebb örömet. A jó Isten úgy akarta, hogy mindegyikünknek legyen egy névrokona, aki nagyon rendes, mert mindig csak jót kapunk tőle és akivel sohasem lehet összeveszni. Ez a névrokon, a védőszentünk. Igaz, a vezetéknévünk nem egyezik, de a jó Istennél nem számít, hogy kinek mi a családi neve és ki volt az apukája.

2. Tegnap délután keresztelés volt itt a templomban.

Hallgassátok csak meg, elmondom, hogyan kezdődött a szertartás. Azért mondom el, mert veletek is így történt, amikor kisbabák voltatok. A tisztelendő bácsi így kérdezte a gyermeket tartó keresztmamát (igazában a gyermekhez intézte a kérdést, de a keresztmamájának kellett felelnie helyette): „Kit választasz a szentek közül védőszentednek és mi lesz a neved?” A keresztmama azt válaszolta, hogy védőszentnek Szent István királyt választják és a gyermek neve István lesz.

A szentek az égben azonnal megtudnak mindent, ami érdekli őket. A magyarok első szent királya is megtudta, hogy itt a mi plébániánkon egy kis magyarnak őt választották védőszentjévé. Ezen persze ő egyáltalán nem sérteződött meg, ellenkezőleg, örült, mert segíthet egy fiúnak, hogy jó lehessen.

3. A jó Isten úgy akarta, hogy minden katolikus fiúnak és leánynak legyen az égben névrokona, azaz védőszentje. Van is védőszentje mindegyiteknek: az a szent, akinek a nevét a kereszteléskor kaptátok. Ha valakinek két nevet adtak, két védőszentje is van. Fogjátok a későbbiekben azt is hallani, hogy valakinek még több védőszentje is lehet.

Milyen jó annak, akinek igaz: komoly barátja, vagy barátnője van! Segíti, megvédi, figyelmezteti. Igyekeztek ti is, templombajáró katolikus gyerekek egymásnak jó barátja lenni. Az igazi barátság az egyik legszebb dolog a földön.

4. Mi azonban nem maradunk örökre a földön. Éle-

tünk végén a lelkünknek Istenhez kell jutnia. Ebben segít bennünket égi jó barátunk, a védőszentünk.

Mit is mondtam?!

Szabad egy szentet, aki az égben a jó Isten fényességében ragyog, barátunknak nevezni? Szabad bizony! Igaz, a szentek barátsága nem abban áll, hogy golyózni meggyünk velük. Erre jó a szomszéd fiú is. A szentek barátsága ennél sokkal több.

5. Szeptember elején elkezdjük az iskolaévet. A templomi gyermekprédikációk meg ma kezdődnek. Figyeljétek, megmondom, miről lesz az idén szó.

Mindegyitek meg fog ismerkedni égi névrokonával, védőszentjével. A prédikációk során meghalljátok életük történetét. Úgy gondolom, ez illő is lesz, hiszen védőszentetek is szeret és ismer benneteket. Előre mondom, hogy sokszor izgalmasak, kalandosak lesznek ezek a történetek. De nemcsak történeteket fogtok hallani. A szentek életük történetével üzennek is nekünk. Ezekre az üzenetekre is figyelünk majd.

6. Most egy kis megbízatás!

Édesanyátoktól pontosan érdeklődjétek meg, hogy ki a védőszentetek és mikor van a névünnepe. Kérdezzétek meg azt is, hogy nincs-e esetleg több keresztnévetek. Erről főleg a magyar pogánynevűek (ilyen pl. Attila, Csaba, Ildikó, Gyöngyi) érdeklődjének. Ha anyuka nem tudja megmondani, jöjjetek a plébániára, a tisztelendő bácsi majd eligazít.

7. Azt mondja a közmondás, hogy a jó kezdet fél si-

ker. Kezdjétek el ezt az új iskolaévet szorgalmas, jó tanulással. Ne úgy csináljatok, mint a lusta gyerekek: „ráérünk a tanulással, majd az ellenőrző értekezlet idején ráverünk”.

Ti, katolikus, templombajáró gyerekek viselkedjétek példaadóan az Úr Jézus kedvéért és ti legyetek a legjobb tanulók!

2. SZŰZ MÁRIA *A Szűzanya tisztelete*

Cél: Szeptember elején, amikor a gyermek-katekézisek elkezdődnek, sietek a Boldogságos Szűz tiszteletére és szeretetére buzdítani a gyermekeket.

1. Amikor egy kisbaba megszületik, a szülői és nagyszülői azon tanakodnak, hogy mi legyen a neve, milyen névre kereszteljék. Sokan úgy döntenek, hogy valamelyik szülőjének nevét kapja. Másutt meg előveszik a naptárt és kinézik, hogy milyen tetszetős névnap van a babaszületésnapja körül és azt a nevet választják. Azt gondolják, hogy majd együtt tarthatja születés- és névnapját gyermekük. Így olcsóbban, kevesebb ajándékkal el lehet intézni.

2. Szeptember első felében Szűz Máriának két ünnepe van közel egymáshoz. Nyolcadikán születését, 12-én pedig névnapját ünnepeljük. De egészen biztos, hogy nem a takarékoság miatt van a két ünnep egymáshoz ilyen közel. Meg kell hagynunk, hogy Mária ünneplésével nem takarékoskodnak a katolikusok. Az év tizenkét hónapja közül alig van olyan, melyben ne lenne ünnepe. Olyan azonban több is akad, melyben két-három ünnepe is van. Ez így is van rendjén. Mária olyan nagy valaki még a jó Isten szemében is, hogy ha minden másnap az ő ünnepe

lenne, még az sem lenne sok. A legtöbb lánynak ő a védőszentje. Ha végignézik az osztály névsorát, látjátok, hogy a legtöbb lány a Szűzanya nevét, Mária nevét viseli. Most pedig csodálkozzatok: iránta való tiszteletből külföldön még fiúkat is keresztelnek nevére, de hogy zavar ne legyen, a második névnek adják a Máriát.

Hallottam egy Marikáról, aki nem szívesen viselte nevét, túl egyszerűnek, falusiasnak találta. Hajnalka, vagy Emőke szeretett volna lenni. Szegény kislány! Szebb nevet nem is kaphatott volna. Nagyon jól tudták ezt azok a szülők, akik gyermeküket Máriára kereszteltették.

3. A régi világban voltak előkelő emberek, méltóságos, nagyságos, tekintetes urak. Ha véletlenül valaki egy méltóságos úrnak azt mondta, hogy tekintetes úr, akkor nagyon megharagudott. Olyan, mintha egy ezredesnek azt mondaná valaki, hogy őrmester.

Máriáról már mondtuk, hogy ő a legelőkelőbb az összes emberek közül, mivel ő az Isten anyja. Mégsem követel előkelő megszólításokat. Biztosan annak örül a legjobban, ha egyszerűen édesanyáknak szólítjuk.

Azt már biztosan tudjátok, hogy minden név jelent valamit. Pl. Péter – szikla, Pál – kicsi, Ágnes – bárány. Aki pedig valamit is törődik a nevével, az tudja jelentését. Ha valaki pedig nem tudná, sietve szóljon nekem. Van ugyanis egy könyvem, melyben minden név megtalálható. Mária nevének igen szép az értelme. Mar, annyi, mint szeretni, Jah pedig Istent jelent. Egyből olvasva Mária jelentése ez: Akit szeret az Isten.

4. Névnapijuk előtt izgulnak a gyermekek: hányan fognak felköszönteni? Vajon a szülők nem felejtkeznek-e meg véletlenül? Kitől, mit fogok kapni? Ilyesmik járnak egy névnap előtt a gyerekek eszébe. A jó kislányok részére, akiket sokan szeretnek, biztosan nem marad el az ajándék. Ha más nem, a jókívánságok mellé néhány szál rózsza.

Gyermekek, az égi Mária nem érdemelne meg névnapijára valamit tőlünk is? Egészen biztosan! Ő az, aki számunkra az Úr Jézust világra szülte és felnevelte. Isten után ő tette a legtöbbet a mi megváltásunkért. Isten kegyelme nélkül senki sem juthat a mennyországba, de hogy tényleg odajussunk, Mária is segít. Figyeljete, elmondom, hogyan. Amikor Jézusát nevelte, előkészítette arra is, hogy a Megváltónk legyen. Tudta, hogy ki lesz Jézus az emberek számára. Mint Istentől kiválasztott édesanya gondolatban egészen együtt élt Jézusával. Azt akarta, amit Jézus akart. Imádkozott, hogy céljai megvalósuljanak, mi az égbe jussunk. Így tett Mária akkor is, amikor Fia keresztje alatt állott.

5. Jézus nem sokkal saját mennybemenetele után édesanyját is magához vette. Ezóta még többet imádkozik értünk, úgy mondjuk, hogy közbenjár, imáinkat Isten elé viszi és saját kéréseivel is támogatja. Ezekben a napokban is biztosan sokat imádkozik a Marikákért, hogy rendes, tisztalelkű kislányok maradjanak. Ha száz tisztelendő bácsi, száz napig prédikálna, Mária jóságát úgysem tudná elmondani.

Inkább csak arról szólok, hogyan lehetne az ő jóságát viszonznunk. Mi legyen névnapi ajándékunk? Földi dolgokat, cukorkát és csokit nem vihetünk. Az ellenben szép lenne, ha templomi szobrához erre a napra Marikák hoznák a virágot. Akiknél odahaza Mária-kép van, azt is feldíszítheti. Jókívánságainkat olyan imádsággal is elmondhatjuk, amelyet mi magunk találunk ki. Én azt ajánlanám, hogy kívánjunk neki igen sok, Jézushoz hasonló jó gyermeket. Természetesen mi magunkat is gondoljuk ezek közé.

3. SZENT GELLÉRT *Nézz a keresztre*

Cél: Színesen elmondom a szent püspök élettörténetét, kihangsúlyozva, hogy milyen nagy áldás volt ő nemzetünk számára. Keresztet mutató alakját mintegy megelevenítve állítom a gyermekek elé.

1. Mennyire örült az egész ország, amikor az új Erzsébet-híd elkészült. Az embereknek tetszik az új híd szép, modern formája, hogy milyen nagy és milyen erősek ívei és óriási a teherbírása. Nekem ezeken felül még az is tetszik, hogy szépen látható a hídról a budai hegy oldalán lévő Szent Gellért szobor. Olyan ez a híd, mint egy térdeplő a szent szobra előtt. Mintha azért is lenne, hogy róla imádkozva, gondolkodva nézzünk Szent Gellért felé.

Ha a híd budai oldalához értek, tudjátok meg, hogy szent helyen álltok, mert itt halt meg az első magyar vértanú. Holttestét pedig ennek a hídnak a helyén (mert akkor még csak komp közlekedett) vitték át Pestre és Boldogasszony templomába temették. Ezt most Belvárosi templomnak hívjuk.

2. Szeptember 26-án van Szent Gellért ünnepe. Ha nincs is köztetek sok névrokona, mégis hallgassátok meg élettörténetét, mert igen érdekes.

Nem magyar, hanem olasz fiú volt, és ráadásul igen beteges, gyenge teremtés. Szülei – gazdag velenceiek – a jó Istenben bizakodtak, s a Szűzanya közbenjárását kérték, hogy megmaradjon egyetlen gyermekük. Azt mondták: szolgálja a jó Istent, ha az megőrzi az életét. A kérés teljesült. Így kapott Szent Gellért már gyermekkorában papruhát, sokat tanult és imádkozott, mint manapság a kis tisztelendő bácsik a szemináriumban. Boldog volt, hogy a jó Isten szolgálja lehet. Örömeiben még jobban szerette Istent és még többet tanult, hogy szépen tudjon az embereknek prédikálni. Akkor még nem is sejtette, hogy egyszer miféle-fajta hívei lesznek.

3. Gellértet egész fiatal korában nagy szomorúság érte, meghaltak szülei. Ekkor elhatározta, hogy messze keletre megy zarándokolni, búcsút járni. Azokat a helyeket akarta meglátogatni, ahol az Úr Jézus élt és szenvedett ezer évvel előtte. Hajóra is szállt, de a tengeren nagy vihar kerekedett. Ez a hajót nem keletre, hanem Magyarország irányába sodorta. Amikor a vihar elmúlt, találkozott egy itthoni tisztelendő bácsival, az rábeszélte, hogy inkább a magyarok országába jöjjön, mert nálunk nagyobb szükség van rá. De miért volt itt egy olasz papra szükség? Azért, mert a magyarok akkor még nem voltak Jézus vallásán, nem voltak katolikusok, hanem pogányok. Tudós, művelt ember sem igen akadt még akkor közöttünk, Gellértet tehát azért hívták, hogy tanítsa népünket Jézus vallására, kereszteljen és misézzen. Mivel Szent Gellért igen tanult, okos pap volt, arra is meg-

kérték a magyarok, hogy adjon valamit tudományából a mieinknek is.

4. Igen jó vezetőjük volt akkor a magyaroknak, Szent István király. Gellért Esztergomba, a király udvarába került. Itt a király rábízta a fiának, Szent Imre hercegnek a nevelését. Szent Gellért minden tantárgyra tanította a királyfit, de a legfontosabbnak mégis a hittant tartotta, mert ebből lehet megtanulni, hogyan lehetünk igazán rendes emberek.

Nem sokkal azután, hogy Szent Imre elvégezte az iskolákat, Szent Gellértből püspök lett. Így már nemcsak egy fiút, hanem a megye egész lakosságát kellett a jó Istenhez vezetnie. Püspöki városa azon a tájon volt, ahol ma Szeged fekszik. Nehéz volt a dolga akkoriban egy püspöknek! Papjaival együtt ökrösszekereken járták a megyét. Elmentek minden faluba, minden tanyára. Szép és okos beszédükkel rávették az embereket, hogy hagyják ott a pogányságot, keresztkedjenek meg és éljenek békében és szeretetben. Templomok sem voltak akkoriban, sem plébániák, de még általános iskolák sem. Mennyi gondja, aggodása lehetett Szent Gellértnek, míg ezeket az igen fontos intézményeket kellő számban felépíthette.

5. Jól is ment volna itt minden, de meghalt Szent István király, követte a sírba fiatalon meghalt fiát, Szent Imre herceget. Utána a királyok jobban értettek a mulatozáshoz, mint az ország vezetéséhez. Az is baj volt, hogy sok pogány akadt még a magyarok között, akik az országban lévő bajokért a keresztényeket, főleg pedig a

keresztény papokat okolták, és ezért fellázadtak Jézus vallása ellen.

6. Gellért püspök Budára jött, hogy a vezetők között békét teremtsen. Ez sajnos nem sikerült. Amikor ő és kísérei odaértek, ahol a hegyek a Dunába néznek, a fellázított tömeg megdobálta őket. Társait a kövek zúzták halálra, őt pedig a pogányok egy rozoga szekérre kötözték, felhúzták egy sziklás, meredek hegyoldalra és onnantól taszították a mélybe. Szívét a hegy lábánál még átszúrták és fejét egy kősziklán összezúzták. Így halt meg Jézus hítéért az első magyar vértanú.

7. Gondoljunk most a Gellért-hegy oldalán keresztet mutató szobrára. Ez a kereszt látható itt a templomban, az utak mentén és odahaza a szobában. Arra tanít, hogy Jézus szeretett bennünket és meghalt értünk, meg arra is, hogy keresztény módon éljünk. A pogány élet nem méltó az emberhez. Gondolatban kivesszük Szent Gellért kezéből a keresztet, ránézünk és odatartjuk mindenki elé.

4. SZENT MIHÁLY *A kísértések*

Cél: A gyermekeket arra buzdítom, hogy Isten ügyéért és hitükért vegyék fel a küzdelmet. Ez nem verekedésben, nem is szócsatákban, hanem elsősorban a kísértések legyőzésében áll.

1. Amikor a szentekről beszélgetünk, többször halljátok, hogy a szentek milyen sokat böjtöltek, milyen sok önmegtagadást végeztek, a vértanúkat mily kegyetlenül kínozták, és hova temették el őket. Ma olyan szentről lesz szó, akit sem megkínozni, sem megölni nem lehetett, de még a halál sem tudta legyőzni. Sírja sincsen sehol sem. Hogyan lehet ez? Úgy, hogy ennek a szentnek nincsen teste. Angyal. Az angyalok között is az első, Szent Mihály.

Gondolom, nemcsak a Misi gyerekek figyelnek ma, hanem minden fiú. Szent Mihály ugyanis olyan erős volt, hogy óriási küzdelemben magát a gonosz lelket, a sátánt is legyőzte. De hogy a lányok is figyeljenek, be kell vallanunk, hogy Szent Mihály sem fiú nem volt, sem leány, mert az angyalnak nincs teste. De enélkül is eléri minden célját, el tud intézni bármit, ezenfelül nagyon okos és nagyon szép.

2. Életének nagy eseménye akkor történt, amikor a

jó Isten még nem teremtette meg a földet, tehát még emberek sem voltak. A Szentírásban olvashatunk arról, hogy a nagyon okos és nagyon szép angyalok közül többnek lelkében kikelt egy bűn, a kevélység. Elfelejtették, vagy legalábbis letagadták, hogy az Isten teremtette őket olyan okosnak és szépnek. A hála és köszönet helyett a büszke gőg nőtt ki a lelkükben. Azt mondták: nem hódolunk az Istennek, nem dicsérjük és nem szolgáljuk Őt. De Szent Mihály tudta, mi az igazság. Az egész angyalsereg, a lázadók és hűségeselek hallatára elkiáltotta magát: „Kicsoda lehetne még olyan, mint az Isten?!” Ez volt a csatakiáltás, az angyalok között kitört a háború. A jók fővezére Szent Mihály volt, a harc vége pedig az lett, hogy a lázadó gőgös angyalokat kiverték a mennyországából a pokolba.

3. Néha látunk az utcán igen öreg katonákat. Gyönyörű a ruhájuk, mellükön csak úgy csillog a sok kitüntetés. Sokszor botra támaszkodva, nehezen járnak: nyugdíjas hősök, akik igazában csak valamikor, nagyon régen voltak hősök. Ma már csak emlékezni tudnak. Szent Mihály nem ilyen nyugdíjas tábornok. Ma is és örökké fiatal, mindig harcol, mindig győztes fővezér.

4. Az biztos, hogy amíg emberek lesznek a földön, a legyőzött és pokolra taszított gonosz lelkek tovább folytatják a harcot, de most már a jó emberek ellen. A keserű irigység dűhíti őket: ha ők már nem lehetnek az Isten gyermekei, ne legyen egyetlen ember sem az. Ha már ők a pokolba kerülnek, jusson oda minél több em-

per is. Folyik a küzdelem, dúl a harc. Persze nem tankokkal, mégcsak ököllel sem. A gonoszok ravaszok, alkudoznak velünk, kísértenek, csábítanak bennünket. Emlekezetünkbe juttatják, képzeletünkbe odafestik a bűnt, mintha az csupa szép, csupa jó dolog lenne. Már nagyon sokat becsaptak. A kis bűnről azt súgják, hogy nem is bűn, csak egy kicsit rossz szokás; a nagy bűnről azt mondják, hogy csak kicsiny. Megnyugtatnak, hogy legközelebb úgyis meggyónhatjuk és rendben lesz minden.

5. De miért is sorolnánk tovább az ördög fortélyait, hiszen nem róla szól a prédikáció! Mit is tett azon a napon Szent Mihály? Rádöbbsent, hogy csak egyetlen igazi úr van a világon, aki erős is, meg szent is: az Isten. El is kezdte érette halogatás, alku nélkül a közdelmet. Győzött is! Mondottuk, hogy Szent Mihály nem nyugdíjas tábornok bácsi, hanem most is tényleges fővezér. Vezeti mindazokat, akik Isten pártján állanak és nem akarnak a gonoszok, a kárhozottak seregébe tartozni. Tehát vezérünk nekünk is. Nagy szó ilyen vezér katonája lenni!

6. Ez a küzdelem természetesen egészen másképp folyik, mint a grundon szoktatok küzdeni. Ide nem kell izom, se testi ügyesség és végső esetben a köröm se segít! Ész kell hozzá és szív, vagyis okosság és szeretet. Szent Mihály is ezekkel indult harcba. Tudnunk kell, hogy az Isten a mi szerető Atyánk és Urunk, a gonosz lélek pedig ellenségünk. Ezért, ha Isten igen nehezet is parancsol, akkor is jót akar, ha a gonosz könnyűt, szépet, kényelmeset ajánl, abból csak rossz lehet. Ha ezt megértettük,

akkor nagyon fogjuk szeretni a jó Istent és gyűlölni a sá-
tánt minden fondorlatával együtt.

Katolikus gyermek nem fekdühet le esti ima nélkül.
A jövő héten (már a mai este is beleszámít), lefekvés
előtt az esti imában gondolatok vissza az elmúlt napra.
Számoljátok össze, hogy aznap hány támadást indított
ellenetek az ellenségtek, a gonosz lélek, és ezek közül
mennyiben sikerült Szent Mihály segítségével győznötök.

5.
KIS SZENT TERÉZ
Az istengyermekség

Cél: Kis Szent Teréz életének és tanításának ismertetése közben megmagyarázom és megkedveltetem a lelki gyermekséget.

1. Még tavasszal történt. Az egyik hittanos elém állt és nagy boldogan így kezdte: „Atya kérem, tessék elképzelni, megkaptuk az útlevelet és a nyáron külföldre megyünk. Ott is szeretnénk vasárnaponként szentmisén résztvenni, de mondták, hogy ott igen sokféle templom van, hogyan tudhatjuk meg, melyik a miénk?” Ezt feleltem: „Ha bemegy a templomba és ott találsz két szobrot, Szűz Máriáét és Kis Szent Terézét, az biztosan katolikus templom.” Jó tanácsot adtam? Most egy pillanatra szabad körültekintenek a templomban. Megtaláltátok már mind a két jelet? Ez így van az egész világon.

2. Máriának azért van szobra, mert ő az Úr Jézusnak, Istenünknek édesanyja és nekünk is mennyei édesanyánk. És Kis Szent Teréznek? Azért, mert a Szűzanya után ő az a szent, akit a legtöbben szeretnek és akitől a legtöbben kérnek valamit. Nézzük csak, hogyan ábrázolják. Apácaruha van rajta, mert kedvesnővér volt. (Anyukát kérdezzétek meg, mi az, hogy kedvesnővér.) Rózsacsokrot és feszületet tart karjai közt. Élő rózsza is van bőségesen a szobor körül, mert őt a rózsák szentjének is nevezik.

Október 3-án van a nevenapja s vele együtt igen sok Terit ünnepelnek ekkor. Most tehát róla legyen szó.

3. Miért nevezik „Kis” Szent Teréznek? Nem volt már gyermek, mikor meghalt, 24 éves volt. De a lelke olyan volt, mint egy ártatlan gyermeké. Maga az Úr Jézus parancsolta azt meg híveinek, hogy lelkük hasonlítson a gyermekéhez. „Ha meg nem változtok, és nem lesztek, mint a gyermekek, nem mehetnek be a mennyországba.” Ezek igen komoly szavak! Jézus ugyanis komolyan veszi, hogy kiket enged be a mennyországba és kiket zár ki onnan. Beszéljessünk csak arról, hogy milyen volt Kis Szent Teréz lelke, mert a mi lelkünknek is olyannak kell lenni.

4. Nagyon bízott abban, hogy a jó Isten a mennybe várja őt. Egy este édesapjával sétált és csillagokból ki-
rakva T betűt vett észre az égen. (Este nézzétek meg ti is ezt a csillagképet.) Ebből biztosra vette, hogy ő is elő van jegyezve a mennyországban.

Vágyakozott is oda és kívánta, hogy más is jusson az égbe. Képzeljétek, egyszer egészen komolyan odaállt édesanyja elé: „Szeretném, ha meghalnál” – mondotta neki. Mikor az elszomorodott az ilyenfajta kívánság miatt, Terézke így magyarázkodott: „Ha nem halsz meg, nem mehetsz az égbe, én pedig igen szeretném, hogy oda juss.” Úgy bízta rá magát a jó Istenre, mint a gyermek, aki vakon bízik a szüleiben. Azt mondotta, hogy ő csak olyan akar lenni az Isten szemében, mint egy rongybaba a gyermek számára. Tudjuk, az nem kényes, nem drága baba, és ide-oda hajigálják a kislányok. Te-

rézke tudta, hogy bármit tesz is vele a jó Isten, az biztosan jó. Mint gyermek az anyukáját, úgy szerette Terézke a Szűzanyát. Imáiban is úgy beszélgetett vele, olyan közvetlenül, mint a gyermek teszi szeretett édesanyjával.

5. Egész életét most nem tudom elmondani, de talán nem is fontos. A kolostorban azt tette, amit rábíztak. Sekrestyéskedett, tanította a fiatalabb nővéreket, volt betegápoló is. Azt tartotta fontosnak, hogy minden dolgot szeretetből végezze. Még a keserű orvosságot is mosolyogva próbálta bevenni, mert arra gondolt, hogy ezzel is szereti a jó Istent.

Terézke igen szeretett volna kisleány lenni, mert így tisztelendő bácsi lehetne belőle. Arról álmodozott, hogy akkor ő messze Afrikába menne a pogányok közé hittérítőnek. Ezt ugyan nem tehetette, mégis igen sokat tett, hogy a pogányok megtérjenek. Imádkozott, böjtölt és jócselekedeteket ajánlott fel, hogy a hittérítők munkája sikerüljön.

6. Elég fiatalon halt meg és röviddel ezután szentté is avatták. Az egész világon megismerték és tisztelik, amint mondtuk, szobra ott található minden katolikus templomban. Mi ennek az oka? Egészen biztosan a rózsaszent. Terézke ugyanis azt ígérte, hogy halála után rózsaszent fog a földre hullatni. Rózsza a szeretet jele. Kis Teréz tehát azt ígérte, hogy közbenjár a jó Istennél azokért, akik tisztelik, vagyis imádkoznak hozzá. Az ilyeneknek mintha rózsát kapnának az égből, meggyőződhet-

nek arról, hogy szereti őket az Isten, mert teljesíti kéréseiket.

7. Ha van a kertetekben rózsza, ne sajnáljatok egy-két szálát Kis Szent Teréztől sem. És amíg a virágot szobra elé teszitek, kérjetek tőle egy másikfajta rózsát: azt, hogy a jó Istent egész életetekben olyan bizalommal szeressétek, mint ahogyan egészen kicsi korotokban születeket szerettétek.

6.
SZENT FERENC
A szegénység haszna

Cél: Megéreztetem a gyermekekkel, hogy sokszor több baj ered abból, ami van, mint abból, ami hiányzik. Szeretném, ha megértenék, hogy a lelki szegénység mennyire segít a lelki gazdagsághoz.

1. Imserterem két kisiút. Testvérek voltak. Mindketőnek volt villanyvonata, de az egyik elrontotta. Vonatja állt, nemcsak a pályaudvaron, hanem a nyílt pályán is. Szerette volna megszerezni testvérkéjétől a jó mozgonyt. „Az enyém a jó és te rontottad el.” „Nem igaz, hanem az enyém mindig jó volt és te most el akarod lopni.” Röviden: körmöléssel, sírással egybekötött igen csúnya verekedés kerekedett a dologból. A jó mozgonyt kitépték egymás kezéből, míg végül az is elromlott. Milyen nagy baj, ha a testvérek ilyen dolgokban nem tudnak egyetérteni!

2. Az iskolában nemrégiben golyóstoll lopás volt. A zsebeket, táskákat is kikutatták. Végre megkerült. Hogy sírt és szégyellte magát a tolvaj. A többiek nyíltan csúfolták. Milyen baj, ha az egyik embernek kell a másé.

Hányszor prédikálja az atya a felnőtteknek, hogy jöjjenek vásárnaponként a templomba. „Nem érünk rá, dolgozni kell” – felelik sokan. Vannak, akik még az imád-

ság alól is így mentik ki magukat. A nagy baj pedig abban van, hogy a pénzszerzés miatt lassanként elfelejtik az Istent is.

Az utolsó ötven évben a számos kis háborún kívül két világháború volt. Mennyi vér, könny és jaj kísért ezeket a háborúkat! Csak a két háborúban 59 millió ember esett el. Mindez nagyrészt azért, mert az egyik országnak kellett a másik gazdagsága.

3. Látjátok, mennyi baj ered a kapzsiságból, vagyis, ha valakinek több kell, mint szükséges. Ha más dolgainak az elvevésével, vagy saját lelkének elhanyagolásával akar gazdag lenni. De ez régen is így volt. A pénz, meg a vagyon elfordította az embereket egymástól és a jó Istentől.

4. Volt egy ember, aki segíteni akart a többin. Szerette volna őket rászoktatni, hogy ne a pénz körül járjon folyton az eszük, hanem inkább szeressék a jó Istent és egymást. Szent Ferencnek hívták. Azoknak a Feriknek, akiknek október 4-én van a névnapjuk, ez a Szent Ferenc a védőszentjük. Azért mondom, hogy ez a Szent Ferenc, mert több ilyen nevű szent is van.

Hétszáz évvel ezelőtt élt Olaszországnak Asszisi nevű városában. Ezért lett a neve Asszisi Szent Ferenc. Édesapja gazdag ruhakereskedő volt. Üzlete megtömve selyemmel és bársonnyal, de még bíbor is akadt bőven. Gondolhatjátok, hogy fiát is milyen szépen járatta. Ferenc egyszer a templomban hallgatta, hogy az Evangéliumos könyvből Jézusnak ezeket a szavait olvasták: „Ne

legyen se aranyatok, se ezüstötök, se pénzetek, se táskátok, se két köntöstök, se sarutok, se bototok." Erre Ferenc lemondott a gazdag örökségről, ami rá várt, levetette szép ruháját is, helyette zsákból való ruhát vett magára. Nem volt mása, csak egy pohara, ebbe adták a jó emberek szívésségből az ennivalót. Az apja hiába akarta, hogy gazdag ember váljék a fiából, Ferenc a szegénységet választotta. Végül is elkergette otthonról. De ez természetesen különösebb fájdalmat nem okozott Szent Ferencnek, sőt örült, hogy most már nyugodtan nevezheti atyjának a jó Istent.

5. Ezek után Szent Ferenc elindult, hogy prédikáljon az embereknek. Arról prédikált, hogy milyen jó szegénynek lenni. Mivel ő tényleg koldus szegény volt, s amellettt jókedvű és vidám, hallgatói gondolkodóba estek: „Hát így is lehet élni? Nem a legfontosabb a pénz, az arany, meg a kincs?” Belátták, hogy Isten szegénykéjének – így hívták ugyanis Szent Ferencet – igaza van. Lassanként megjavultak, adtak a szegényeknek és nem bántották a másét. Ferenc szeretett mindenkit és ezért mindenki meghallgatta és megértette. Leírták, hogy még a madaraknak is prédikált, akik buzdítására még szebb énekkel dicsőítették Istent. Barátságot kötött még egy farkassal is, az meg kezét adott neki arra, hogy ezután nem tesz kárt a környék háziállataiban.

6. Szent Ferencnek nemcsak hallgatói voltak, hanem még társai is akadtak. Utánozták az ő életét és elvitték tanítását a világ minden tájára. Egymást testvérnek ne-

vezik, az emberek pedig barátoknak hívják őket. Budapesten is, Esztergomban is van templomuk a barátoknak, vagy más néven a ferenceseknek.

7. Tanuljunk meg Szent Ferenctől egy fontos igazságot. Az az ember, aki folyton csak a vagyont keresi és hasznot nézi, nem vehet észre igen sok szép dolgot az életben. Akinek a füle pedig csak a pénz csengésére és bankó zizzenésére figyel, annak füle mellett elmegy Isten szava. A szegénység a jó Istennel sokkal nagyobb boldogságot szerez, mint a gazdagság Isten nélkül.

7.
ALACOQUE SZENT MARGIT
Jézus Szíve

Cél: A szentnek adott ígéreteket ismertetem s ezzel megértetem és terjesztem Jézus Szívének tiszteletét.

1. Minden hónap első napjaiban – biztosan megfigyeltétek már – ezt hirdeti a tisztelendő bácsi: „Ezen a héten első péntek. Ne felejtkezzünk el Jézus Szíve tiszteletére a szentáldozást elvégezni.” Ilyen formán hirdetnek ezekben a napokban az egész világon. Ki volt az, aki először kezdte az embereket az első péntekre figyelmeztetni? Nem pap volt, hanem kedvesnővér. Körülbelül kétszáz évvel ezelőtt Franciaországban élt és Alacoque Szent Margitnak hívták. Fogtok még hallani más nevű Szent Margitról is. Az ő nevenapja október 17-én van. Ha valamelyik Margit nevű kislány még nem választott védőszentet és ha Alacoque Margit élete tetszik neki, őt is választhatja.

2. Francia kislány volt. Gyermekkorában úgy élt, mint a többi gazdag gyermek. Azt azonban feljegyezték róla, hogyha valami csínytet követett el, nem azzal lehetett a jó útra téríteni, hogy összeszidták, vagy megbüntették, hanem azzal a figyelmeztetéssel, hogy rosszaságával a jó Istent is megbántotta. Édesapja fiatalon halt meg. Margit ekkor a kedvesnővérekhez került egy zárdaiskolá-

ba. Betegsége miatt azonban haza kellett mennie. Ott-hon még jó ideig nagy szegénységben, sőt nyomorban éltek. Amikor nagylány lett, ismét jól ment a soruk. Udvartlója és kérője is akadt bőviben. Margit, ha nagyon nehezen is, sőt édesanyja akarata ellenére, hű maradt egészen kicsiny korában tett elhatározásához, hogy egész életét, testét és lelkét a jó Istennek szenteli és kedves-nővér lesz.

3. Zárdába is lépett és igen boldogan élt, mert boldogság az Istent szépen szolgálni. Pedig volt bőven baja is. Sokat imádkozott, ezért előljárói különcknek tartották. Azért is eleget kellett hallgatnia, hogy a konyhai és házkörüli munkákban nem volt valami ügyes.

Az Úr Jézus azonban kitüntette. Többször is megjelent neki, megmutatta Szívét, elmondta neki titkait és kívánságait is közölte vele. Egyszer arról beszélt neki, hogy igen nagyon szereti az embereket és szeretetét már szinte képtelen magába rejteni. Elmondotta tervét is, Margitot választotta ki arra a feladatra, hogy mindenkinek beszéljen az Ő szeretetéről. Beszélt Jézus neki bánatáról, szomorúságáról is. Az emberek hálátlansága jobban fáj neki, mint a kereszten elviselt szenvedések. Arra kérte Margitot, hogy legalább ő szerezzen örömet neki és szeretetével kárpótolja a sok hálátlan ember helyett is. Azoknak pedig, akik Margithoz hasonlóan szeretni akarják, elmondotta, hogyan lehetne őt a legszebben szeretni: úgy, ha tisztelik az ő Szívét. Láttátok, a búcsúban sátrakban mézeskalács szívet árulnak. Rá van írva: szeret-

lek. Érdekes, miért akarta Jézus, hogy tiszteljék a Szívét? Figyeljete, megmagyarázom. Tudjátok, hogy az emberi testnek egyik legfontosabb része a szív. Ez egyúttal a szeretetet is jelenti. Jézus Isten is volt, meg ember is. Ezért, mikor azt akarja mondani, hogy mennyire szereti az embereket, az ő testvéreit, csak a vérző Szívét kell mutatnia. Ebből jobban értenek az emberek, mint a szavakból.

4. Azoknak pedig, akik megértik, hogy mire vágyik Jézus Szíve, elmondotta további kívánságát is. Azt kívánta, hogy kilenc egymásután következő hónap első péntekén járuljanak szentáldozáshoz. Igéreteket is tett azok számára, akik ilyen szépen mutatják meg szeretetüket.

Hallgassatok meg ezek közül néhányat.

Megáldja azokat a lakásokat, ahol a Jézus Szíve képet kifüggesztik és tisztelik. Az ilyen családokban megőrzi a békességet és szeretetet. Ha valaki csak olyan tessék-lássék katolikus, a Szent Szív tisztelete jó katolikus-sá alakítja. A tisztelendő bácsikat is megsegíti abban, hogy a hitetlen és vallásra haragvó embereket is megtérítsék. A legnagyobb ígélet pedig a haldoklóknak szól. Ilyenkor juthat az ember vagy a mennyországba, vagy a pokolba. Ezért ígéri Jézus, hogy megadja nekik a szükséges kegyelmet ahhoz, hogy a mennyországba jussanak. Ez már majdnem annyi, mintha a mennyországot ígérné meg számunkra.

5. De azoknak is áldást ígért, akik azon buzgólkod-

nak, hogy az emberek közül minél többen tiszteljék a Szent Szívet. Megáldotta elsősorban Szent Margitot, hiszen az ő szorgalmának köszönhető, hogy Jézus Szívét az egész világon tisztelik és az első pénteket tartják.

Közöttetek is elég sokan vannak ilyenek. Azonban az Úr Jézus olyan nagyon kér, buzdít bennünket Szívének tiszteletére. Biztosan még több is telnék tőlünk. Karácsonyra szép ajándék lenne, ha vásárolnátok megtakarított pénzetekből Szent Szív-képet. Ha erre nincs mód, ilyen szentképet én is adok az imakönyvetekbe.

6. Amikor halljátok az első pénteki hirdetést, mondjátok el pajtásaitoknak is. Arról lehet megismerni az igazi jó pajtásokat, hogy együtt áldoznak ezen a napon. Van egy szép ima is Jézus Szívéhez. Reggelenként szoktuk elmondani és szavaival felajánljuk egész napunk minden örömét és bánatát, hogy ezáltal engeszteljük a bűnökkel megbántott Szívet. A hirdető táblára kiírtam ezt az imát. Azt szeretném, ha hétközben töltőtollal, papírral a kezetekben megjelennétek a templom előcsarnokában és lemásolnátok.

8.
SZENT TARZICIUSZ
A ministránsok

Cél: A különböző hivatások védőszentjei között a ministránsokét is bemutatom. Pár-huzamot vonok Tarziciusz és a mai ministránsok szolgálata között.

1. Tudjátok már, hogy mindenkinek van védőszentje és pedig az a szent, akinek a nevét viseli. Azt azonban még nem említettem, hogy nemcsak az egyes embereknél van így. A különböző nemzeteknek, egyesületeknek, sőt azoknak is, akik ugyanazon foglalkozást, mesterséget űzik, van égi pártfogójuk. Az ilyen védőszent különösen valami hivatás, munka, vagy feladat elvégzésénél segít. Példát is mondok. Szalézi Szent Ferenc, aki maga is író volt, az Egyház kívánságára az újságíróknak lett égi segítőjük, hogy mindig igazat írjanak és az újságolvasó emberek a cikkek nyomán jobbak legyenek. A földműves mesterség védőszentje Szent Izidor, a pásztoroké Szent Vendel, a bányász hivatásé pedig Szent Borbála.

2. Most azoknak a fiúknak a védőszentjéről lesz szó, akik a templomban a pap mellett állnak és segédkeznek a szertartások végzésében. Mindenki tudja, hogy a ministránsokról van szó. Az ő védőszentjük pedig Szent Tarziciusz. Ilyen nevű fiú talán az országban sincs, pedig igazán lehetne. Ha legközelebb egy kismama kérdi

tőlem, milyen nevet adjon születendő kisfiának, feltétlenül az ő nevét fogom ajánlani. Neve nem is szerepel külön napon a naptárban. De nem is juthat minden egyes szentnek egy külön nap. Az évben – mint tudjátok – csak 365 nap van, a pápa könyveiben pedig több, mint tizezer szentet jegyeztek fel.

3. Szent Tarziciusz azért lett a ministránsok védőszentje, mert maga is az volt, sőt ministráns szolgálat közben halt meg. De kezdjük csak az elején! Tarziciusz nem neonfényes templomnak virágokkal és kézimunkával díszített gyönyörű oltára mellett ministrált. Rómában az ő idejében földalatti titkos folyosókon – ezeket katakombáknak hívták – gyűltek össze a katolikusok a szentmisére. Azért bújtak így el, mert a többi házak között nem engedtek nekik templomot építeni, sőt volt idő, amikor ha valakiről kitudódott, hogy katolikus, a császár börtönbe záratta, sőt igen sokszor halálra ítélte. Akkoriban még nem volt villany, de még petróleumlámpa sem, a katakomba pedig nappal is koromsötét lévén, a világítás is a ministránsok feladata volt. Mécsesüket vagy fáklyáikat tartották, ennek fényénél látták a papok a misekönyv betűit és tudtak áldoztatni.

4. Tarziciusz halálának a története is ilyen áldozatással kezdődött. A jelenlevők már mind megáldoztak. Akkoriban megvolt az a jó szokás, hogy aki a szentmisén résztvett, az áldozott is. A miséző pap azokra a szegény keresztény hívekre gondolt, akik nem lehettek jelen a szentmisén, mert éppen a hitük miatt börtönökben szen-

vedtek s talán egy-két napjuk volt hátra a kivégzésig. Milyen jól esnék ezeknek Krisztus szt. Teste! Hogyan erősítené, bátorítaná őket szenvedésükben! Valahogyan el kellene hozzájuk juttatni. Az atya maga nem juthatott be a börtönbe, mert ismerték. De volt megoldás. A ministránsoknak ugyanis joguk van arra, hogy az Úr Testét a betegekhez és szenvedőkhöz elvigyék, sőt még arra is, hogy ezeket megáldoztassák, ha a pap ezt valami ok miatt nem teheti meg.

5. Tarziciusz jelentkezett erre a nagyon szép, de igen veszélyes feladatra. Meg is kapta a Szentostyát és azt szíve fölé rejtve vitte nagy sietve a börtön irányába. A baj csak most kezdődött, mégpedig az utcagyerekekkel, mert azokkal mindig baj van. A téren játszottak és közös játékukhoz még egy fiú hiányzott. Az arrafelé tartó Tarziciuszt akarták beszervezni. Ő kérte, hagyják, hadd menjen dolgára és csak sietett tovább. A fiú viselkedéséből észrevették, hogy valami titka van. A pogány gyerekek erőszakkal akarták megtudni ezt a titkot és Tarziciusz nagy sietésének okát. Ütlegelni kezdték. Ő két kezét a mellén keresztbe szorította, így védte a szíve fölött a kis tartóban őrzött ostyát. És mekkora volt az ereje! A nálánál jóval nagyobb suhancok együtt sem tudták karjait szétfeszíteni. Nem segítettek ebben a közben előkerülő dorongok, sem a fiúra dobált kődarabok. Meghalt, de nem hagyta, hogy titkát a pogányok kigúnyolják, megcsúfolják. Tudta, hogy ez lett volna a Szentostya sorsa. Halála után pedig már hiába kutatták, semmit sem ta-

láltak nála. Jézus Tarziciusz szíve alá belülré rejtette el magát. Ez volt a fiú utolsó áldozása. Homokban heverő véres testét később a keresztények elvitték a katakombába és itt temették el a többi vértanú mellé. Aki közületek Rómába kerül, ne mulassza el Tarziciusz sírját a Kallixtusz katakombában megtekinteni.

6. Ha valamelyik társaság büszke lehet védőszentjére, a ministránsok joggal Tarziciuszra. Természetesen, a szentek nem arra valók, hogy büszkélkedjünk velük, hogy mi legyünk nagyra az ő jóságukkal. Tarziciusz élete arra tanít, hogy igen meg kell becsülniük azt a szép hivatást, amit a templomban töltenek be. A ministránsok az Úr Jézus kísérői és őrei. Manapság arra sincs szükség, hogy a fiúk vigyék szent Testét. Az azonban igen fontos, hogy Krisztus Teste mellett szépen és fegyelmezetten, de ugyanakkor imádságos lélekkel végezzék a szertartásokat. A ministránsok jó példája buzdítja a többi gyermeket, sőt sokszor a felnőtteket is arra, hogy rendesen viselkedjenek az Úr Jézus házában.

9.
SZENT IMRE
A szent tisztaság

Cél: A szent herceg élete példáján keresztül megmagyarázom, hogy mi az a szent tisztaság és igyekszem azt megszerettetni.

1. Talán még emlékeztek Szent Gellért püspökre. Amikor róla beszéltünk, szó volt tanítványáról Imre hercegről is. Igen sok magyar fiú védőszentje, és élete is igen tanulságos, illik tehát, hogy névnapja körül megemlékezzünk róla.

Hogy milyen ember lesz egy gyermekből, az részben szüleitől és az otthoni környezettől is függ. De még nagyobb részben attól, hogy ki mennyire akar jó lenni. Szent Imre nem panaszkodhatott sem szüleine, sem környezetére. Édesapja István király, édesanyja Gizella királynő, nevelője Gellért püspök, mind szentek. Ha pedig a falak beszélni tudnának, az esztergomi, fehérvári és veszprémi királyi palota falai – melyek között Imre gyermekéveit töltötte – elmondanák, hogy a jó példakon felbuzdulva ő maga is mennyire törekedett, hogy rendes ember váljék belőle.

2. Csak egy-két példa. Igen szeretett imádkozni és keményen bánt a testével. Ma ezt úgy mondanánk, hogy gyakorolta az önmegtagadást. Manapság buzgó, jó kato-

likusnak tartjuk azt a fiút, aki reggeli és esti imáját naponként elvégzi. Imre herceg még éjszaka is felkelt és a barátokkal együtt mondotta a papi imát, a breviáriumot. Mi csak pénteki napokon végzünk egy kis önmehtagadást azzal, hogy nem eszünk húst, a felnőtteknek is csak négyszer évenként egy keveset kell koplalniok. A királyfi már gyermekkorában sok és szigorú böjtöt tartott. De okozott még más módon is szenvedést saját magának. Ruhája alatt vásból, vagy durva kötélből való övet viselt. Manapság ezt sokan nem értik meg, kimosolyogják, ostobaságnak tartják. Mire való az ilyen önkínzás?

3. Pedig Szent Imrének, meg azoknak, akik önmagukkal szemben szigorúak, igazuk van. A Szentírásból olvasható, hogy testünk a lelkünk ellen tör. Hiába akar a lélek jó lenni, jót tenni, a test nem fogad szót. Ha jót kellene tenni, kényelmes és lusta. De mennyire tud olyasmiket követelni, amit a jó Isten megtiltott. Ezért tartották a régiek (a szentek életében sokat olvashatunk ilyesmiket), hogy a testet böjtöléssel, virrasztással, sőt még sajátmagunk megkorbácsolásával is büntetnünk kell. Így majd jobban szót fogad a testünk és a lélek könnyebben lehet jó.

4. Szent Imrénél is így volt. Itt sem akart a test a léleknek azonnal szótfogadni. Pedig a királyfi komolyan törekedett nemcsak arra, hogy jó, hanem arra, hogy igen jó legyen. Ezért egy példaképet is választott magának, hogy őt utánozhassa. Szent Gellértől megtanulta, hogy az emberek közül Szűz Mária élete tetszett a leg-

jobban Istennek, ezért Imre is őt követte. Jézus anyját, Máriát szűznek mondjuk, ez azt jelenti, hogy soha életében nem követett el bűnt a hatodik parancs ellen, még csak gondolatban sem. Úgy is mondjuk, hogy Mária tiszta életet élt. A csúnya szemérmetlen bűn sem testéhez, sem lelkéhez nem ért. Tehát érintetlen volt. Mikor pedig férjhez ment, azokról a testi örömekről is önként lemondott, amit Isten ad a házastársaknak. Úgy élt Mária Józseffel, mint rendes kislány él bátyja mellett.

5. Szent Imre megértette, hogy a jó Isten Máriát szűztiszta életéért választotta Jézus édesanyjának. Ezért állította példaképül az emberek elé, és vette fel testével együtt a mennyországba. Imre azért, hogy az ő élete is tessen az Istennek, még kisfiú korában elhatározta, hogy ő is érintetlen lesz és mint kamasz, sőt mint fiatal férfi hű maradt ehhez a fogadalmához. Így akart ő az Istennek kedvében járni.

6. Mit gondoltok, mit szóltak ahhoz az emberek, hogy ő nem élt úgy, mint a legtöbb nagyfiú, hanem mint a kevesek? Hogy nem érdekelték a lányok s eszét sem jártatta, képzeletét sem legeltette olyan dolgokon, melyek a testi és lelki tisztasággal nem férnek össze? Az ostobák még butának is tartották Szent Imrét és kinevették. De akik gondolkodtak, tudták, hogy mennyire becsüli Isten a tisztaságot, azok sokra értékelték az elhatározását.

7. Maga Szent Imre, vajon hogyan gondolkodott erről? Tudta azt, hogy ezen a földön mindig élnek majd fiatal magyarok, akik nem akarnak pipogya fráterek len-

ni, akik, hogy hasznára legyenek népüknek, tisztán akarnak élni. Ezeknek akart példát adni kemény életmódjával. Lássák még ezer év múlva is a magyar fiúk, hogy ha valaki komolyan akar, tud tisztán élni. Így azután felkészülhet arra, hogy vezető ember váljék belőle.

8. Sajnos Szent Imre látszólag hiába készült fel arra, hogy az egész ország vezető férfia, király legyen. 24 éves korában vadászat közben meghalt. Mekkora veszteség volt ez a szentéletű szülőknek, de az egész országunknak! Az Isten azonban tudta, hogy miért engedte meg ezt. Fiatalon, hercegi koronával a fején és kezében a tisztaságot jelentő liliommal, gyertyák és virágok között itt áll közöttünk a szobra. Lelke pedig az égből, a Szűzanya közeléből áldást és segítséget kér azokra a magyar fiúkra, akik lélekben nemesek és értékesek akarnak lenni.

10.
SZENT MÁRTON
A szegények

Cél: Érdekesen elmondom a szent élettörténetét és belőle kihangsúlyozom, hogy mennyire szerette a szegényeket. Példákat mutatok a napjainkban is gyakorolható szegényszeretetre.

1. A pozsonyi nagytemplomban látható Szent Márton lovasszobra. Fején kócsagtollas huszárcsákó, dolmánya és nadrágja zsinóros, kengyelben feszülő lábán magyaros csizma. A szobrász éppen azt a pillanatot örökítette meg a szent életéből, amikor görbe kardjával gyönyörű mentéjét kettévágta, hogy felével betakarja az útszélien diergő szegényt. Mondom, a magyar huszárok öltözetében ábrázolják Szent Mártont, pedig nem is volt magyar. Csak hazánk területén, Szombathely városában született. Apja katonatiszt volt a rómaiak hadseregében, akkoriban ugyanis ők voltak ennek a földnek az urai. Igen sok templomot építettek Magyarországon Szent Márton tiszteletére. Ezeken a helyeken ma tartják a búcsút.

2. Szülei pogányok voltak, ezért nem kereszteltették meg a fiúkat sem. De mivel Sabariában – így hívták akkoriban Szombathely városát – buzgó katolikusok éltek és a gyermek Mártonnak megtetszett az életük, ő is kérte, hogy kereszteljék meg. Ezt azonban az idősebbek-

nél akkoriban igen komoly hittan-tanulásnak és próba-időnek kellett megelőznie. Márton pogány édesapjának sehogysem tetszett fia szándéka. Behívatta katonának, azt gondolta, hogy a katonaelet majd elveszi a gyermek kedvét a kereszténységtől. Azonban nem így lett. Ekkoriban történt meg vele az az eset, amelyről az előbb beszéltem, hogy katonaköponyegét elfelezte a didergő koldussal. Ezt a jócselekedetét maga Jézus köszönte meg. Az elfelezett katonaköpenyben jelent meg álmában a jószívú Mártonnak. Ő pedig ettől a nagy jóságtól és kedves figyelemtől annyira fellelkesült, hogy ezentúl csak azért akart élni, hogy a szegényeket és nélkülözőket segítse.

3. Hiába könyörgött és hiába ígért neki a császár minden jót és szépet, otthagyta a katonaságot és elment papnak. Először is pogány szüleit akarta megtéríteni, de csak édesanyja hallgatott szavára. Másoknál azonban nagyobb szerencséje volt, mint konok apjánál. Így azután igen sok pogányt vezetett Jézus vallására. Még az útszéli rablókat, akik őt is megtámadták és kifosztották, rábírta, hogy javuljanak meg és kezdjenek becsületes életet.

Mártonnak még nagyobb tervei voltak. Igen sok embert meg akart arra tanítani, hogyan lehet teljesen a jó Istennek és a felebarátainknak élni. Tanítványokat gyűjtött maga köré, akik azután imádságban, tanulásban és munkában töltötték az életüket. Jóságának és okosságának híre terjedt s így az egyik egyházmegye pappai és hívei – bár ő a viláágért sem akart akkora méltóságra jutni – püspöknek választották.

4. Szegény maradt püspök korában is. Úgy élt, mint régen, legfeljebb a munkája lett több. Szamárháton beutazta egész Franciaországot és hirdette Jézus hitét. Munkája bizony nehezen ment, mert az emberek nem akartak engedni régi pogány, babonás szokásaikból. Szent Márton templomokat, kolostorokat és iskolákat épített. Tudta ugyanis, hogy ahol ilyenek vannak, ott jobbak az emberek.

Igen öreg volt, mikor meghalt. Halála is olyan volt, mint az élete. Hamuból vetett ágyban feküdt, mert még a földre fektetett szalmát sem fogadta el, imádságait mondotta és így nyílt ki számára a mennyország ajtaja.

5. Elmondom nektek, mit tanulhatunk Szent Márton püspök életéből. Mi az, ami nekem olyan nagyon tetszett. Elsősorban az, hogy olyan nagyon szerette a szegényeket. Jézus parancsát is teljesítette ezzel. Ő maga mondotta, hogy aki az éhes, szomjas, ruhátlan, vagy bármiben nélkülöző embertársán segít, azt úgy tekinti, mintha rajta segítene. Ezért köszönte meg ő azt a fél katonaköpenyt is, amit a didergő koldus öltött magára.

6. Hogyan teljesíthetjük mi Jézus parancsát, ha napjainkban nem találkozunk ilyen szerencsétlen, bajba jutott emberekkel? Hiszen az elhagyottakat és a beteg öregeket otthonokba viszik?! Ez igaz, de ennek ellenére is akad segítségre szoruló ember. Nézzetek csak körül az osztálytokban, úgy tíz óra tájban. Láttok majd gyermekeket, akiknek nincs tízóraijuk. Találtok olyanokat is, akiknél a két kenyér közé éppen hogy csak egy kevéske

zsírt kentek. Ha majd narancsot esztek, egyesek sóvárogva fogják bevallani, hogy ők még sose kóstoltak ilyet. Akad olyan is, aki igen szeretne, de nem tud elmenni a vasárnap délelőtti ifjúsági előadásra, mert szegényebb szülei nem tudnak erre zsebpénzt adni. Nemsokára leesik az első hó. Figyeljétek csak meg, aki reggelenként átázott cipőben érkezik az iskolába, az is biztosan segítségére szorul. Ugye, csak egy perc kellett és mennyi példát tudtam mondani arra, hogy napjainkban is van alkalom arra, hogy segítsünk. Jó szív, meg okosság kell, amikor jót akarunk tenni. De ne gőgösen és dicsekedve adjunk ám!

7. Van még másfajta szegénység is: ha valaki a lelki dolgokban szegény. Mennyi olyan gyermek van, aki még azt sem tudja, van-e Isten, hittanból annyit sem tud, mint az elsősök karácsonyig tanulnak. Márton püspök az ilyenek kedvéért járta be hazáját.

Ha az ilyen gyermekekkel baráti beszélgetésbe kezdtek, csendes, szerető hangon magyarázatok nekik, ha hibát csináltak. Megértően figyelmeztessétek őket. Ez anynyi, s az Úr Jézus is úgy jutalmazza, mintha a szegényeket támogatnátok.

Jézus azt mondta, hogy szegények mindig lesznek. Az is biztos, hogy ő sem felejtkezik el soha arról, hogy megjutalmazza a jószívűeket. Csak Szent Márton püspök utánpótlás ne haljanak ki soha. Napjainkban ti legyetek ezek!

11.
SZENT ERZSÉBET
Életszentség

Cél: A szent életéből a tanulság: életünk minden korszakában és minden körülmény között élhetünk Istennek tetsző életet.

1. A gyermekek sokat vitatkoznak, hogy melyik virág a legszebb. Ezt nehéz lenne eldönteni, kinek ez, kinek az tetszik jobban. A rózsát azonban a virágok királynőjének hívják, biztosan azért, mert a legeslegkedvesebb virágok közé tartozik. Az a szent pedig, akiről ma lesz szó, a rózsák szentje, keresztnéve pedig Erzsébet. Kis Szent Terézre emlékeztek: ő rózsasőt ígért a földre. A mi Erzsébetünknek azonban igazi rózsákkal volt egy igen kedves története. Ezt majd később mondom el.

2. Erzsikék, akik a nevét viselik, igen büszkék lehetnek védőszentjükre. Azért is, mert ő is magyar kislány volt, meg azért is, mert ő az egyetlen magyar szent, akit az egész világon tisztelnek. A németek türingiai szent Erzsébetnek hívják, mivel ebben a tartományban élt. Árpád házi magyar király, II. Endre volt az édesapja és mi nálunk született. Mi vagy családi nevén, vagy Magyarországi Szent Erzsébetnek hívjuk. A királyoknak régen sok váruk volt. Egyszer egyikben, máskor a másikban tartózkodtak. Sárospatak várában lakott akkor a királyi család, amikor Erzsébet megszületett.

3. Jó lehetett a kis Erzsébetnek! Amikor a szentekről beszéltek neki – úgy, amint én most nektek –, sok szent-ről ezt mondták: „Ez is rokonunk volt, meg amaz is.” Így aztán az egyikhez, mint nagybácsijához, a másikhöz pedig mint nénikéjéhez imádkozhatott. Azért is jó volt neki, mert vallásosan nevelték, reggel-este imádkoztat-ták és a templom is ott volt az udvarukban. Igen meg-szerette a jó Istent. Szép dolog volt Erzsébettől az is, hogy törődött kis pajtásainak a lelkével is. Játék közben is behívta őket a templomba, hogy Jézust meglátogassák. Az is szép nála, hogy igen szerette a szegényeket. Ha o-lyant játszottak, amin nyerni lehetett, a nyereményt nem magának tartotta, hanem a szegényeknek adta. Ha ebéd-re sütemény volt, azt se fogyasztotta el mind, hanem a koldusok számára tette félre. Sőt még a szakácsoktól is elkérte, ami a konyhán megmaradt, hogy a rászoruló-knak szétoszthassa. Azt a nevét, hogy rózsák szentje, u-gyancsak jószíve miatt kapta. Történt, hogy havas télen kenyeret vitt ki a várból a szegényeknek kicsiny köt-nyében. Útközben édesapjával találkozott, aki egy kisé-neheztelt is, hogy lánya túlzásba viszi a jótékonykodást. Most is számonkérte, hogy mi van a kötényben. Rózsa – felelte Erzsébet. Mikor az apa nem akarta elhinni, a lány kitarta kötényét és frissen nyílt rózsákkal volt tele, pedig télen nem nyílik a rózsza. A király ezután már nem neheztelt lánya jószívűsége miatt.

4. Csak négy éves volt Erzsébet, amikor elkezdődtek számára a nehéz napok. Akkoriban szokás volt, hogy a

kislányokat egészen fiatalon jegyezték el, ez természetesen a szülők dolga volt. Így került el Erzsébet messze Németországba jövődj férje fejedelmi udvarába. Váruk azon város fölött volt, ahol most a Wartburg autókat gyártják. Bizony nehéz lehetett a szülőkötől, meg a magyar pajtásoktól elszakadnia. Új helyén pedig sokan nem néztek rá jó szemmel. Irigyelték, hogy ő lesz majd a fejedelemasszony. Voltak, akik vallásossága miatt csúfolták ki. Sorsa csak akkor fordult jobbra, mikor vőlegényével együtt nagyok lettek és az esküvőt megtarthatták.

5. Erzsébet földön járó szent volt, mint asszony is. Még éjszaka is imádkozott. Szigorúan vezekelt, sokat böjtölt, így kárpótolta a jó Istent a rossz emberek bűneiért. A jótékonykodást most már senki sem tilthatta meg neki. Ha sok szegény jött hozzá, és már kifogyott a pénze, odaadta ékszereit, de még királynői palástját is. Talán még nagyobb jót tett, mikor a betegeket ápolta. Azok nem olyanok voltak ám, mint a mi fehér kórházi ágyainkon operációtól és orvosságoktól, meg gondos ápolástól gyógyuló betegeink! Ellenkezőleg! Elhagyottan, piszkosan szenvedtek az istállókban. Ezek közé ment Erzsébet ápolónővérnek. Főzött és mosott számukra, akkora szeretettel kötözgette sebeiket, mintha mindegyikük a földön járó Jézus lenne.

6. Talán akkor volt Erzsébet élete a legcsodálatosabb, mikor férje a háborúban meghalt és három kis árvájával özvegyen maradt. Védelmező nélkül, de annál több hatalmas rosszakaróval. Kiűzték saját várából, a vár alatti

faluban pedig, ahol annyi jót tett, be sem merték fogadni, mert félték a vár új urainak a bosszújától. Karácsony éjszakáján gyermekeivel együtt csak egy istállóban talált menedéket. De Erzsébet nem zúgolódott és nem rázta öklét az Ég és a vár felé, hanem megköszönte, hogy ezen a szent éjszakán éppen úgy, mint a kis Jézus és a Szűzanya, istállóban lehetett.

Ugyanígy zúgolódás nélkül viselte azt is, mikor gyermekeit vették el tőle és nem maradt mása, mint a jó Isten és két munkás keze.

7. Amikor a háború véget ért, elesett férjének barátai hazatértek, ők szolgáltatottak igazságot Szent Erzsébetnek. Visszahelyezték régi várába. 24 éves korában bekövetkezett haláláig jócselekedeteknek és imádságnak élhetett.

8. Ha most megkérdezném tőletek, kinek mi tetszett Erzsébet életében, legtöbben azt dicsérnék, hogy menynyire szerette a szegényeket és a betegeket. Nekem az tetszett, ahogyan ő mindent, de mindent fel tudott használni arra, hogy szent legyen. Manapság mennyi mindent elnéznek a gyermeknek. Ha egy kicsit hidegebb van, vagy esőre áll az idő, már nem küldik a templomba. Visszabeszélhet, torkoskodhat is, nem szólnak rá komolyabban. Erzsébet már mint gyermek is szent volt.

9. Aki szegény, az panaszkodik, zúgolódik és azt hajtogatja, hogy Isten is csak a gazdagokat szereti. Erzsébet koldusszegényen is szent volt. A gazdagnak meg – maga Jézus is mondta – nehéz a mennyországba jutnia, mert a sok pénz, a jó mód, meg a kényelem elzárják előle az

Istent. Erzsébet, mint fejedelemaasszony is szent volt. Ugyanezt mondhatjuk róla, mint nagylányról, vagy mint fiatalasszonyról is.

10. Gyerekek, mi se tegyünk kikötéseket, hogy mikor és miért fogjuk szeretni a jó Istent. Ne mondjuk, hogy majd akkor, ha a Jézuska meghozta, amit karácsonyra kértem, vagy akkor, ha jó lesz a bizonyítványom, vagy ha elültetik a szomszédomat mellőlem. Aki szeretni akarja Istent, mindig és minden körülmények között szeretheti.

12.
SZENT ANDRÁS
Keresztények egysége

Cél: Bemutatom az apostolok hivatását.
Ennek kapcsán megmagyarázom, mit jelent,
hogy Egyházunk apostoli és felkeltem az ér-
deklődést az unio ügye iránt.

1. Andris és Bandi nevű hallgatóimnak és azoknak a fiúknak mondom el ezt a prédikációt, akik már horgász-
tak, vagy szeretnének horgászni. Megkérem a kislányo-
kat is, főleg az Andreákat, hogy figyeljenek űk is, mert
számukra is érdekes és tanulságos lesz.

Biztosan kitaláltátok már, hogy Szent András apostol-
ról lesz szó. Halász ember volt. Ha vizek mellé épült
templomba lépünk, gyakran látjuk alakját a főoltáron
egy X alakú keresztre felfeszítve.

2. Tehát halász volt, de nemcsak ő, hanem testvére
Simon is, másik nevén Szent Péter apostol. Mindketten
barátai és szaktársai voltak Szent Jánosnak, meg az ő fi-
vérének Jakabnak.

Közülük az egyik, János, író is volt. Leírta, hogyan
hívta meg őket az Úr Jézus apostolnak. Álljatok szépen
fel és figyeljete a Szentírás szavaira: Ján. 1, 35-42.

3. Gondolom, tudjátok, hogy Jézus manapság is hív,
és manapság is mennek utána. Egyesek otthagyják mér-
nöki tervező-asztalukat, mások hivatalukat, soken pedig

a középiskola után mennek a papi szemináriumba, hogy Jézus szolgálói legyenek.

4. Szent András élete így folyt tovább: Az utolsó vacsorán ő is megkapta a misézési hatalmat, húsvét este pedig, hogy gyóntathasson, vagyis meg tudja a bűnöket bocsátani. Pünkösöd vasárnapján a Szentlélek András apostol lelkét is nagyon okossá és bátorrá alakította.

Amikor az apostolok maguk között felosztották a világot, hogy ki merre hirdesse Jézus tanítását, András az Alduna tájékát és ettől délre, a mai Görögország területét kapta. Ezeken a vidékeken hirdette, hogy Jézus Isten, aki szenvedett, meghalt és feltámadt értünk. Nem volt nehéz prédikálnia, mert csak azt kellett elmondania, amit látott és hallott.

5. Jézus Szent János kivételével mindegyik apostolnak megígérte, hogy hozzá hasonlóan vértanúhalált fognak halni. Szent András apostollal ez Patrasz városában történt meg. A római császár itteni helytartója hite miatt őt is elfogatta és börtönbe záratta. Könnyen megmenekülhetett volna, mert a helytartó csak azt a feltételt szabta, hogy tegyen egy kis tömjént a bálvány előtt égő füstölőre. Ez így elmondva tényleg semmi. Azonban az emberek szemében annyit jelentett volna, hogy András azt a bálványszobrot istennek tekinti, és ezzel megtagadja Jézust. Ezt ti sem tennétek meg! András is megtagadta s mivel püspök volt, még hozzátette, hogy ő naponként bemutatja a bűn nélküli Áldozatot. Áldozatából a hívek is részesednek és bűnbocsánatot is nyernek.

Mégegyszer lett volna alkalma Andrásnak az életét megmenteni. A nép ugyanis megostromolta börtönét, hogy kiszabadítsa. Ő azonban ott maradt, hogy Jézusért meghalasson. A helytartó kereszthalálra ítélte. Felfeszítés után két napig élt még X alakú keresztyén. Ezt is arra használta fel, hogy prédikáljon az embereknek.

6. Nemrégiben érdekes hír járta be a világot. Pál pápa ünnepélyesen visszaajándékozta Szent András fej ereklyéjét a patraszi görög püspöknek. Az apostol testével ugyanis az történt, hogy a császár, a halál helyéről a IV. században fővárosába, Bizáncba vitte. A törökök elől azonban biztosabb helyre dél Olaszországba, Amalfiba mentették. Később a fejét felvitték Rómába, testvérének, Szent Péternek a teste mellé. Ez a fej került most vissza Patraszba. Rómából nagy ünnepélyességgel bíborosok kísérték az ereklyét, a görögök pedig nemzeti ünnepnek nyilvánították a napot, melyen térítő apostoluk visszatért hozzájuk. Fogadásán ott volt királyuk, összes püspökeik és megszámlálhatatlan tömegben az ujjongó keresztyének.

7. Sokszor hallottátok ma ezt a szót, hogy apostol. Egyházunkról is tanultátok a hittanban, hogy apostoli és ezért igaz, amit tanít. Mit jelent az, hogy Egyházunk apostoli? Ez annyit jelent, hogy vallásunk első hirdetői nem akármik voltak, hanem maguk az apostolok, akiket Jézus küldött. Ezek az apostolok azután püspököket szenteltek, hogy haláluk után ők vezessék és tanítsák a híveket. Az, hogy a mi vallásunk apostoli, tehát azt jelenti,

hogy vezetői az apostolok utódai. Amikor a pápa Szent András ereklyéjét a görög egyháznak visszaküldte, ezzel azt fejezte ki, hogy az ő egyházuk és püspökeik is az apostoloktól erednek. Tehát pontosan ugyanolyanok, mint mi?

8. Sajnos, nem egészen! Az apostolok, amíg éltek természetesen nagyon jóban voltak egymással. Főleg megértették egymást Szent Péter apostollal, az első római püspökkel. Ő vezette, ő irányította a többi apostolt is, mert ezt Jézus egyenesen megparancsolta neki. Ma is olyan egység kellene a római püspök és a világ többi püspökei között, mint amilyen Szent Péter és a többi apostol között volt. Bizony még nem tartunk itt.

De hála Istennek, ott már vagyunk, hogy a nem római katolikus püspökök is igen becsülik a római püspököt, sőt sokan szeretik is. Gondolkodnak azon, milyen jó lenne, ha a pápával és a többi katolikus püspökkel egységben lennének. A II. vatikáni zsinat is munkálkodott azon, hogy a keresztények egyesüljenek. Nekünk katolikusoknak pedig imádkoznunk kell ezért. Az egységnek meg kell valósulnia, mert Jézus is azt akarta, hogy mindannyian, kik benne hisznek, egyek legyenek.

13.
SZENT BORBÁLA
A negyedik parancs

Cél: Szentünk legendás életének és halálának ismertetése. Felvetem azt a problémát, hogy vannak rossz szülők is, akiknek, ha bűnt parancsolnak, nem szabad engedelmeskednünk.

1. A Betti nevű kislányok védőszentje Szent Borbála. A hagyomány szerint egy igen gazdag, de pogány és bálványimádó apának volt egyetlen leánya. Szépségéről és okosságáról messze földön beszéltek. Az apa sokat tartózkodott távol otthonától és nem akarta, hogy leánya a keresztényekkel érintkezzék. Ezért vártornyot épített számára és abba rejtette. A várban megvolt természetesen minden kényelem, csak a szabadság hiányzott. Mikor egyszer az apja hazatért, csodálkozva látta, hogy a toronyra kifelé három ablakot vágtak. A lány megvallotta, hogy a Szentháromság tiszteletére kívánta így. A fürdőszobában pedig keresztet látott, amire Borbála bevallotta, hogy már ő is keresztény. Az apa felindultságában mérgezett karddal rohant a lányára. De a jó Isten Borbálát megóvta attól, hogy hirtelen halállal kelljen meghalnia. Az apa csak nem nyugodott és a pogány bíróság előtt feljelentette saját lányát, hogy keresztény. Az ítélet kard általi halál volt. Képzeljétek el, maga az a-

pa vállalkozott arra, hogy ezt az ítéletet végre is hajtsa. Miközben azonban a leányát megölte, ő maga is hirtelen meghalt.

2. Sok szülő panaszkodik, hogy igen rossz a gyermeke. Olyan gyerek is akad, aki megveri szüleit. A hálátlanokról meg ne is beszéljünk. De ma ne ezekről legyen szó, mert nemcsak rossz gyermekek vannak, hanem rossz szülők is. Nem is szólnék az ilyesmiről, de nemrégiben egy kislány panaszkodott – és úgy láttam, jogosan – rossz apjára.

Kezdjük előbb Szent Borbála édesapján. Mi volt a bűne? Hiszen szerette gyermekét, örült annak, hogy kislánya olyan szép és okos. De ez a szeretet önző volt. Azt akarta, hogy ez a gyermek mással ne törődjék, csak vele. Amikor rájött, hogy a gyermek a jó Istent jobban szereti, mint őt, kardot ragadott. El is vette büntetését. De ezzel sajnos nem halt meg az utolsó rossz szülő, aki vét gyermeke ellen.

3. Milyen bűneik vannak a szülőknek? Olyan kevés gyermek van itt. Vajon hol lehetnek? Hogyan ígérték legutoljára is az elsődíjazáskor, hogy mindig itt lesznek. Biztosan komolyan így is gondolták. A szülők maguk sem jöttek, nem is küldték őket. Hiányzott a jó példa. Nem egy szülőről tudok, aki ugyan megkereszteltette gyermekét és ezzel kötelezettséget is vállalt, hogy jó katolikusnak fogja nevelni, de nem mutat jó példát a reggeli és esti imával, a vasárnapi misére-járással, sőt, sajnos több oly szülőről is tudok, aki megtiltja, hogy a gyermek va-

sárnap a szentmisére jöjjön. Milyen sok gyermek beszél csúnyán. A legtöbb azért mer így beszélni, mert szüleitől is így hallja. Sajnos, vannak tékozló szülők is!

4. Gyermek, tudom, hogy a ti szüleitek igen jó emberek, jó katolikusok. Különben ti sem lennétek itt a templomban. Mégis beszéljünk meg egy érdekes kérdést. A negyedik parancsolatban ez áll: „Atyádat és anyádat tiszteljed.” De kell-e tisztelni a szülőket akkor is, ha rosszak? Nem akarlak benneteket megszavaztatni, de bizonyára sokan úgy gondolják, hogy nem. Ezek bizony tévednek! A parancsolat nem tesz kivételt a jó szülőkkel, mintha csak őket kellene tisztelnünk.

5. Hallottam egy lánytól, hogy semmi, de semmi szeretetet nem érez anyja iránt, mert kiskorában ott hagyta őt és apukáját. Elbeszélte, hogy milyen keserves volt az életük akkoriban. Az ilyen kislánynak is kell becsülnie és tisztelnie a szülőjét, mert az életet tőle kapta és biztosan igen sok áldozatot is hozott érte.

Volt egy gyermek, aki megtudta, hogy apja, bár még együtt élt az anyukával, de rossz úton jár. Egyszer azt mondta nekem, hogy ezért nem fog apjának szót fogadni. Ti mit szóltok hozzá? Bizony az ilyen apának is szót kell fogadni, mert különben odahaza a feje tetejére állna minden és nem lenne semmi rend.

6. Csak akkor nem szabad szót fogadnotok, ha szüleitek azt parancsolnák, hogy valamilyen bűnt tegyetek, mert ezzel a jó Istent bántanátok meg. Ő mégis csak az első! Ne nyúljatok tehát másnak a dolgához, még akkor

se, ha valamelyik szülőitök talán lopni küldene benneteket. A hazugság ennél kisebb bűn, de még hazudnotok sem szabad, ha erre kérnének. Inkább mondjátok, hogy ti hallgatni fogtok, csak hazugságot ne kívánjanak.

7. Most egy nagyon nehéz kérdés: mit gondoltok, ha a szentmisétől tilt el valamelyik szülő, el kell-e szökni a misére még akkor is, ha kikapnátok érte? Én azt mondom, hogy először kérjétek meg nagyon szépen, hogy engedjen el benneteket. Igérjétek meg, hogy sokkal jobbak lesztek, ha elenged. Ha nem sikerül, tegyétek próbára, mit szól, ha Isten iránti tiszteletből mégis elmentek a misére. Ha csak egy kicsit haragos emiatt, azt el kell viselnetek, még a kis dorgálást is, de ha nagyon kikapnátok, akkor egyelőre maradjatok csak odahaza vasárnap. Én ebben az esetben a vasárnapi mozijegyet sem fogadnám el. Vegyétek elő a hittankönyvet vagy imakönyvetekből olvassátok a szentmise imáit.

8. Tanuljuk meg ezt a mondást: Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint bárki embernek. Tehát ha a szüleitek néha meg is neheztelnek, hogy a rossz parancsnak nem engedelmeskedtek, próbáljátok őket azzal kibékíteni, hogy a jó parancsot annál lelkiismeretesebben és örömmel hajtjátok végre. A szülőkért mindig kell imádkozni, de ha valaki úgy látja, hogy az ő szülei sok bűnt követnek el, még többet imádkozzék értük. A jó Isten biztosan meghallgatja, megtérítheti és megjavíthatja őket.

14.
SZENT MIKLÓS
Ajándékozzunk!

Cél: A gyermekek előtt megvédem a Mikulás keresztény értelmét, majd Szent Miklós élete példájából megmutatom, hogy mekkora boldogság másokkal jól tenni.

1. Azt mondták nektek, hogy ma, december 6-án a télapót ünnepeljük. Rendeztek ünnepélyt is. Pénzt kellett vinnetek és kaptatok érte a télapótól valami ajándékot. Én meg azt mondom, hogy télapó nincs. Mert a tél nem apa, hanem évszak, amikor hideg van. Ha van télapó, akkor kellene nyáranyó, tavasz bácsi és őszené is. Ma igazában Mikulás napja van. Azt mondják, hogy Mikulás sohasem volt, hanem csak egy mese. Ha Mikulás nem volt, akkor nem volt Szent István sem, Rákóczi Ferenc sem. Az igaz, hogy nem Mikulásnak, hanem Miklós püspöknek hívták és szeretetből becézték így. Ti is szoktátok édesapátokat apucinak becézni.

2. Rómában a zsinaton az a törvény, hogy az okmányokat a püspökök is aláírják. 1600 évvel ezelőtt is volt egy zsinat. Ennek az okmányait Mikulás is aláírta. Ma is olvasható a neve: Miklós, mirai püspök. Mivel püspök volt, fejére püspöksüveg való és nem kucsma, kezébe pásztorbot, nem pedig füttykös, ruhája meg papi palást és nem suba. A Miklós nevű fiúknak azt mondom, hogy ne

engedjék híres, közszeretben álló védőszentjüket Bab-szem Jankó-szerű mesehősnek nyilvánítani.

3. Szent Miklós arról híres, hogy mindenkivel – ha alkalma nyílt rá – jót tett. Halljatok csak néhány történetet az életéből.

Szüleitől igen nagy vagyont örökölt. Ezt azonban nem mulatozásra szánta, hanem arra, hogy jót tegyen. Élt abban a városban egy szegény ember három szép eladó lányával. De akkoriban úgy ment, hogy a kérők hozományt is követeltek és csak így lett házasság a dologból. De a három kislányéknál hiányzott a hozomány. A lányok meg már elszánták magukat, hogy akár tisztességtelen, sőt bűnös úton is pénzhez fognak jutni. Ez pedig nagy baj! Mikor ezt Miklós megtudta, éjjel egy zacskó aranyat dobott be az apa ablakán. Emberünk meg is örült a kincs láttán, azt hitte, hogy csoda történt. Még jobban ámult, mikor másnap a dolog megisméltődött. A harmadik éjszakára már lesbe állott. Így jött rá, hogy Miklós volt a család jótevője. Most már könnyű szerrel, tisztességesen is elkeltek a lányok.

4. A sok jó cselekedetből, melyet végbevitt, elmondok még egyet. Egy hajóval és utasaival történt. A tengeren akkora vihar tört ki, hogy már a gyakorlott, ügyes hajósok is feladták a küzdelmet és várták a halált. Ekkor jutott eszükbe a szentéletű Miklós püspök, aki már annyi bajbajutotton segített. Hozzáfordultak tehát ilyenfajta könyörgéssel: „Miklós püspök, Isten szolgálja, mutasd meg hatalmadat!” Erre valaki csodálatos módon megjelent a

hajón, igazított a vitorlákat szabályozó köteleken és szerencsésen partot ért a hajó. A hajósok természetesen nem felejtették el, hogy a jó Istennek megköszönjék megmenekülésüket és templomba siettek. És képzeljétek, kit láttak ott? Azt, aki őket nemrégiben megmentette, a püspököt.

5. Ha valamelyiktek Olaszország déli részén jár, megtalálhatja Bari városát. Ennek főtemplomában az egyik oltárban Szent Miklós sírját. Ekkora szerencséje azonban nem mindegyikteknek lesz.

6. Azt azonban elérhetitek, hogy ti is hasonlítsatok Szent Miklóshoz. Ez még nagyobb szerencse lenne! Persze nem külsőleg hasonlíthattok hozzá, hanem a lelketek lehet olyan, mint az övé. Ő megértette és valóra is váltotta Jézus tanítását: nagyobb boldogság adni, mint kapni. Szüleitek már szereztek nektek örömet, amikor mikulási ajándékot adtak. Gondolkozzatok ti is, hogy milyen ajándékot adjatok karácsonyra. Mert folyton csak kapni és sohasem adni, az bizony nem járja!

7. Tegyetek próbát: amikor majd kistestvéretek örömmel húzza fel a kis autót, melynek árát te gyűjtötted össze; apukád mosolyogva ropogtatja meg az első szivart a dobozból, melyet te vettél neki; édesanyád szeméből kicsordul a könny, mikor az elveszett olvasója helyett tőled kapta az újat, és ezeken felül kishúgodra hagyod alvó és beszélő babádat, s megpillantod arcát, amikor először veszi azt karjaiba; akkor majd rájössz és tapasztalod, hogy Jézus igazat mondott: nagyobb boldogság adni,

mint kapni. Aki sokszor és jó lélekkel ad, annak arca kedves lesz és mosolygós, lelke pedig hasonló Szent Miklóshoz. Amikor hazamenet nézitek a kirakatban a szta-niolba csomagolt mosolygó csokoládé mikulásokat, ez jusson eszetekbe!

15.
SZENT JÁNOS
Kit szeret Jézus?

Cél: Buzdítani a gyermekeket, hogy legyenek kedvencei az Úr Jézusnak.

1. Az iskolában az történt, hogy a szokások ellenére az egyik fiú nem egy, hanem két hétig volt hetes, ráadásul ő volt még a leckenéző, de ami még a legfeltűnőbb, ő vihette fel a dolgozatokat a tanítónéni lakására. „Ő a tanítónéni kedvence” – mondták a többiek némi megvetéssel, de egy kicsit irigykedve is. Elkezdtek gondolkodni, hogy miért lett kedvenc ebből a fiúból. „Persze, autójuk van és elvitték Balatonra a tanítónénit” – gondolták egyesek, mások azt kifogásolták, hogy mennyire szolgálatkész ez a fiú. Azt azonban nem vették figyelembe, hogy ő mindig pontosan elkészíti a házfeladatát, figyel óra közben és a viselkedése is kifogástalan. Azt is elfelejtették, hogy ha a fiúval valami kis baj lenne, az igazságos tanítónéni nem tüntetné ki ennyire bizalmával.

2. Most pedig nagyon csodálkozzatok! Jézusnak a tizenkét apostol közül is volt egy kedvence. Őt még a többen is jobban szerette és kitűntette. Szent Jánosnak hívják. Mivel sok Jancsinak a védőszentje, beszéljessünk róla. Életéről csak annyit, hogy egy Galileai tó melletti faluból származott, édesapját Zebedeusnak hívták, any-

ját pedig Szaloménak. Idősebb testvére is volt: Jakab. Halász volt az egész família. Korábban ő is tanítványa volt a közelben prédikáló Keresztelő Szent Jánosnak. Jézust Szent Andrással egyidőben ismerte meg. (Erről nemrégiben volt szó.) Így kezdődött meg a szeretetteljes kapcsolat a fiatal, szinte gyermek Szent János és az Úr Jézus között.

3. Miért szerette Szent Jánost Jézus? Azt bizony én sem tudom. Az Jézus titka. Bizonyos azonban, hogy János méltóan viselkedett ehhez a nagy kitüntetéshez. Jézus szerethette benne azt, hogy fiatal volt és máris teljes szívvel nekiállt őt szolgálni. Mikor Jézus hívta, nem mondta, hogy majd később, idősebb korában megy. Nem mondta, hogy előbb szeretné magát kiszórakozni. Szinte kamasz-fiú léteére vállalta, hogy apostol legyen. Pedig Jézus neki is, anyjának is világosan megmondta, hogy sem pénzre, sem hatalomra nem számíthat, inkább arra, hogy üldözni fogják és szenvednie kell Jézus miatt.

Jézus mindenkit szeret, aki keresztyény módon él, vagyis szolgálja Istent. Titeket, akik most itt vagytok és fiatal szívvel is őt szeretitek, biztosan jobban szeret, mint az öregeket.

4. Jézus azzal is megmutatta János iránti szeretetét, hogy bizalmasan elmondott neki olyan dolgokat, melyeket más apostolok nem tudtak. Így az utolsó vacsorán szomorú szívvel súgta meg neki, hogy Júdás az áruló. Ekkor hajtotta Jézus szívére Szent János a fejét. (Így is szokták lefesteni.) Biztosan meg akarta vigasztalni, meg

is mondta, hogy ő soha nem lesz árulója, sőt Júdás helyett is szeretni fogja. Nagy érdeme volt az is, hogy Jézus keresztfeszítésekor oda mert állni a keresztség alá. A csúfolódó, köpdöső és káromló zsidóknak és pogányoknak bátran megvallotta ezzel, hogy ő is Jézus híve. Bizony nem akadt egyetlen ilyen férfi Szent Jánoson kívül! De meg is kapta szeretete jutalmát. Ismerjük Jézus szavait, melyekkel Jánosra bízta édesanyját: „Ime a te anyád”. Ettől kezdve ő vigyázhatott a Szűzanyára. Mária is úgy szerette őt, mintha Jézusa lenne.

5. Jézus azt is szeretete Jánosban, hogy igen jó szeme volt. A távolból közeledő Jézust az apostolok közül mindig János ismerte fel elsőnek. Talán azért, mert a szem a lélek tükré és János szemén ártatlan lélek nézett ki. Tudnunk kell róla azt is, hogy evangélista is volt. Ez annyit jelent, hogy megírta Jézus élettörténetét. Ezen kívül több levélben tanította a tőle távol élő keresztyéneket. Irt még egy könyvet, melynek Titkos Jelenések a címe. Ebben megjövendöli azt, hogy Jézus híveinek a társasága az Egyház, a sok üldözés ellenére is fentmarad, és betölti hivatását, az égbe vezeti az embereket.

6. Tehát azok a Jancsik, akik karácsony után tartják a névnapjukat, igen híres védőszentet kaptak, aki Jézusnak is kedvence volt. Azonban mi is mindnyájan ilyenek lehetünk. Előnyünk már meg is van a felnőttekkel szemben, hogy fiatalok vagyunk. Jézus annak jeléül, hogy szeret, saját testét kínálja nekünk – úgy mint Jánosnak az utolsó vacsorán – a szent áldozásban. Sohasem lesz

Jézus kedvence az, aki nem szeret áldozni, vagy nem olyan lélekkel áldozik, mint János, mikor a fejét Jézus szívére pihentette.

Mi az édesanyánkat nem bízánk rá senkire. Jézus azonban Máriát miránk is bízta, mert János az összes jó keresztényeket képviselte a keresztnél. Most csak az a kérdés, hogyan bánunk Máriával? Ha törődünk vele, azaz imádkozunk hozzá, ünnepeit is szépen megtartjuk, virágot is hozunk a szobrához, akkor úgy viselkedünk Jézus Édesanyjával, ahogy Ő kívánja.

7. János szeretetének másik jele, hogy nagyon jól érezte magát Jézus közelében. Valahogy úgy gondolkodott, hogy ha már Jézus szolgálatában van, akkor közel kell lennie hozzá. Ti is lehettek nagyon közel Jézushoz. A hívek közül a ministránsok vannak Jézushoz a legközelebb, mikor az oltárnál segítenek. Meg is van a jutalmuk. A szent áldozat érdemeiből, az atya után a ministránsok kapják a legtöbbet. A lányok nem ministrálhatnak ugyan, de ők is lehetnek nagyon közel Jézushoz, amikor az oltárt díszíteni és a templomot takarítani segítenek.

8. János – amikor Evangéliumában önmagát említi – csak így beszél: „az a tanítvány, akit szeret Jézus.” Ugye, úgy fogtok élni, hogy ezt rólatok is lehessen mondani?!

16.
APRÓSZENTEK
Kistestvéreink

Cél: Megmagyarázom hallgatóimnak, hogy a kisbabákat és a kisebb testvéreket, nemcsak a szülők, hanem a jó Isten is igen kedveli. Irántuk való érzelmeinket ne az irigység és a rosszakarat irányítsák, hanem a tisztelet és a szeretet.

1. Az egyik ismerős fiúnak kistestvérkéje született, egy aranyos kisleány. Örült is mindenki a familiában, csak barátunknak nem tetszett a dolog. Mégmielőtt a kicsike megszületett volna, a fiú máris duzzogott, mikor pedig a kórházból anyuka a kis vendéget hazahozta, határozottan kijelentette, hogy utálja. (Ezekkel a szavakkal mondotta!) Még a keresztelésére sem ment el. Képzelhettek, mennyire bántotta ez anyukáját!

2. Elgondolkodtam ezen az eseten. Miért gyűlöli ez a fiú annyira a testvérét? Könnyű a magyarázat: kiskománk nem szeret mást, csak saját magát és azt kívánja, hogy odahaza is csak őt szeresse mindenki. Magyarul: minden jót, minden ajándékot csak ő kapjon. Most, hogy jött a kis húgocska, irigyli a szeretetet és kedvességet, melyet ő is kap.

3. A mai szentbeszédet azért mondom el, hogy megtanuljátok belőle, mennyire becsüli a jó Isten az ártat-

lan kicsikéket. Ezzel pedig azoknak a gyermekeknek a viselkedését helyesli, akik odavannak az örömtől és szinte nem is lehet velük bírni, mikor mindenkinek újságolják: „képzeld el, kistestvérkém született!” A napokban volt karácsony ünnepe. Örültünk az Úr Jézusnak, mint a világra született kisbabának. Ma ugyancsak kisbabákról lesz szó. De nem egy szentről fogtok hallani, hanem többről is egyszerre.

4. Nevüket, mivel nem jegyezték fel, én sem tudom, de biztosan éltek és az égben vannak. Közös nevük van csak: Aprószentek. Azért mondjuk, hogy aprók, mert még mindannyian kicsike fiúk voltak, két évesnél fiatalabbak. Életüket sem tudom elmondani, csak halálukat. De ezt ti is ismeritek a Háromkirályok és a kegyetlen Heródes történetéből. Ez a gyilkos király ölette meg őket, azt hitte, hogy Jézus is közöttük van.

5. Beszéljünk arról, hogy miért is jutottak be ezek a gyerekek a mennyországba. Imádkozni aligha tudtak, jót meg még kevésbé tettek, mivel még igen kicsikék voltak. Még azt sem tudták elmondani, hogy hisznek a jó Istenben és szeretik őt. Ezeket a gyermekeket csupán a keresztség juttatta be a mennyországba. De jól mondtam? Hiszen Jézus – mivel még maga is kicsi volt – nem adta ki a parancsot, hogy mindenkit meg kell kereszteni! Az emberek még nem is tudták, hogy a vízzel való leöntéssel és a Szentháromság említésére lesz valaki keresztyén. Jézus azonban úgy akarta, hogy ugyanúgy Isten gyermeke legyen az is, aki még a keresztsége előtt a

vérét áldozza fel érte. Vérüket Heródes katonáinak kardja ontotta ki, és ez a vér ugyanannyit ért számukra, mintha keresztség lenne. Abban a pillanatban, mikor a vérük kiömlött, a mennyországba jutottak. Természetesen az égbe jut az a kisbaba is, aki vízkereszttség után hal meg. Ilyennek a lelke is egészen szép, mert hasonló Istenhez és nincs rajta egy csipetnyi bűn sem.

6. Nagyon téved az, aki azt gondolja, hogy a keresztség csak akkor ilyen szép és értékes, ha valaki utána tüstént meghal és a keresztsége az égbe segíti. Gyönyörű dolog a keresztség a földön járó, azaz, hogy csak sírni és mosolyogni tudó kistestvérke lelkén is. Hiszen emiatt választja az Isten a kistestvérke lelkét is lakásának, földi kis mennyországnak. Nincs a földön még egy olyan szép dolog, mint a kisgyermek lelke! Benne még az Isten is örömét találja.

Azért beszélek erről ilyen hosszasan, hogy megtanítsalak benneteket, mennyire kell kistestvéreteket és minden más kisgyermeket szeretnetek. Tehát nemcsak azért, mert a tettek és olyan cuki, olyan aranyos, hanem azért is, mert a jó Isten is végtelenül szereti. Azzal tudjátok megmutatni, hogy szeretitek őket, ha vállaltok a dajkálást, meg azt, hogy vigyáztok rá, még akkor is, ha nem lehet mellette játszani. Akinek pedig bölcsődés, vagy óvoda testvérkéje van, igen sokat segít az anyukán azzal, hogy viszi és hozza a kicsikét.

7. De van még fontosabb és nagyobb dolog ennél a segítségnél is. Mi lenne, ha a kisgyermek lelke mindig

olyan szép és tiszta maradna, mint a kereszteléskor volt! Ha semmi rosszat, semmi bűnt nem tanulna meg! Bizony a legeslegjobb testvér válna belőle. Olyan gyermek lenne, aki mindenkihez jó, akit mindenki szeret. Ugye milyen jó lenne?

Tudjátok ki az oka, hogy amint növekedik a kistestvérekétek, lassanként a rosszság is feltűnik? Bizony, ennek részben ti is az okai vagytok. Ha vigyáznátok arra, hogy csak szépen beszélgetsetek, hogy az első szóra szót fogadjatok, hogy ne legyetek rájuk irigyek, bizonyára ők sem tanulnák meg a rosszat olyan könnyen. Igen nagy a felelősség rajtatok kistestvéretek egész életéért.

8. Az Úr Jézus szavaival fejezem be, melyeket a kisgyermekéről mondott: „Jaj annak, aki egy kisgyermeket megbotránkoztat, vagyis rosszra tanít. Jobb lenne az ilyennek, ha malomkővel a nyakán dobnák be a tengerbe, mert olyan súlyosan fog a botránkoztatása miatt bűnhődni.” Isten mentsen meg az ilyesmitől! Figyeljete Jézus másik mondására. Aki egyet befogad, azaz gondjaiba vesz a kisgyermekek közül, azt Jézus úgy tekinti, mintha őt magát fogadta volna be. Ugye mi ezek közé tartozunk?!

17.
SZENT X. PIUSZ
A kereszténység mindig új

CÉL: Az év első prédikációjában ismertetem a szent pápa életét, és az ő jelszavát tűzöm az új évet kezdő gyermekek elé.

1. Ha valaki Rómába megy, az első, hogy a Szent Péter bazilikát felkeresi. Ha pedig az illető pap, természetesen misézni is akar a világ legnagyobb templomában. Ez nem is nehéz, mert ötvennél több oltár várja. Csak két oltár van, melynél ha valaki misézni akar, már napokkal előre le kell foglalnia azt a félórát, amely egy szentmise végzéséhez szükséges. Az egyik oltár az első pápának a sírja felett van, a második pedig az utoljára szentté avatott pápa, X. Pius oltára. E kettőnél mindig nagy tömegben imádkoznak a hívek is és sohasem hagyják egyedül a papot.

2. Tudom, hogy Piusz nevű fiú nincs köztetek. (Olaszországban könnyű találni Pio névre hallgató fiúkat.) Azonban X. Piuszt a gyermekek pápájának nevezik, ezért szerettem volna nevenapján, szeptember elején róla megemlékezni. Ha a tanévet nem is kezdhettük vele, kezdjük vele az új polgári évet.

3. 1835 június 3-án, Északolaszország Riese nevű községében, Sarto Jánosnak, aki községközi kézbesítő és posta volt, és feleségének Margit asszonynak szegényes há-

zában nagy volt az öröm. Első gyermekük helyett – aki meghalt – az Isten egy kis Józseffel kárpótolta őket. Mivel olaszok voltak, Bepponak, Beppinonak becézték. Hét testvérével együtt élte a vallásos és szegény gyermekek életét. Mikor nagyobbacska lett, naponként hallgatott szentmisét és sohasem hallották káromkodni. Este édesanyjuk olvasott nekik a Szentírásból és a szentek életéből. Sokszor elmondta nekik, amit szent édesanyák mondanak gyermeküknek, hogy csak addig szereti őket, amíg hűek Jézushoz és inkább szeretné gyermekeit holtan látni, mint azt tudni, hogy elhagyják Jézust.

4. A plébános úr biztatására a szülők beiratták Beppet a gimnáziumba. Ez egy közeli városban volt. A kis gimnazistának naponta gyalog kellett kétszer, sőt sok esetben négyszer a hét kilométert az iskoláig megtennie. Hogy a cipőtalppal takarékoskodják, mezítláb ment, és hogy az éhséget is elfelejtse, imádkozgatott. Ezeknek ellenére is az első tanuló volt az osztályban. Volt ideje, hogy társai között apostolkodják, jóra intse őket, sőt sokszor még egy Szűzanya-kegyhelyre is elvezette pajtásait.

A gimnázium után teljesedett a szülők és Beppo álma: felvették a papi szemináriumba. Pappá is szentelték. Amikor évek múltán jobban ment sora, akkor sem felejtette el szegényes származását. Jóságos atya és gondviselője volt a rábízott híveknek, akik minden bajos ügyükben bizalommal jöhettek hozzá. Pénzesohasem volt, mert ha hozzájutott, azonnal szétosztotta a rászorulóknak. Mivel igen jó lelkipásztor volt, a szentatyja főpap-

pá nevezte ki. Előbb mantovai püspök, később velencei pátriárka lett. Hatalmas méltóságában is csak egyszerű falusi plébánosnak tartotta magát. Édesanyját – aki továbbra is varrásból, meg abból éldegélt, amit püspök fia a többi szegény között neki is juttatott – úgy szerette és becsülte, mint kisgyermek korában.

5. 1903-ban meghalt a pápa. Sarto bíboros is Rómába ment, hogy az új pápát megválasszák. Itt az történt, hogy minden sírása, rimánkodása ellenére ő lett a pápa. X. Piusz nevet vette föl, mert a pápák nem azt a nevet viselik, melyet a keresztségben kapnak, hanem, amit maguknak választanak. Piusz pápának nagy tervei voltak. Meg akarta az egész katolikus világot újíttani. Azt szeretne volna, ha a hívek úgy élnek, mint az első keresztyének. Azoknak ugyanis Jézus volt a mindenük. Lélekben mindig Őrá figyeltek. Gondolataik, cselekedeteik mintha Jézuséi lettek volna. Mindent Vele kezdték, Reá néztek és Őhöz tért vissza. Úgy tartoztak Krisztushoz, mint a fejhez a test többi tagjai. Jézus lelke élt és gondolkodott a hívekben, ezért volt olyan szép az életük. Ilyenné akarta tenni a mostani keresztyéket is. Ez volt Piusz pápa programja.

6. Hogy ez sikerüljön, nagy újításokat vezetett be. Amíg Piusz pápa meg nem engedte, még csak gondolni sem igen mertek arra az emberek, hogy minden nap meghessenek áldozni. Ő nemcsak megengedte ezt, hanem teljes erejével szorgalmazta is. Nagyon jól tudta, hogy a szentmiséhez úgy tartozik a szentáldozás, mint tes-

tünkhöz a szívünk. Jézus szt. Teste segíti és erősíti mind-
azokat, akik jók akarnak lenni.

Ti gyermekek külön is hálaival tartoztok X. Piusznak, mert ő volt, aki megengedte, hogy áldozatok akkor, mikor már megjött kis eszetek. Azt akarta, hogy Jézus mielőbb nálatok lakjék. Mikor a rossz kopogtat a lelke-
teken, már Jézussal megerősítve kergethessétek azt el.

7. Tizenegy évig volt már pápa, mikor 1914-ben Jé-
zus magához hívta. Igazi dicsősege halálakor kezdődött
meg. Egyszerű sírját a virágok erdeje borította, de még
szebb volt az a sok imádkozó, akik valamit kértek, vagy
valamit köszöntek a sírjánál. Közbenjárására csodák is
történtek és XII. Piusz pápa 1955-ben szentté avatta. Tes-
tét felhozták a bazilika kriptájából és most az egyik gyö-
nyörű oltárban üveg mögött látható. Egyre gyarapszik
tisztelőinek a tömege és ismétlődnek az ima meghallga-
tások is. A szent pápa az égből segíti megvalósulni földi
életének célját, hogy az emberek megújuljanak Krisz-
tusban.

8. Most kezdtük meg az új évet. Biztos vannak ter-
veitek és elhatározásaitok az új évre. Gondolom az is,
hogy szorgalmasan tanultok és nem lesz baj a magatar-
tással sem. Én is kérlek benneteket, igyekezzetek meg-
valósítani azt is, amit a Gyermekek Pápája, a ti pápátok
kért tőletek: gondolatok arra, hogy Jézus, hogy tenné
ezt, vagy amazt a ti helyetekben. A másik pedig: a-
hányszor misére jöttök, annyszor áldozatok.

18.
SZENT MARGIT
Az engesztelés

Cél: Szent Margit életén keresztül megismertetem és megkedveltetem az engesztelést.

1. A gyermekek arról vitatkoztak, hogy ki az igazában nagy ember. Voltak, akik az ürrepülőket, voltak, akik a világrekordereket tartották ilyeneknek. Beleszóltam a vitába és közösen megegyeztünk, hogy az az igazán nagy ember, aki mások érdekében valami igen fontos, igen nagy dolgot tesz. Arról azután megint el lehet beszélgetni, hogy mi az embertársaink érdeke. Az biztosan fontos, hogy kenyér legyen, hogy békességben, kényelemben éljünk. Az azonban mindennél fontosabb, hogy jók legyünk és a jó Istent szeressük. De mit lehet az emberekért tenni, ha már rosszak, nem szeretik Istent és megérdemlik büntetését?

2. Ma egy olyan szentről lesz szó, aki a rossz embereket megvédte attól, hogy Isten még jobban megbüntesse őket. Ez a szent egy királyleány volt. A mesében is mindig szerepelnek királylányok, akik nagyon jók és nagyon szépek. Ez a királylány igazában élt, mégpedig Budapesten. El is nevezték róla a város legszebb részét, a Szigetet. Mert itt élt és itt halt meg egy magyar királylány, Szent Margit. Nevét sok kislány viseli. Azok a

Margitok, akik január 19-én tartják névnapjukat. Szent Margit, bár kislány volt, mégis nagy ember feladatára vállalkozott, mert azt tartotta életében a legfontosabbnak, hogy a rossz embereknek járó büntetésből sokat vállaljon magára, így aztán tovább már ne haragudják rájuk az Isten.

3. Amikor Margit született, Magyarország igen szomorú helyzetben volt. Akkoriban törték be hozzánk a tatárok. A városokat és falvakat felgyújtották, lakóik legnagyobb részét megölték. Akik tehették, nagy erdőségekbe és mocsaras területekre menekültek előlük. Béla király hadseregét is legyőzték s így neki is örülnie kellett, hogy családjával együtt külföldre menekülhetett. Ekkor a király és a királyné nagyot gondoltak. Tudták, hogy saját erejükből nem, hanem csak az Isten segítségével lehetne az országot megmenteni. Valami szép ajándékot kellene adni az Istennek, hogy segítsen a magyaroknak. A királyné éppen kisbabát várt, azért elhatározták, hogy ha gyermekük megszületik, a jó Istennek fogják áldozni. Nem úgy, mint Ábrahám tette Izsákkal, akit meg akart ölni az Isten kedvéért, hanem úgy, hogy csak éljen a gyermek, de egész élete áldozat legyen. Ez az Istennek feláldozott királylány Szent Margit lett.

4. Négy éves korában a veszprémi apácák kolostorába adták. Innen pedig a Nyulak szigetén – ez volt a régi neve a Margit-szigetnek – épült kolostorba került kis kedvesnővérnek. Bizony nehéz volt itt az élete. Nyugalomról, kényelemtől szó sem lehetett. Ehelyett éjjel ket-

tőkor imára keltek, utána némi pihenés és hatkor kezdődött a munka. Délelőtt betegeket ápolt, délután meg a legpiszkosabb munkákat vállalta. Esti ima után még éjfélig is elimádkozott. Ennyi imádság és munka! Hogyan is bírta ki? Pedig nem kellett volna ott maradnia. Lengyel, majd a francia herceg, végül a cseh király jött, hogy feleségül kérje. Királynő lehetett volna, de ő maradt. Maradt a másoktól levetett gúnyában, végezte a legmegvetettebb munkát.

5. Miért élt így Szent Margit? Mert nagy valaki volt és nagyot akart tenni. Tudta, mire szánták őt szülei és vállalta is a sorsát, hogy áldozat legyen. A Szentírásban ez áll: „Jobb, hogy egy ember haljon meg a népért, mintsem az egész nemzet elvesszen.” Margit is sokszor úgy érezte, hogy meghal, de tudta, hogy még úgysem hal meg, hanem szent lesz és megmenti hazáját.

6. Kétfajta halál van. Az egyik az igazi halál, amikor a lélek kiszáll a testből. A másik inkább csak igen hasonlít a halálhoz, mert nehéz, sokszor fájdalmas és úgy érezzük, hogy szinte belehalunk. Ez az önmegtagadás. Ha valaki a könnyebb helyett a nehezebbet, a kényelmes helyett a terheset vállalja. Nem felvágásból, nem is csak, hogy saját bűneinkért szenvedjünk, hanem másokért, akiket szeretünk. A másokért elvállalt önmegtagadást mondjuk engesztelésnek. Szent Margit az egész nemzetért engesztelt.

7. És ti? Margitkák, meg a többi magyar kislány, akik testvérei vagytok Szent Margitnak, nektek nem volna

kedvetek, valami nehezet vállalni? Tudnátok-e olyant tenni, ami nehéz, ami nem esik jól? Milyen jó este lefeküdni és milyen nehéz az esti imát az ágy mellett térdelve elmondani. Nem volna kedvetek, csak egy hétre megpróbálni? Milyen jó, ha van a táskában finom csokoládé, és milyen rossz, amikor csak kíváncozunk utána! Nem lehetne a legközelebbi szeletről lemondani és másnak odaadni? Milyen jó játszani és milyen unalmas takarítani. Nem tudnátok legközelebb zúgolódás nélkül, sőt dalolgatva takarítani?

8. Szent Margitnak egy egész országért kellett engesztelnie, mert király lánya volt. Ti az egész országból vállaltok el egy területet. Mondjuk akkorát, mint a lakástok, a tízmillió emberből csak annyit, amennyit szerettek, de akik nem úgy élnek, ahogyan Isten megparancsolta. Ne mondjátok, hogy engesztelték értük, ez igen nagy dolog lenne, csak annyit, hogy jók lesztek helyettük is.

19.
SZENT PÁL
Megtérnek a bűnösök

Cél: Pálforduló kapcsán beszélek a modern élet pálfordulásairól. Ezeket mi magunk is elősegíthetjük, ha – mint Szent Pál – Isten kegyelmével közreműködünk.

1. A legtöbb Pali gyerek június 29-én, Péter-Pál-kor tartja névnapját. De találkoztam már olyannal is, aki január 25-én tartja. Ez a nap ugyanannak a Szent Pál apostolnak az ünnepe, csak most nem halála napját, hanem megtérését ünnepeljük. A katolikus naptár Pálfordulónak írja ezt a napot. Először azt fogom elmondani nektek, hogy miféle fordulóról van itt szó.

2. Pálnak a második neve Saul volt, ezt inkább még zsidó korában használta. Ő ugyanis fiatal korában zsidó volt és igen szerette vallását. Meg volt győződve, hogy csak az ő vallása lehet az igaz, ezért mindenre képes volt vallásáért. Azonban Jézus vallása, a kereszténység is egyre jobban terjedt, mert mindig többen és többen keresztelkedtek meg. Bántotta ez Jézus régi ellenségeit, a zsidó főpapokat, de fájt Saulnak is. Úgy gondolták – persze rosszul –, hogy börtönbe kell zárni és el kell ítélni a keresztényeket, hogy ne veszélyeztessék többé a zsidó vallást.

3. A Szentírás elbeszéli, hogy Saul igazolást és enge-

délyt kért a főpapoktól, hogy az egész országban felkutatthassa a keresztényeket és a fővárosba szállítva a bíróság elé állítsa őket. Beosztottjaival együtt ilyen tervet szövögetve indultak el Damaszkusz városába is. Azonban az úton valami történt vele. Hallgassátok meg, hogyan beszéli el az eseményeket Szent Lukács az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvében. (9, 3-19.)

4. Ugye milyen érdekes ez a csoda! Nem úgy történt, ahogy más csodák. Saulnak a lelkében történt a csoda. Odáig Jézus ügyének legádázabb ellensége volt, most pedig legbátrabb hitvallója lett. Ilyen csodát csak a jó Isten tud tenni kegyelmével. Hallottam, hogy mostanában is történnek ilyen csodák. Ha majd eljuttok híres búcsújáró helyekre, mint Lourdes, vagy Csensztohova, rengeteg emléktáblát és egyéb ajándékokat fogtok ott találni. Hálából a betegek hagyták ott ezeket, mert meggyógyultak. Lourdesban szinte egész erdő van az otthagytott mankókból, melyekre nem volt szükség, mert gazdájuk gyógyultan tért haza. Érdekes, hogy napjainkban ilyen testi gyógyulások ritkán történnek. Évenként egy-kettő. Az ottani atyák azonban más, ezeknél még nagyobb gyógyulásokról beszélnek. Arról, hogy a lelkek gyógyulnak meg. Sokan, akik gyónnak, mondják, hogy nem imádkozni, búcsútjánni indultak ide. Mint turisták jöttek kirándulni, vagy a kíváncsiság hozta őket. Vallásukkal és annak parancsaival vajmi keveset törődtek idáig. A kegyhelyen azután valami megmagyarázhatatlan történt velük. A lelkükben hallottak valami hangot, mely mintha

azt mondaná: „Igy nem mehet tovább, meg kell változ-
nod.” Ezután ellenállhatatlan kényszer vonzotta őket a
gyónatószekhez. Itt így kezdtek beszélni: „Magam sem
tudom, hogy kerültem ide, de jönnöm kellett.” Követ-
kezik a gyónás, melyet már 20, 30, 40 évvel előzött meg
a legutolsó. Mindent őszintén elmondanak és sokszor lát-
ható könnyekkel bánják meg bűneiket. Új, most már jó
életet kezdenek. Mi ez, ha nem csoda? Bár szemmel nem
látható, de csoda, mert az Isten kegyelme egy beteg lel-
ket gyógyított meg.

5. Ilyen valami történt Szent Pállal is Damaszkusz vá-
rosa előtt. Ez egész életére hatással volt. Ezután minden
idejét az Evangélium hirdetésének szentelte. Bejárta szin-
te az akkor ismert egész világot. Prédikált, egyházköz-
séget alapított, papokat és püspököket nevelt és szen-
telt, a szegényeknek adományt gyűjtött, a távollevőket
pedig levelekkel tanította és buzdította a jóra. Mindezt
olyan nehézségek között végezte, miket mi még csak
elképzelni sem tudunk. Hallgassátok csak meg, hogy
mondja el saját szavaival a bajait. (II. Kor. 11.23-29.)
Bizony még hallgatni is nehéz ezeket, nemhogy elvisel-
ni! Szent Pál nagyon jól tudta, hogy mindezek elviselé-
sére az Isten kegyelme adja az erőt. Tudta, hogy milyen
sokra képes az, akit segít az Isten.

6. Szent Pál ismerte az Isten akaratát. Az Isten akar-
ta, hogy az emberek mind az ő gyermekei és ne a kár-
hozat fiai legyenek. Ezért térítette meg őt is az Isten,
hogy minél több embert megmentsen a kárhozattól. A-

mikor Európát és Ázsiát járta, szinte mint versenyző futott, hogy a lelkeket megmentse.

Odahaza biztosan van Szentírástok. Ez a könyv ugyanis minden jó katolikus családban megvan. Olvassátok el belőle azt a részt, amit ma már olvastam, az Apostolok Cselekedeteit. Olyan izgalmas lesz, mint egy regény, ahogy leírja Szent Pál útjainak történetét.

7. Most még elmondom Szent Pál életének a végét. A zsidók természetesen nem nézték jó szemmel életének megfordulását. Bosszút esküdtek ellene. Ez azután kísérte őt haláláig. A verések és a megkövezés is ennek a bosszúnak a műve. A zsidók saját hatalmukból nem ítélték őt halálra, ezért Rómába, a császár bírósága elé vitték, amely hosszú börtön után halálra is adta. A város mellett fejezték le.

8. Szent Pál azt mondta magáról, hogy Isten nem hibába adta neki sok kegyelmét, mert elfogadta és felhasználta azt. Úgy dolgozott Szent Pállal az Isten, mint az ügyes munkás dolgozik kedves és kitűnő szerszámaival. Persze a jó Isten kezében ez az okos és művelt szerszám mindig jobb és szentebb lett. Szeretném, ha igen megjegyeznétek, amit most az Isten kegyelméről és a szerszámról mondtam. Veletek is tervei vannak az Istennek. Legyetek jó szerszámok az ő kezében.

20.
BOSCO SZENT JÁNOS
Előzzük meg a rosszat

Cél: Bemutatom nevelői módszerét, a megelőző módszert, és buzdítom a gyermekeket, hogy foglalkozzanak lelki veszélynek kitett pajtásaikkal.

1. Amikor nemrégiben a kétpúpú tevét végigvezették a községen, az egész falu gyermekserege azt csodálta. Olvasták a púpokra akasztott táblát is, mely közhírré tette a világhírű cirkusz ünnepi műsorát. Ennek keretében artisták és kötél táncolók is fellépnek majd. A legnagyobb izgalom előzte meg a kötél tánccosok számát, akik a magasban kifeszített kötélen úgy járnak-kelnek, tesznek-vesznek, mint más emberfia a járdán, vagy a konyhában.

2. Élt a múlt században egy tisztelendő bácsi, aki gyermekkorában a libalegelőn két fa közé kötelet feszített ki és ezen csodálatos műsorával úgy szórakoztatta pajtásait, mint a légtornászok a mai gyermekeket. Ez a fiú aztán tisztelendő bácsi korában is gyakran fellépett gyermekek előtt. Bűvészkedett, kártyatrükköket mutatott be, még bábszínházat is játszott nekik.

3. János volt a keresztnéve, a vezeték neve pedig Bosco. Olasz papok a nevük előtt hordják a don szócskát is, ami tisztelendő urat jelent. Halála után pedig szentté avatták, így teljes neve: Szent Don Bosco János. Január

utolsó napján van a névnapja. Azért prédikálok róla, hogy ismerjétek meg, tanuljatok életéből és imádkozzatok hozzá. Ha valakinek megtetszik élete, még bérmanévnek és védőszentnek is választhatja.

4. Don Bosco nemcsak nagyon ügyes volt, hanem nagyon okos is és ismerte a gyermekek lelkét. Amikor a legelőn mutatóványokat adott elő, nemcsak az volt a célja, hogy szórakoztassa pajtásait. Sőt aki folyton csak szórakozni akart, azt be sem engedte a cirkuszába. A belépőjegy az volt, hogy vasárnapot kellett lennie a szentmisén. Az előadása szüneteiben hittanórát is tartott. Már gyermekkorában jól ismerte a katekizmust, meg a Bibliát. Azt is tudta, hogy nem lesz rendes ember az olyan gyermekből, aki a jó Istenről nem tud és vallásával nem törődik. Don Bosco arra is gondolt, ha a gyermekek idejét nem foglalja le valami jó munkával, rosszra hajló természetük, meg a gonosz lélek majd adnak munkát, de abban nem lesz köszönet.

5. Bosco Jánosnak az volt minden szándéka, hogy azokkal a szegény gyermekekkel foglalkozzék, kikkel a szülők nem érnek rá törődni, sem pénzük nincs őket iskolába küldeni. Így a rossztól, meg az elzülléstől visszatartsa őket.

6. Amikor pap lett, hozzálátott és összegyűjtötte a városban elhagyottan csavargó árva gyermekeket. Először csak a templomban, hetenként egyszer-kétszer foglalkozott velük. Láta, hogy ez kevés. Elment koldulni és amit összegyűjtött, azon házat vett, így lakást is tudott

szegény gyermekeinek nyújtani. Pénze nem volt, hogy alkalmazottat tartson, ezért édesanyját, a jó Margit mámat hozta el. Ő főzött, mosott és varrt a gyermekekre.

7. Az egyik gyermek azután a másikat hívta, Don Bosco is az egyiket a másik után szedte össze. Így a ház rövidesen szűk lett a sok fiú számára. De ő maga sem bírta, hogy annyi gyermeket egymaga tanítson, hiszen nemcsak hittanra, hanem minden tantárgyra, sőt mesterségekre is meg akarta őket tanítani. Pénzt úgy szerzett, hogy nekilátott és könyveket írt. Ezek árából azután telt, amire kellett. Könyvet írni persze csak éjszakánként volt ideje, mert egész napját lefoglalták a gyermekek. Segítségéről úgy gondoskodott, hogy tisztelendő bácsikat gyűjtött maga mellé, ezek ugyancsak szerették a gyermekeket és szívügyüknek tartották, hogy a jóra tanítsák őket. Ezekből a tisztelendő bácsikból alakult a szalézi szerzetesrend.

8. Valamikor egy költő tisztelendő bácsi verset írt. Versében az elzúllás veszélyének kitett fiúk szomorúsorát írta meg. A vers minden szakasza így fejeződik be: E fiúkért valaki felelős.

Nektek is vannak osztálytársaitok, házbeli és szomszédos fiúk, akikből amint látszik, nem igen lesz rendes ember. Kerülik az iskolát, csavarognak, ha pénzük van, cigiznek és isznak, sőt lopnak is, ha lehet, röviden: hulligánkodnak. E fiúkért is felelős valaki! A valakik között ti is ott vagytok, mert katolikus hitünk azt parancsolja, hogy segítsünk azokon, akik bajban vannak.

Úgy kell kezdenünk, hogy hozzájuk szegődjünk, focizni hívjuk, vagy a bélyegjeinket mutatjuk meg nekik. Röviden szólva, foglalkozunk velük. Ha csak egyetlen-egyszer foglalkoztunk is velük, máris valami rossztól tartottuk őket vissza. Ha leleményesek vagytok, megtaláljátok a módját, hogy minél több idejüket lefoglaljátok. Azt talán említenem sem kell, hogy imádkozzatok is azért, akit meg akartok nyerni. Az imádság találékonnyá tesz, és ha nem sikerült valami, akkor sem enged elcsüggedni.

Nem látok a lelketekbe, de gondolom, hogy néhány fiú kedvet kapott, hogy törődjék egy-két veszélynek kitett ismerős gyermekkel. Segítsen benneteket a jó Isten, hogy ezekből hasznos polgárokat nyerjete a hazának és boldog embereket a mennyországnak.

21.
SZENT BALÁZS
A szentelmények

Cél: A Balázs-áldás kapcsán ismertetem a szentelményekről szóló katolikus tanítást.

1. Eddigi életemben összesen csak két Balázs nevű fiút ismerek. De veletek együtt igen szeretem József Attilla Altató című versét, melyben egy anyuka olyan szépen ringatja álomba fiát, a kis Balázst. Tudom, hogy a mai szentmise végén mindegyitek idejön, hogy balázsolásban részesedjék. Ezért azután úgy gondoltam, hogy Szent Balázsról fogok nektek prédikálni, mivel ő is védőszentetek.

2. Eredeti foglalkozása orvos volt. De mint igazi jó orvost a betegek jobban értékelték, mint a betegek pénze. Mivel egyúttal jó keresztény volt, törődött a hozzá fordulók lelkével is. Nem is csoda, hogy az emberek tisztelték és szerették. Akkoriban még civil férfiakat is választottak meg püspöknek. (Ezek természetesen felvették az egyházi rendet.) Így lett a nép bizalmából püspök Szent Balázs is. Most már főfeladata lett, hogy az emberek lelkével törődjék. Az ő idejében még tartott az egyház üldözése s mivel a hívek vezetője volt, elsősorban az ő élete forgott veszélyben. Bizony néha a vadállatok barlangja volt menedékhelye.

3. Híressé mégis csodálatos gyógyításai miatt lett. Leggyakrabban azt a csodáját emlegetik, mikor kereszt-

vetéssel megszabadított a biztos haláltól egy fiút, akinek a torkán halszájka akadt meg. Életét diadalmasan fejezte be, mert elfogatása után a pogány bíró semmiféle fenyegetésére és ígérgetésére sem tagadta meg a hitét. Elszenvedte a halált, ami úgy történt, hogy átvágták a torkát és a fejét vették.

4. Mivel ilyen szörnyű halált szenvedett és a gyermek torkát meggyógyította, Szent Balázs a torokfájásbanszenvedők védőszentje. Amikor a szentmise végén az oltárhoz térdeltek, András-kereszt formában összekötött két gyertyát helyezek a torkotok elé és ezt az imát mondom: „Szent Balázs püspök és vértanú közbenjárására szabadítson meg az Isten téged a torokbajtól és minden más bajtól.”

Az elmúlt napokban az egyik fiút azzal invitáltam a szentmisére, hogy ma Balázs-áldás is lesz. Az elmosolyodott és legyintett egyet. Gondolom, még sajnált is, hogy én ilyesmikben hiszek.

5. Mielőtt részesednétek ebben az áldásban, beszélgessünk egy kicsit róla. Lehet-e hinni benne, vagy pedig babonáság az egész? Már azért magáért is kérhetnénk a torok megáldását, mert Egyházunk hivatalosan, vagyis a pápának és püspököknek jóváhagyásával, sőt egyenesen az ő kívánságukra végzi ezt a szertartást. Az Egyház tudja, hogy mit akar, és amit akar, az nem lehet babona, hiszen ő küzd legjobban a babona ellen. Balázsolás és a babonáság, ég és föld.

6. Mi is az a babona? Ha valaki egy dolognak olyan

erőt tulajdonít, amit az Isten nem adott neki. Pl. egy kopott lópatkótól azt várni, hogy szerencsét hozzon, ez babonáság, mert lehetetlen Istenről feltételezni, hogy ilyesmihez kötné az emberek megsegítését.

Ezzel szemben az Úr Jézus többszörösen megígérte, hogy meg fogja hallgatni híveinek hitből fakadó imáit. Az is bent van a Szentírásban, hogy igen sokat ér a szentek állandó imája. Amikor az Egyház szentelményekben részesít minket, akkor valójában értünk imádkozik. De nem ám úgy, hogy csak a szavakat mormolja, hanem a szavak mögött ott van szentjeinek, ez esetben Szent Balázsnak jó cselekedetekben eltelt élete és vértanúi halála. Az Egyház a szenteket kéri, azok pedig Istent miéretünk. Az biztos, hogy hit nélkül nincs értelme imádkoznunk, és valamit is kérünk. Aki szentelményekben részesül, annak hinnie kell, hogy Isten mindent megtehet és hallgat szentjeinek közbenjárására. Már ez a hit is kedves Isten előtt.

7. A hitünk azonban nem tartja a balázsolást valami csodálatos automatának. Az automata, mint tudjátok, olyan szerkezet, hogy a pénz bedobása után kiesik a kívánt cukorka. A Balázs-áldás nem olyan, hogy csak oda kell tartanunk a torkunkat és biztosan nem lesz vele baj. Senki sem gondolhatja, hogy ha az idén megbalázolták, egészen biztosan nem fog a torka fájni. A szentelmény valójában egy kérő ima. Hogy teljesül-e a kérés, az az Istentől függ. Ő tudja, hogy lelkünknek haszna lesz-e abból, ha teljesedik kérésünk.

8. Élünk tehát a szentelményekkel ? De még mennyire! Mikor a templomba lépünk, szenteltvizzel vessük a keresztet. A böjtöt két hét múlva hamvazkodással kezdjük el. Virágvasárnapon legyen a mi kezünkben is szentelt barka és húsvét reggelén fogyasszunk megáldott ételt. Tartsuk meg azokat a vallásos szokásokat, amiket nagyszüleinknél és szüleinknél látunk. Mert kereszténynek lenni nemcsak azt jelenti, hogy lelkünkben legyen hitünk, hanem ezt a hitünket szép keresztény szokásaikkal is megmutassuk.

22.
KORTONAI SZENT MARGIT
A szépség

Cél: A szent életének példájából megmutatom, hogy milyen nagy veszély fenyegeti azt, aki hiú a szépségére, de beszélek a szépség hasznáról is. A lányokat arra buzdítom, hogy elsősorban lelkük szépségét ápolják.

1. Ma egy lányról lesz szó, aki messze földön híres volt szépségéről. Margitnak hívták őt is, mint IV. Béla királyunk leányát és kb. egy időben is éltek. Ez a nagyon szép lány azonban olasz volt. Kortona város közelében élte fiatalságát, a bűnbánó éveit pedig ugyanebben a városban töltötte. Ezért Kortonai Margit lett a neve. De menjünk sorjában.

2. A baj azzal kezdődött, hogy Margit sokkal szebb volt, mint a többi lányok, azzal meg folytatódott, hogy ezt maga is észrevette és büszke volt rá. Hiúsága akkora volt, hogy órák hosszat tudott állni a tükör előtt. Szóval el volt telve szép alakjával, ragyogó szemeivel és igen csinos arcával. Hiába figyelmeztette édesanyja, hogy nem lesz jó vége ekkora hiúságnak. A baj még nagyobb lett, mert ez a jó édesanya meghalt. Az apának nem volt ideje, hogy Margitot ellenőrizze, a mostohát pedig nem érdekelte a lány élete. Ezzel azután megpecsételődött Margit sorsa. Otthon nem érezte jól magát, természete

arra hajtotta, hogy minél jobban feltűnjön, csillogtassa magát és szépségével minél több férfit elbolondítson.

3. Tizenöt éves volt, mikor végleg elhagyta az ott-hont. Rálépett a lejtőre, melyen nincs megállás. Nem feleség lett belőle, hanem szerető. Bűntársa egy környékbeli fiatal nemesnek. Élete nem is volt más, mint egyik bűn a másik után a hatodik parancs ellen. Néha talán megijesztette lelkének szomorú állapota. De olyan volt ő is, mint mindenki, akin úrrá lett a paráznaság. Bűnös élete, mint egy mocsár eltakarta tőle az Istent, nem volt ereje, hogy lelkével egy kicsit is törődjék. A templomnak tájékára sem ment és beletörődött, hogy sorsa a kárhozat lesz. Már kilenc éve ment így.

4. A szeretője egyszer egy hosszabb útra távozott, vissza azonban csak hűséges kutyája érkezett meg. Nyugtalan vonítással – ahogy az okos kutyák szokták a bajra a figyelmet felhívni – vezette Margitot az erdőbe. Ott egy gödörben feküdt a meggyilkolt férfi. Arcát a késszúrások, egész testét a nyüzsgő férgek tették borzalmassá. Ahogy Margit a rothadó testet nézte, önkéntelenül a lélek jutott eszébe. A lélek, amely szentségek és bánat nélkül került ítéletre az Isten elé. Tudta, hogy szeretője bűneiért elsősorban ő felel. Következő gondolata már saját lelkére irányult, mely még bűnösebb volt.

5. A jó Isten kegyelme már ott a sírgödörnél megérintette a lány lelkét. Igen szomorú és bánatos lett. Kilenc év után először mondta ki szent és komoly elhatározását: „Istenem, soha többé!” Új életet kezdett, el-

hagyta azt a házat, ahol minden a bűneire emlékeztette. Templomba ment és teli templom előtt kért bocsánatot a rossz példáért, melyet eddigi élete nyújtott az embereknek. Hazament. Apja meg is bocsátott, de a mostoha nem akart vele egy fedél alatt lakni, azt sem tűrte, hogy házára ujjal mutogassanak. Ez a bánásmód majdnem visszaűzte Margitot a régi életbe. Arra gondolt, hogy fiatal még és igen szép, talál még egy másik szeretőt is.

6. Margit azonban kitartott a jóban. Kortonába ment és életgyónást végzett. Gyönyörű ruháit és ékszereit a szegényeknek adta. Zsákból készített ruhlát és a tükör nem érdekelte többé. Úgy böjtölt, hogy kevés kenyéren és aszalt szilván élt. Vezeklésből az éjszaka egy kis részében földön hált, a többit pedig imádságban virrasztotta át. Az emberek persze durvák és kegyetlenek voltak iránta: csúfolták és csak úgy röpködtek régi életére a megjegyzések. Ő ezeket is zokszó nélkül tűrte. A lelke lassanként rendbejött, örült annak, hogy a jó Isten ismét megbocsátott és gyermekévé fogadta. Külön öröme volt a szentáldozás, ebből érezte, hogy Jézus nagyon szereti őt. A vallásos élet, meg az, hogy minden tehetségével a beteget ápolta, békével töltötte el a lelkét. Így is távozott a földről egészen fiatalon.

7. Eddig tart röviden Szent Margit élete. Ugye elgondolkodtatok, hogy hova vihet egy leányt a szépség, meg a hiúság! – Olyan nagy baj, ha valaki szép? Dehogyan is baj! A szépség is Isten ajándéka. A Szűzanya is biztosan

igen szép volt. A baj ott van, ha az Isten ajándékát az ördög vágja zsebre. A szépség olyan, mint a pénz, lehet jóra és rosszra is költeni. Hogyan lehet rosszra használni, megmutatta Margitnak és annyi sok rossz lánynak a példája.

8. És a jóra? A csinos kislányt, ha szerény és okos, mindenki kedveli. Eléri az embereknél, amit csak akar. A többi lányok szívesen lesznek barátnői. A fiúk is szívesen hallgatnak szavára, kedvéért megteszik azt, amit egyébként nem tennének meg. El tudja őket a templomba hívni, rá tudja őket venni, hogy jólnevelten viselkedjenek. Vannak fiúk, akik egy csinos lány kedvéért elkezdenek még komolyan tanulni is. Ha a szépségről szólunk, említeni kell édestestvérét az okosságot is. Enélkül nem sokat ér. Bölcs Salamon király ezt így mondotta: „Disznó orrában arany karika, ilyen a szép lány, ha ostoba.” Az okosságon persze nem azt értem, hogy valakinek lány létére is jelese legyen matematikából, hanem csak azt, hogy tudnia kell, mi mit ér és mire való. Aki okos, az tudja, hogy a szépség elmúlik és a szép alakból töpörödött néni lesz, a csinos arc meg a ráncos mazsolához lesz hasonló (főleg, ha korán elkezdik kozmetikázni). Végül is az egész szépség a kukacoké lesz, tehát önmagában nem sokat ér. Valójában nincs is csúnya kislány, mert édesanyjának mindegyik szép. Az Istennél pedig a lélek szépsége számít. Nincs is olyan testi szépség, mely felérne a lélek szépségével. A lélek szépsége a szeretet, a szeretet pedig az Isten.

23.
SZENT MÁTYÁS
A hitehagyók

Cél: Érezzünk együtt az Úr Jézussal, aki szenved amiatt, hogy oly sokan elhagyják. Mátyás apostol példájára, mi magunk legyünk a kárpótlás a veszteségek miatt.

1. Nem valószínű, hogy valami köze is lenne Szent Mátyás apostolnak az időjáráshoz. Csupán a február-vég napjain – ekkor van az ő ünnepe is – változni szokott az időjárás. Innen kapta a jégtörő Mátyás elnevezést. Ennél sokkal nagyobb és igazabb a dicsősége, mert az áruló Júdás öngyilkossága után az apostolok őt választották meg tizenkettedik apostolnak. Így lett teljes a létszámuk.

2. Élete történetét nem tudom. Biztosan Jézus 72 tanítványa közül volt. Hallgatta a Mester tanítását, látta csodáit, húsvét után találkozott is vele, tehát tanúsíthatta, hogy Jézus valóban feltámadott. Ezek voltak ugyanis a feltételek, hogy valaki apostol lehessen. Pünkösd napján őrá is szállott a Szentlélek, és így elindulhatott a világnak arra a tájára prédikálni, mely a sorsoláskor neki jutott. Ez talán a mai Abesszínia volt. Vértanú is lett, amint azt Jézus apostolainak előre megmondta.

3. Élete rövid történetében engem nagyon megragadott az, hogy Mátyás töltötte be azt az állást és szolgál-

latot, melyet hűtlenül elhagyott az áruló Júdás. Ő kárpótolta Istent Júdás sajnálatos elbukásáért. Mennyire i-gyekezhettek, hogy jó apostol legyen és így se az Úr Jé-zus, se a többi apostol ne csalódjanak benne.

4. A mi időnkben is vannak Júdások is, Mátyások is. Azt szeretném, hogy a Matyi gyerekek, akiknek névnap-juk van, már csak a védőszentjük iránti szeretetből is, hozzá hasonlítsanak.

Harmadéve egyházközségünkben 70 elsőáldozó volt, tavaly 62, az idén tavasszal 60. Ez összesen 192 gyerek. Az oktatások idején és az elsőáldozási ünnepélyen mind komolyan megígérték, hogy nem lesznek hűtlenek Jézus-hoz és mindig jönnek szentmisére. Ahogy látom, a mai diákmisén nyolcvanan vagytok itt. Igaz, a járvány miatt is lehet néhány távol. De még így is hiányzik csak a há-rom korosztályból száz gyermek.

5. Hol vannak ezek? Már mind Júdások lennének? Ta-lán még nem, de sajnos odatartanak. Az iskolában, a he-tedikben az egyik fiú vallásgúnyoló tréfát mondott. A fél osztály nevetett rajta, még 3 - 4 egykori ministráns is. Ezek Júdások? Talán még ezek sem, mert nem értik, milyen súlyos, amit tettek. Ugyancsak iskolai eset: a rendürség az egyik éjjel rajtaütött egy fiúkból és lányok-ból álló társaságon, akik a legkimondhatatlanabb dolgo-kat vitték végbe. Közismert templomkerülő és káromko-dó a társaság minden tagja. Ezek sem lehetnek már mesz-sze lélekben Júdástól.

6. A tisztelendő bácsinak bizony elszorul a szíve, ha

ilyeneket hall. Azt hiszem, ti is ugyanígy érezték. Hát még az Úr Jézus mit érezhet! Mekkora fájdalmat okozhatnak Neki ezek a gyermekek!

Ha pedig a felnőtteket nézzük, még szomorúbb a látvány. Amit a gyerekek csak gyerekesen, azt a nagyok tökéletesen teszik. Kifejezetten Isten- és egyházgyűlölők. Lelkük üdvösségével mit sem törődnek, pénzért, vagy másért eladták azt. Nagyon szomorú erről beszélni, ne is folytassuk...

7. Az áruló Júdásnak hűtlenül elhagyott helyét Mátyás apostol hibátlanul betöltötte. De mi lesz azokkal a helyekkel, melyeket a mai kis Júdások hagytak el? Úgy hiányoznak Jézusnak is, nekünk is, mint a szakadozott olvasó elveszett szemei. Helyükre a Szentlélek ti közületek, akik Jézust ismeritek, akar Mátyásokat választani. Ez a választás azonban nem nyilvánosan, hanem a lélekben történik. Figyeljete csak! Azokat választja ki a Szentlélek, akik úgy érzik, hogy többet szeretnének és tudnának tenni a jó Istennek, mint az átlagos katolikus gyerekek. Példát is mondok. Most a nagybőjtben van az ideje a bűnbánatnak és a jó cselekedeteknek. Gondoljátok meg, nem lenne jó, ha a vasárnapi kötelező szentmisén kívül péntek esténként a keresztyúti ájtatosságra is eljönnének? Hét évesek elmúltatok, nem lehetne a kötelező pénteki megtartóztatáson kívül, hetenként még egy hústalan napot is vállalni?

8. Gondolom, hogy örült Mátyás, mikor apostol lett! Hogyan ígerte örömeiben, hogy ezután még jobban fogja

szolgálni az Urat. Akik hozzá akarnak hasonlítani, azoknak a mai kifejezéssel élve „minőségi munkát” kellene az Isten szolgálatában is nyújtaniuk, úgy, hogy a szentmisén végig figyelnek, válaszolgatnak és közösen mondják az imákat. Ének alatt a kézben kinyitott könyvből szívből énekelnek. Reggeli és esti imájukat pedig nem darálják, mint a malom, hanem átélve, átgondolva mondják azt. Az atya imakönyvében van egy ima, 90. zsoltár a neve. Mikor imádkozom, mindig rátok gondolok és magamra, meg Júdásainkra is. Ilyenkor biztatás és erő árad e szavakból:

Ezrek hulljanak bár balod felől
És tizezrek jobbfelől:
Baj nem érhet tégedet.

24.
KASZAP ISTVÁN
A szenttéavatás

Cél: Megmutatom a szentté-levésnek egyik útját, a szenvedések vállalását. Beszéllek a szenttéavatási eljárásról is.

1. Az a szent, akiről ma lesz szó, igazában még nem is szent, még a boldogok között sincs a neve, tehát a naptárba sem írták be. Mégis igen szeretném, ha megismernétek, ezért ma róla lesz szó. – Ha majd – mint reméljük – szentté avatják, Szent Kaszap István lesz. Odáig csak az Isten szolgája cím jár neki. Azonban tisztelői, akik ismerték, meg akiknek már meghallgatta imáit, csak Kaszap Pistának emlegetik.

2. Sírja Székesfehérváron a Prohászka-templom oldalában van. Mindig tele friss virágokkal és a mellette elhelyezett padokon és térdeplőkön minden időben láthatni imádkozókat. Mikor meghalt, nem a templom falába temették, hanem csak temetőbe. Akkor hozták ide a testét, amikor komolyan beszéltek róla, hogy boldoggá fogják avatni. Erről majd később lesz szó.

3. Most azt fogom elmondani, miképpen jutott el Kaszap István odáig, hogy mint szentet emlegetik. Szülei egyszerű emberek voltak és Pista gyerekük is a fehérvári utcákon játszadozott az első világháború idején.

Mikor akkora lett, hogy okosan tudott gondolkodni, igen nagy célokat tűzött maga elé. Közepes tanulónak indult, de neki szánta magát és színjeles lett. Jó tornász volt, és odáig gyakorlatozott, versenyzett, míg bajnok lett belőle. De nem ám csak a gimnáziumban, vagy a városban, hanem elnyerte a Dunántúl ifjúsági bajnokságát. Az osztályban ő volt az első tanuló és mindenki becsülte, mert rendes, szolgálatkész, egyeneslelkű fiú volt. Hazugságon, jellemtelenségen nem kapta rajt soha senki.

4. Ha valaki szent akar lenni, nem sokat számít, gazdagok voltak-e a szülei. De az sem számít, mi lett belőle, mire vitte az életben. Kaszap István ugyan pap akart lenni, de ez sem sikerült neki. Kispapnak ment és igen komolyan kezdett neki a tanulásnak, de még komolyabban törődött lelkével. Hibái mindenkinek vannak és minél komolyabb az illető, annál több hibát vesz magán észre. „Nekem nincs bűnöm, nincs hibám” – az beszél így, aki a fáktól nem látja az erdőt és nem nézett még soha komolyan a lelkébe. Kaszap István küzdött hibái ellen. Ezt úgy tesszük, hogy az ember végiggondolja, hogyan szokott imádkozni, milyen volt a viselkedése másokkal, hogyan beszélgetett barátaival, mint végezte a munkát. Aki akar, az talál is magában hibát, mert van. Ezek után el kell határozni, hogy először melyik hibáról akar leszokni. Ha ez sikerült, egy másik, majd harmadik hibájával végez. Persze nemcsak hibák vannak egy fiúban, hanem jótulajdonságok is. Ezeket is meg kell vizsgálni. Amiben még csak kicsit vagyunk jók, mindig jobb-

nak és jobbnak kell lennünk. Így vizsgálgatta, javítgatta magát Kaszap István is. Amit tapasztalt és elhatározott, leírta egy füzetbe. Így tudta lemérni haladását.

5. Ha ilyen komolyan készült arra, hogy jó pap legyen, az is lett volna belőle. De a jó Isten mást akart. Megengedte, hogy Pista igen súlyosan megbetegedjék. Az orvosok még csak nevét sem tudták a bajának, nem-hogy gyógyítani tudták volna. Egész teste csúnyasággal tele seb volt. Operáció operációt követett és a kezelés is egyre fájdalmasabb lett. Ő úgy viselte el a szenvedéseit, mint a bátor katona, aki tudja, hogy helyt kell állnia. Nem akart megszökni a csatából, nem várta végét sem, még csak nem is panaszkodott. Fájdalmait a bűnösök helyett szívesen viselte el és meg volt győződve, hogy szenvedéseivel több jót tesz, mintha egészséges lenne. Tudta, hogy győznie kell, nem abban, hogy felgyógyul, hanem abban, hogy a sok szenvedése ellenére mindig jobban szereti a jó Istent. A testi fájdalom mellett a lelke is nagyon szenvedett. Megmondták, hogy betegsége miatt nem lehet pap, el kellett búcsúznia a többi kispap barátaitól, és vissza kellett adnia a reverendát is. Ezzel együtt annyi szép reménye foszlott szét. Talán más valaki ennyi szenvedésért megharagudott volna az Istenre, de István szeretettel szenvedett tovább, tudta, hogy az Isten nem hagyta el.

Hős volt a halálban is. Gégéjét felvágták és így utolsó szavait csak írásban mondhatta el a síró hozzátartozóinak: „Ne sírjatok, mennyei születésnap ez!”

6. A katolikusok között gyorsan híre terjedt, hogy milyen hősiezen viselte ez a fiú a szenvedéseket. Aki pedig ilyen szépen él és hal meg, az biztosan az égbe jut. Egyre többen imádkoztak hozzá, kérték, hogy intézze el ügyüket a jó Istennél. Mindig többen és többen mondhatták el, hogy imáik meghallgatást találtak, hogy Kaszap István megsegítette őket.

7. Az emberek azt szerették volna, ha nemcsak őket, hanem másokat is, igen-igen sok embert segítene Kaszap István. A kérések teljesítését újságokba is beleírták és úgy gondolták, hogy milyen szép lenne, ha szentté is avatnák.

Azt, hogy valakinek a neve előtt mondhatjuk, hogy szent, igen sok minden előzi meg. Röviden el is mondom. Először egy tisztelendő bácsinak kell kérni a püspöktől, hogy indítsák meg a boldoggá avatási eljárást. Erre a püspök egy papokból álló bíróságot nevez ki. Érdekes bíróság ez! Van olyan tagja, akinek az a feladata, hogy segítse az ügyet, de olyan is van, akinek kötelessége a boldoggá avatást minden úton megakadályoznia. Megindul a per. Összeszednek minden írást, amelyet a jelölt életében írt. Megvizsgálják, nincs-e ebben olyan, amely egy kicsit is sérti a hitünket. Azután tanúkat hallgatnak ki afelől, hogyan élt, mik voltak a jó tulajdonságai, és tényleg igen sok, nagy jót tett-e életében. Az ellenzék viszont mindenbe beleköt. Azt keresi, hogy milyen hibái, milyen gyengeségei voltak. Azután megvizsgálják, hogy tényleg olyan nagy dolgok-

ban történtek-e azok az imameghallgatások, amikről az emberek beszélnek. Az orvosok pedig a meggyógyult embereket vizsgálják meg, hogy csodásnak mondható-e a gyógyulásuk. Még a szent-jelölt sírját is felnyitják, keresik, hogy nem találnak-e valami rendkívülit. Ugyanis elő szokott fordulni, hogy valakinek épen marad a teste és ez már jó jel! Ha a bíróság igaznak találja a híresztelést, hogy a jelölt úgy élt, mint egy szent, akkor megengedik, hogy ezentúl Isten szolgájának nevezzék.

8. De ez még nem sok. Az iratokat Rómába küldik. Itt szigorúbb bíróság veszi vizsgálat alá az ügyet. Ha itt is bebizonyosodik, hogy közbenjárására nagy csodák történtek, és igazi hős volt a jó cselekedetek gyakorlásában, akkor a pápa boldoggá avatja. Ez már nagy dolog! Ettől fogva szabad őt tisztelni. Lehet hozzá imádkozni és a képeire egy karikát is rajzolnak a feje fölé. Ha közbenjárására újabb csodák történnek, az ügy még szigorúbb bíróság elé kerül, és ha rendben van minden, a pápa a Szent Péter bazilikában nagy ünnepélyességgel szentté is avatja. Ez azt is jelenti, hogy most már az egész világ minden katolikusa elé példaképül állították. Mindehütt imádkozhatnak hozzá, még templomokat is nevezhetnek el róla. A boldogokat ugyanis csak azokban a templomokban tisztelik, ahol a pápa ezt megengedi.

9. Biztosan szeretnétek tudni, hogyan áll Kaszap István boldoggá avatása. Ez sajnos a szép és biztató itthoni kezdet után abbamaradt. A háború és az utána következő idők megszakították az összeköttetést és nincs, aki Ró-

mában buzgólkodnék a szenttéavatás érdekében. Élettörténetét azért mondtam el, hátha közületek többen is kedvet kapnak és tesznek valamit ügyében. Ő ugyanis még halála előtt megígérte, hogy viszonzni fog minden szeretetet. Tegyetek próbát. Minden komoly gyermeknek van valami kérnivalója az Istentől. Talán az, hogy odahaza békesség legyen, talán, hogy valaki beteg rokona meggyógyuljon, vagy elérjen valamit, amire lelkének is szüksége van. Kérjétek az ilyen ügyekben Kaszap István közbenjárását. Ha várakozás ellenére, esetleg több esetben is teljesül kéréstek, akkor joggal gondoljátok, hogy ő segített. De ebben az esetben sokat kell imádkoznotok a szenttéavatásért.

10. Az a vallási közösség, amelybe tartozunk, az Anyaszentegyház. Ez magyarul azt is jelenti, hogy a mi vallásunkban szentek is vannak. Arról is lehet felismerni és más vallásoktól megkülönböztetni, hogy mindig sok katolikus hőiesen gyakorolja a jó cselekedeteket. Ha nem lennének szentjeink, az emberek kételkednének, hogy vallásunkat igazán Jézus alapította-e. Milyen jó, hogy sok szentünk van. Imádkozzatok, hogy Kaszap István is ezek sorába kerüljön.

25.
SZENT TAMÁS
A hit és a tudomány

Cél: Megmagyarázom, hogy a vallás és a tudomány egyaránt fontosak és nem ellenkeznek egymással. Ezt példázza a mai szent élete és munkássága.

1. Akik nem ismerik vallásunkat, azt mondják, hogy mi katolikusok mindenféle mesében és babonaságban hiszünk. Azt is hajtogatják, hogy az ész, meg a tudomány nem férnek össze a vallással. Tehát ha valaki vallásos, az már mondjon búcsút annak, hogy okos és művelt ember is legyen. Vagy az egyik, vagy a másik! Mit szólnunk, mikor ilyeneket hallunk? Így van ez tényleg?

2. Nem. Az igazi tudomány és a vallás nem ellenkeznek, hanem igen jól megértik egymást, sőt szükségük is van egymásra. Nemrégiben avattak a budapesti egyetemen díszdoktorrá egy világhírű külföldi atomtudóst (Heisenberg). Ő mindenki előtt vallásosnak tartja magát. Azt mondotta, attól, hogy a világ titkait kutatja, még nyugodt lélekkel lehet vallásos is. Mert a tudomány azt vizsgálja, amit most lát és megfigyelhet, a vallás pedig arról tanít, aki ezeket valamikor létrehozta. Az igazi tudós azt is tudja, hogy a világ nem lett magától, hanem valamiképpen Isten teremttette. Ő szabta meg a törvényeit is és megkívánja, hogy higgyünk benne.

3. Mindig voltak tudósok, akik a hithez is, meg a tudományhoz is igen jól értettek. Ezek közül ma a legnagyobbbról, Aquinói Szent Tamásról lesz szó. A Tamás nevű gyermekek örülhetnek, hogy védőszentjük milyen nagy tudós volt. Olaszországban született 700 évvel ezelőtt. Szülei már öt éves korában bencés gimnáziumba adták. Egészen fiatalon lett egyetemista is Nápolyban. Megismerte Szent Domonkost. (Ő az a Dominik, akinek az életét a kedvesnővérek hanglemezen éneklik, hallottam már, hogy ti is dúdolgattátok.) Beállt Szent Domonkos társaságába és Párisba indult, mert az ottani egyetemen még okosabb tanárok tanítottak. De a dolog nem ment ilyen könnyen. Fiú testvérei mindent megtettek annak megakadályozására, hogy Tamásból pap legyen. Lebeszélni nem sikerült, ezért gonosz cselhez folyamodtak. Elfogták és várukba zárták. Rossz szándékú nőt küldtek be hozzá, hogy az a bűnre csábítsa és ne legyen többé kedve a tiszta életre. Tamás pedig kikapott a kandallóból egy jó nagy darab égő fahasábot (ahol fogta, az a fele nem égett), és azzal kergette ki a nőt. A fivérek után meg lánytestvérei láttak neki, hogy lebeszéljék a papságról. A nagy beszélgetésnek az lett a vége, hogy a lányok mentek el kedvesnővérnek.

4. Tamás tehát megtanulta, amit akkoriban tanítottak és 25 éves korában maga is egyetemi tanár lett. Nemcsak azért volt olyan okos, mert ilyennek született, sem azért, mert sokat tanult, hanem azért is, mert tanulás előtt és után mindig imádkozott. Ezért ajánlottam én

nektek, hogy tanulástok előtt legalább keresztet vesse-tek! Sok vastag könyvet is írt. Ezekben nemcsak azt bizonyította be, hogy a mi vallásunk igaz, hanem megfelelt minden vádaskodásra, amit vallásunk ellen felhoznak, Aki majd közületek tisztelendő bácsi lesz, kell is majd olvasnia Szent Tamás könyveit. Igen szépen írt az Úr Jézusról is. Munkáját egyszer ima közben maga Jézus köszönte meg neki.

5. Nemcsak tudós volt, hanem szent is, vigyázott minden szavára és úgy gondolta, hogy mindenki olyan, mint ő. Egyszer valaki elkiáltotta magát, a levegőbe mutatott s mondta, hogy egy ökröt lát repülni. Szent Tamás odanézett, mintha elhitte volna. A többiek pedig kineveték, ilyen okos ember és elhiszi, hogy az ökör repül. Hallgassátok meg, hogy válaszolt erre: „Inkább elhiszem, hogy az ökör repül, minthogy azt kelljen hallanom, hogy egy testvérem hazudik.” A tudomány mellett a versíráshoz is értett. Ti is szoktátok litániákon énekelni egyik vallásos versét, a Tantum ergo-t. Püspök is könnyen lehetett volna, de ő szerénységből visszautasította ezt a nagy méltóságot. Akkoriban is volt éppen egy zsinat és a tudósokra ott is szükség volt. El is indult, de meghalt útközben.

6. Most mindnyájan iskolások vagytok, sokan közületek még egyetemisták is lesznek. Azt is tudom, hogy többen elhatározták, addig tanulnak, míg a nevük elé oda nem írhatjátok, hogy doktor. Azért is imádkozom, hogy olyan okos és szent tanáraitok legyenek, mint Szent

Tamás volt. Az ifjúságnak példaképre van szüksége, ezért nagy kincs, ha nevelők, a felnőttek között arra látnak példát, hogy a hit bizony megfér a tudománnyal. Sajnos sokszor nem így van, mert ahogyan az utolsó hónapokban többen panaszkodtak, éppen a felnőttek zavarják meg benneteket a hitet. Azt mondják, amiről már beszéltem, hogy aki vallásos, az nem lehet okos. Ezt ugye nem hiszitek el? A legtöbb nagy tudós és feltaláló egyúttal hívő is volt. Most is vannak, szerte a világon nagyon tanult, okos, sőt tudós emberek, akik hisznek Istenben, sőt vallásosak is. Én ismerek egyetemi tanárokat, akik templomba járnak.

7. Ti is tanuljatok, amilyen sokat csak tudtok. Azt szeretném, ha a vallásos gyerekek lennének a legokosabban és legjobb tanulók az osztályban. Akkor ti lesztek az eleven cáfolat arra, hogy a hit és a tudomány nem lehet meg együtt. Ha magasabb iskolába kerültök, tudástokkal akkor se kérkedjétek és kerüljétek a bűnöket. Így a hitetek is megmarad.

26.
SZENT JÓZSEF
A munka

Cél: Szent Józsefpéldáján buzdítom a gyermekeket, becsüljék meg a fizikai munkát.

1. Melyik a legelőkelőbb férfinév? Nincs vita: Jézusé, hiszen viselője üdvözített bennünket. Azonban ezt a nevet nálunk nem szokás felvenni. (Csak Spanyolországban lehet Jézus nevű férfiakat találni.) Mit gondoltok, rangban melyik név következik Jézusé után? Nagyon nehéz lenne ezt pontosan eldönteni. Az angyalok világában kétségkívül Szent Mihály neve, a földiekében Keresztelő Szent Jánosé, meg Szent Józsefé. A világért sem szeretném, hogy a Jancsik, meg a Jóskák összevesszenek az elsőségeken. Védőszentjeik a mennyországban a legteljesebb békében közvetlenül Jézus mellett élnek. Szent József azért kapta meg a főhelyet, mert Jézus nevelőapja volt, Szent János pedig, mert előkészítette a Megváltó útját az emberek között.

2. Az emberek ki is fejezik a tiszteletüket a két legnagyobb férfi szent iránt azzal, hogy a legtöbben ezt a két nevet veszik fel. Osztályotokban is Jancsiból, meg Jóskából van a legtöbb. Szent Józsefnek két ünnepe is van. Márciusban és május első napján. Ez a katolikusok számára a munkás Szent József ünnepe. Ma őróla, meg a munkáról fogtok hallani.

3. Szent József életéről igen keveset tudok mondani. Erős két kezével faragta, fűrészelte a gerendákat és azt készítette a fából, amit a rendelők parancsoltak, ugyanis ácsmester volt. Feleségül vette Szűz Máriát és vállalta azt, hogy az emberek szemében, meg a törvény előtt, ő legyen Mária gyermekének apja. Szent József igazában nem úgy volt Jézusnak édesapja, mint nekünk az apukánk. Neki egyáltalán nem volt édesapja, csak édesanyja. Ő csodálatosan született.

4. Szent József azonban éppen úgy dolgozott és vigyázott Jézusra, mintha igazi édesapa lenne, sőt talán még jobban, mert tudta, hogy Mária gyermeke maga az Isten fia. Hogy ne tett volna meg mindent ezért a gyermekért! Nagy dolog ám az, hogy az Isten fiát karjaiban tarthatta, szerethette, sőt ha kellett, még ellenségtől is megvédte. Ő volt a kenyérkeresője is. A nagyobbacska Jézust, ő mint mester, ácsnak képezte ki. Úgy dolgozott Jézussal, mint az oktató az ipari tanulóval.

5. Megfigyeltétek, mennyiszer fordult idáig elő az a szó, hogy munka Szent Józseffel kapcsolatban. Mivel ő a munkások védőszentje is, a következőkben a munkáról lesz szó. Sok gyereknek már a szó említésétől is borsózik a háta. Elszökik hazulról, ha aprófa készítést parancsolnak, visszabeszél, ha vásárolni küldik. Van, aki csak fizetésért szeretné elvállalni a téli szénbehordást. Ismerek gyereket, aki csak akkor hajlandó segíteni, ha anyja a sodrófa felé nyúl, de akkor is állandóan morog, hogy neki mindig csak dolgoznia kell.

6. Miért is kell az embernek dolgoznia? Azért gyermekek, mert az Isten megparancsolta. Ugye furcsa, hogy az Isten ilyent is parancsol. Mert, hogy imádkozzunk, szüleinket szeressük, tisztán éljünk stb., minderről könnyen elhisszük, hogy ő parancsolta. De így van a munkával is. Összüleinknek a paradicsomban mondta és sokszor megismételte: „Dolgozzatok és hajtsátok uralmatok alá a földet.” Ez van a Szentírásban, de még ennél több is: „Aki nem akar dolgozni, az ne is egyék!” Vagyis a naplopó ember nem érdemli meg az ennivalót.

7. A kis Jézus és Szent József munkájáról már beszélünk. De Mária sem hordott olyan aranycsillagokkal hímzett égszínkék palástot, mint amilyenbe sok templomban a szobrát öltöztetik. Hogyan is kapált, vagy főzött volna ilyen szép ruhában? Mária is pontosan úgy dolgozott egész nap, mint a ti anyukátok, csak neki nem segített sem a mosógép, sem a porszívó, mert akkor még ilyesmi nem voltak. Mindent két kezével kellett elvégeznie. Az apostolokról is hallottátok, hogy halászok voltak és igen nehezen, sok munka és fáradtság árán keresték meg kenyerüket. Egész évben sokat hallotok a szentekről. Jegyezzétek meg azt is, hogy legelső szentjeink mind kétkezi munkások voltak. Azt hiszem, hogy akik egy kicsit tisztelik a szenteket, azoknak könnyebb lesz szót fogadni, ha szüleik munkát kérnek tőlük. Ebben pedig a Jóskák járjanak elől.

8. Aki már dolgozott és elfáradt, az tudja, hogy milyen nehéz a munka, és megbecsüli a dolgozó embere-

ket. Ők munkájukkal nemcsak saját kenyerüket keresik meg, hanem embertársaik életét is biztosítják. Mi lenne velünk fémek nélkül, melyet a kohászok állítanak elő, szerszámok nélkül, amiket meg a gyári munkások készítenek, szén nélkül, melyet a bányászok termelnek. Lehetne így kérdezni sokáig. Bizony meg kell becsülni a dolgozó embereket, mert szebbé és könnyebbé teszik a mi életünket is.

9. Amikor a mai szentmisében Szent Józsefhez imádkoztok, azt is kérjétek tőle, hogy oltalmazza meg dolgozóink életét, vigyázzon szüleinkre, hogy baleset ne érje őket. Lelküket óvja meg attól a még nagyobb veszélytől, hogy elhagyják az Istent. Legyenek a mai emberek is, mint Szent József volt, jó munkások és ugyanakkor vallásos emberek.

27.
SZENT BENEDEK
A szerzetesek

Cél: Ismertetem a szerzetesek hivatását és munkáját, felkeltem az érdeklődést a szerzetesi életeszmény iránt.

1. Ősz óta hallotok már védőszentjeitek életéről. A beszédek során sokszor előfordultak olyan kifejezések, mint apáca, kedvesnővér, szerzetes, barát, talán még az is, hogy remete. Nemrégiben így állított be hozzám a prédikációk egyik igen okos kis hallgatója: „Tiszteendő bácsi, annyit tetszik ezeket a neveket emlegetni és úgy beszél róluk, mintha mindenki tudná, hogy kik és mik ezek! Apácát filmen már láttam, meg tudom, hogy külföldön ezek vannak a kórházakban, a Dominikot is ilyenek éneklik. Barátokról az Isten rabjaiban olvastam, Jancsi fráter is az volt. Romeo és Juliában is van egy Lőrinc barát. Pontosabban szeretném azonban tudni, hogy miféle szerzet ez?” – Eltaláltad, mondtam. Kedvesnővér, apáca, barát, remete, egy szóval mondva szerzetesek.

2. Ma Szent Benedekről lesz szó. Óróa nemcsak azt kell tudnotok, hogy Sándorral és Józseffel együtt zsákban hozza a meleget, hanem azt is, hogy Európában ő találta ki, hogy legyenek szerzetesek. Szent Benedekkel együtt a szerzetesekről fogunk beszélni.

3. Hogy a dolgot megértsük, jó messze kezdem. Tudjátok a jó Isten azt akarja, hogy szépen éljünk a földön és utána a mennybe jussunk. Természetesen ő nemcsak a kívánságát fejezte ki, hanem segít is, hogy elérjük célunkat. Egyik segítsége az, hogy pontosan megmondta, hogy mit kell tennünk, hogy boldogok lehessünk, és mik a feltételei annak, hogy az égbe jussunk. Ezeket a feltételeket mondjuk parancsoknak. Aki megtartja Isten parancsát, az üdvözülhet. Tudjuk, hogy a két főparancson kívül van még a kőtáblákra írva a tíz, meg az Egyház által kiszabott öt parancsolat. Most gondoljunk az iskolára. Ott is van szigorúan előírt házfeladat, mely mindenkre kötelező, de ezenfelül a tanítónéni szokott szorgalmi feladatokat is adni. Ezt csak azok készítik el, akik szeretik azt a tantárgyat, vagy jobb jegyet szeretnének.

4. Azok számára, akik nagyon szépen akarnak a földön élni és biztosabban akarnak az égbe jutni, a jó Isten a parancsokon kívül szorgalmi feladatokat is adott. Ezeket nevezzük tanácsoknak. Akik ezeket is teljesítik, azok élete, mai szóval élve, minőségi keresztény élet lesz. A tanácsok közül hármat maga az Úr Jézus adott, mikor az Evangéliumot prédikálta, sőt ezeket saját életével be is mutatta. A szegénységet, engedelmességet és tisztaságot hívjuk evangéliumi tanácsoknak. Azokat a katolikusokat pedig, akik felnőtt korukban a templomban mindenki előtt megígérik, hogy ezeket a tanácsokat megtartják és olyanformán, mint a kollégiumban, vagyis közösségben élnek, hívják szerzeteseknek. Ha férfiak, ak-

kor páter, barát, vagy testvér a nevük, ha nők, akkor meg kedvesnővéreknek, szerzetesnőknek, vagy apácáknak hívjuk őket.

5. Szent Benedek korában éltek emberek, akik úgy látták, hogy a városban nem tudják olyan szépen szolgálni a jó Istent, mint ahogy szeretnék. A városok zaja, a sok ember, meg a gazdasági ügyek intézése kive-rik fejükből a jó Isten dolgait. Ezért mindenestül ott-hagyták a várost, mégcsak camping felszerelést sem vit-tek magukkal, elmentek a hegyek közé. Ezeket hívjuk remetéeknek. Barlangokban laktak és nagyjában abból él-tek, amit az erdőn és a mezőn leltek. Hogy sóra, meg a legfontosabb dolgokra mégis legyen pénzük, kosarakat fontak és azokat adták el. Idejük legnagyobb részében a-zonban a jó Istenre gondoltak, imádkoztak és az okosabb társaikat látogatták, hogy tőlük tanuljanak. Szent Bene-dek is egy ideig ilyen remete volt. Jóságának és okossá-gának azonban híre kelt és a környék remetéi vezetőjük-nek választották. Ő azután egybegyűjtötte ezeket a re-metéket, közösen építettek házat és közösen is éltek. Házukat kolostornak, vagy zárdának mondjuk. Szent Be-nedeket pedig apátnak, parancsolójuknak, azaz atyjuk-nak is tartották. Egyikük főzött, másik a reverendákat varrta, ismét más a lábbelieket javította. Természete-sen igen művelt emberek is voltak köztük. Az ő dolguk meg az lett, hogy a környékről a kolostorba bejáró gyer-mekeket tanították. Akadtak mérnökök és építészek is, akik a falvakban lakók számára templomokat építettek,

mások pedig a földműveléshez értettek és erre tanították meg a falusiakat. Akik pedig igen szépen tudtak írni, azok feladata a könyvek másolása volt, mert akkoriban még nem volt nyomda.

6. A kolostorban tehát sok ember élt együtt. Hogy ez a sok ember rendben és békességben meglegyen és hogy a jó Istent szépen szolgálják, fogadalmat tettek, hogy az evangéliumi tanácsok szerint fognak élni. Szent Benedek pedig szabályokat állított össze számukra, ebben azt magyarázta meg, hogyan lehet a tanácsokat megtartani.

7. A szegénységen azt értik, hogy senki sem tarthat semmit magáénak, mindenük közös. Ezt azért vállalták, mert tudták, hogy milyen nagy dolog az Isten szemében, ha valaki valamilyen kedves dologról le tud mondani. Hát még ha mindentől megválik és semmit sem tart magáénak. A többi embernek is példát adnak, hogy ne hárcsoljanak annyit össze maguknak. A tisztaságra teszik a második fogadalmat. Szigorúan megfogadják, hogy testüket, lelküket, de még a gondolataikat is az Istennek adják. Vállalják, hogy nekik ne legyen házastársuk, ne legyenek gyermekeik és vigyáznak, hogy ilyen dolgokra ne is gondoljanak. Az engedelmesség ismét igen nagy dolog, mert arról kell lemondani, amit mindenki annyira szeret, a szabadságról. Folyton azt kell tenni, természetesen zúgolódás nélkül, amit a felettesek parancsolnak.

8. Szent Benedek nem kötelezett senkit arra, hogy a regulák szerint éljen, csak azt, aki ezt önként vállalta.

És képzeljétek el, ezrek és ezrek követték és követik ma is az ő szigorú törvényeit. Közben kolostorokat, templomokat és iskolákat építettek, emellett irtották az őserdőket és lecsapolták a mocsarakat. Egy új világ kezdődött Szent Benedek és szerzeteseinek munkája nyomán.

9. Magyar fiúknak, lányoknak azt is illik tudni, hogy hazánkban a keresztény hitet először Szent Benedek fiai, bencés szerzetesek terjesztették, akiket első szent királyunk, Szent István hívott be Magyarországba. Szent Gellért is közéjük tartozott. Szent István több bencés kolostort is alapított, így Pannonhalmát is, ahol ma is élnek bencés szerzetesek.

Szent Benedek jelszava ez volt: „Imádkozzál és dolgozzál!” Ebben a szellemben működtek, ezt terjesztették szerzeteseik. Európa műveltsége nagyon sokat köszönhet Szent Benedeknek. Ezért nevezte el a pápa nemrég „Európa égi pártfogójának”.

Amikor iskolákat, szépen művelt földeket láttok, gondoljatok rá, mint Európa, sőt az egész emberiség nagy jótevőjére.

28.
SZENT GÁBOR FŐANGYAL
A béke

Cél: Rámutatok arra, hogy a békét hirdetni és megvalósítani olyan szép feladat, mint az angyalok küldetése volt.

1. Március 24-én nemcsak Gábor nevű fiúk, hanem a Gabriella nevű kislányok is névnapot tartanak. Ezen a napon ugyanis egy főangyalnak, Gábielnek van a névünnepe. Ő sem férfi nem volt, sem nő, mert az angyaloknak nincs testük. Egyformán védőszentje fiúknak is, lányoknak is. Talán nem is gondoljátok, hogy mennyit emlegetjük Szent Gábor főangyalt. Napjában kétszer, háromszor is, amikor ezt az imát mondjuk: „Az Úr angyala köszöntötte a Boldogságos Szűz Máriát”, mert az Úr angyala, akit emlegetünk, Szent Gábor.

2. Ha ezt a szót halljuk, hogy angyal, vagy ha valakire azt mondják, hogy angyali, mindjárt egy gyenge, bájos, kislányos valakire gondolunk. Pedig nem így van! Hogy az angyal mennyire nem gyenge és kislányos, azt ősszel hallottátok, mikor Szent Mihályról, a hadvezérről volt szó. De a szó jelentése is férfi foglalkozást jelent. Angyal, magyarul annyi, mint követ, hírvivő. Az angyaloknak ugyanis az egyik feladatuk – ez volt Gábielé is –, hogy Isten küldetésében járnak. Az embereket kell irányítaniuk, vezetniük és oltalmazniuk.

3. Szent Gábor volt az, akivel Isten a világ legfontosabb üzenetét küldte. Azt kellett ugyanis Szűz Máriának elmondania, hogy Isten őt választja egyszülött fiának édesanyjául. Mikor ez az üzenet elhangzott, Mária ezt nem értette meg azonnal. Nem tudta felfogni, hogyan lenne ő Isten fiának anyja, hiszen még arra sem gondolt, hogy embertől származó kisgyermek legyen. Gábiel magyarázta meg, hogy az Isten most csodát tesz vele és a Szentlélek fogja a kis Jézus testét megteremteni. A Szűzanya beleegyezett ebbe és üzenetét, mely maga is egy szép imádság, az angyal vitte az égbe.

4. Beszélgessünk arról, hogy mit tanulhatnak védőszentjüktől a Gabik és velük együtt mi is. A jó Isten jónak látta, hogy mikor valakit közölni akar az emberekkel, követeket, üzenetvivőket állítson szolgálatba. Követek adják tudtul, ha valami jó híre van az emberek számára. Az Isten legjobb üzenete az volt, hogy saját Fiát küldi el hozzánk. Azt is akarta, hogy Fiával együtt a béke is megérkezzék a földre. Emlékeztek még a karácsony történetére? Az angyalok hirdetik, hogy Jézus megszületett és azt is, hogy akik befogadják őt, azoknak béke száll a lelkébe. Isten izente tehát az embereknek a békét. Az az ember, aki vállalja, hogy ezt tovább adja az embertársainak, az hasonló lesz az angyalokhoz. Ezekről az emberekről azt is mondja a Biblia, hogy még a lábuk is boldog, mellyel a béke érdekében lépkednek.

5. Ki az az ember, aki nem akarna azáltal is boldog lenni, hogy segít megvalósítani Isten akaratát, a békét?

Sokat beszélnek manapság a békéről. Gyűléseket, kongresszusokat tartanak, hogy valahogyan megőrizzék, mert veszélyben van. Maga a pápa is levelet írt, sőt sokszor közbelép, hogy az ellenfelek kibéküljenek egymással.

6. Mi az igazi béke? Isten ajándéka azoknak, akik szeretik őt. Akik teljesítik Isten parancsait, főleg azt, hogy mindenkivel igazságosak legyenek, azoknak a szívében Isten csendet és nyugalmat teremt. Ez a béke. A bűnben levő, a gonosz emberek, akik nem igazságosak és nem szeretik Istent, sőt ellenségei, azoknak Ő nem enged békét. Akik háborúban vannak az Istennel, azok aligha várhatják, hogy a szívük háborgását Ő lecsendesítse. Akik Istennel nem törődnek, aligha akarják komolyan a békességet. Akiknek a lelkében meg szeretet van, ott béke is van, mert Isten a szeretet.

Ha minden ember arra gondolna, hogy a másikat szeresse, és a világért sem kívánná a másét, azt sem kívánná, hogy mindig saját akarata teljesüljön, akkor nem lenne annyi baj az emberek között.

7. Mit tehetnénk tehát a békéért? Mivel az emberek szíve a jó Isten kezében van és Ő irányítja azt, imádkoznunk kell, hogy Ő a békesség csíráit ültesse el a szívekben. De még mást is tehetünk. Azt mondtuk, hogy a békétlenségnek egy fő oka van, a bűn. Ha tehát békességet akarunk, a bűnöket kell megszüntetnünk. Milyen sokan vezekelnek, imádkoznak, hogy az Isten inkább bocsássa meg az emberek sok rosszát és ne kelljen őket büntetnie. Ti pedig pajtásaitok közt tegyetek meg min-

dent, hogy bűnt ne kövessenek el. Ha minden emberszent, azaz bűntelen volna, nem lenne békétlenség sem a földön. Figyelmeztetni kell tehát őket és visszatartani a bűnrevezető alkalmaktól.

8. De hogyan lesz ebből világbéke? Segíthetjük mi is, hogy létrejöjjön? Igen. A tó is vízcseppekből áll. Ha elfogynak a vízcseppek, kiszárad, ha pedig megsokasodnak, kiárad a tó. Ha minden ember jóakarátú, akkor békesség van. Ha elfogytak a jó emberek, akkor pedig békétlenség. Nekünk feladatunk, hogy a jóakarátú emberek mindig többen legyenek. Aki nem ezt teszi, az semmit sem tesz a békéért.

Mikor milliók állnak egymással szemben, azt mondjuk világháború van. De vannak egészen kis háborúk is, mikor egyik ember ellensége a másiknak. Sőt az is háború, mikor két gyermek gyűlöli egymást. Az Isten nem a gyűlöletet, hanem a békét akarja. Angyalok feladatát végzitek akkor, ha a békét hirdetitek és terjesztitek az emberek között.

29.
SZENT MAGDOLNA
A húsvéti gyónás

Cél: Ráhangelom a gyermekeket a jó húsvéti gyónásra.

1. Két Magdi nevű kislány jött panaszkodva: „Nem igazságos a tisztelendő bácsi, mert a mi védőszentünkről nem fog prédikálni, mivel az júniusban van és akkor nincsenek gyermekprédikációk, pedig igen sok a Magdi a templomba járó lányok között.” Megnyugtattam őket, hogy a világért sem hagyok ki olyan szentet, akit maga az Úr Jézus is megdicsért. Sorját kerítettem tehát és ma Mária Magdolnáról fogtok hallani.

2. Húsvétünnepére készülünk. Az atya állandóan buzdít, hogy végezzétek el a húsvéti gyónást. Azért is, mert az Egyház parancsolja, meg főleg azért, mert csak tiszta szívvel lehet boldogan ünnepelni. Hogy miképpen kell szépen gyónnunk, azt Szent Magdolna életéből tanuljuk meg. Ő magának Jézusnak gyónt meg, Ő is oldozta fel. Sőt még meg is dicsérte szép gyónásáért.

3. Mindenkinek van meggyónni valója, de Magdolnának igen sok volt. Az ő baja és bűne is azzal kezdődött, mint Kortonai Szent Margit esetében, hogy igen szép volt. Hajával nem kellett a fodrászhoz mennie, mégis megcsodálták. A szépség az ő lelkének sem tett jót. Ellenkezőleg. Nem ment férjhez, hogy rendes asszony lehes-

sen belőle. Inkább pénzt fogadott el és hagyta, hogy a nálánál semmivel sem különb férfiak szeressék. Persze az ilyen lányt megvetik a tisztességesek éppen úgy, mint bűntársai. Ujjal mutogatott Őrá is az egész város.

4. Magdolnának azonban igen nagy volt a szerencséje. Lelkében erősebben hallatszott Isten visszahívó szava, mint a gonosz csábítása és Ő az elsőre hallgatott. Rádöb-bent, hogy milyen rosszul tette, amikor bűnt bűnre halmozott. Itt a földön csak szégyenkezhetett és a lelkiismerete sem hagyta nyugton. A túlvilágon pedig a kárhozat vár rá. Nagyon megbánta eddigi életét és komolyan elhatározta, hogy új életet kezd.

5. Valami azonban még hiányzott. Biztosan szeretne volna tudni, hogy az Isten mit válaszol komoly elhatározására. Megbocsát-e és visszafogadja-e a rendes emberek közé, vagy pedig megveti, szóba sem áll vele és elkergeti. De hogyan gondolhatott Magdolna arra, hogy az Isten mindezt megmondja neki? Szerencséje volt, mert akkor járt a földön Jézus Krisztus, aki az Isten Fia és maga is valóságos Isten. Amit Ő mond, azt az Isten mondja. Őhöz ment el Mária Magdolna.

6. Hallgassátok csak meg, hogyan írja le Szent Lukács ezt a találkozást. (Luk. 7, 36-50.) Így gyönt meg Magdolna és így oldozta fel őt az Úr Jézus.

7. Gyermekek, mit tanulunk ebből mi? Mennyire sajnálta Magdolna, hogy rossz volt és milyen nagy lehetett a bánata, ha nyíltan, mindenki szeme láttára vallotta meg bűneit. Mennyivel mások azok a gyerekek, akik

gyónásuk előtt fél perccel még trécselnek a gyóntatószék ajtajánál. Múltkor is az atyának kellett szólnia, annyira zajongtak. Van az ilyen gyerekek lelkében bánat? A gonoszlélek biztosan biztatta Magdolnát is, hogy várjon még a gyónással. Jöjjön akkor, mikor nem lesznek sokan, vagy várja meg a vacsora végét. Ő azonban nem vár. Sürgős neki, hogy tiszta legyen a lelke. Azok a gyerekek, akik hetekig, sőt hónapokig őrizgetik lelkükön a súlyos bűnt, vajon mire várnak? Az bizony nem fog magától elmúlni. Jobb előbb, mint később, de lehetőleg a legközelebbi vasárnap rendbehozni a lelket.

Úgy tanultuk, hogy a gyónás után megköszönjük Istennek a bocsánatot, és elmondjuk az elégtételt. Magdolna hálája nem a következő napig, hanem élete végéig tartott. Komolyan vette az erősfogadását és a rossz lányból jó lett.

8. Ezért az Úr Jézus is kitüntette és elment hozzájuk látogatóba. Magdolnát még külön is tanította arra, hogyan élhet úgy, hogy örömet szerezzen Istennek. Ő biztosan igen figyelt Jézus tanítására, mert egyszer még az sem jutott az eszébe, hogy megvendégelje az Urat.

9. Ilyen volt tehát a Magdik védőszentjének gyónása. Most csak az a kérdés, hogy a Magdiké, meg a többieké milyen lesz? Valaki azt gondolhatná, hogy könnyű volt Magdolnának, mert ő Jézusnak gyónt és nem a tisztelendő bácsinak, aki tanítja, jól ismeri. Belátom, hogy nehézé teszi a gyónást, ha a gyóntató atyát ismeritek. Ha valaki ennek ellenére is őszintén kinyitja a szívét, a jó

Isten több kegyelmet ad neki, mintha csak a legszükségesebbeket mondaná el. Ne is szóljunk arról, ha valaki gyónás közben szégyenből hazudik. Az ilyennek bocsánat helyett még egy újabb bűne lesz: szentségtörés. Egyébként a lelkipraktika idején majd jön idegen atya is, és mindenki ott gyónhat, ahol akar.

10. Bizony, egy kicsit nehéz gyónni! Gondolatok arra, hogy a gyóntató atya magát a jó Istent helyettesíti. Jézus azért akarta, hogy atyák gyóntassanak, hogy legyen, aki gyónáskor tanít és figyelmeztet a jóra. Akik pedig jól gyóntak, azokat megnyugtatta, hogy biztosak lehetnek, az Isten is megbocsátott. Még az is feladata az atyának, hogy elégtételt szabjon ki. Ha valaki a gyónás után szépen végzi el az elégtételt – a kisebbek ezt büntetésnek hívják –, annak kevesebb ideig kell majd a tisztítóhelyen szenvednie és könnyebb jónak maradnia.

Amikor majd gyónni jöttök, gondolatok egy pillanatra Mária Magdolnára is, és kérjétek, hogy segítsen szépen és jól gyónni.

30.
SZENT ADALBERT
A hithirdetők

Cél: Felhívom a figyelmet, hogy mekkora veszélyt jelent a modern pogányság és buzdítom a hallgatóimat arra, hogy legyenek a modern idők misszionáriusai.

1. Régesrégen, mikor a magyarok messze keletről ide a Duna-Tisza környékére költözködtek, igen kezdetlegesen éltek. Nem tudtak házat építeni, csak sátor alatt laktak. Templomaik sem voltak, hanem a hegycsúcsokon, források mellett pogány papjaik, a táltosok áldoztak fehér lovat az Istennek. Nem értettek a földműveléshez, de a mesterségekhez sem. Időnként lóra kapva bejárták a szomszéd országokat, raboltak és fosztogattak. Így szerezték meg, amire szükségük volt. De ez így nem mehetett sokáig. A szomszédos népek szöveteztek ellenük. Ha a magyarok idejében abba nem hagyják a kalandozásokat, bizony egy szálíig elpusztítják őket.

2. Szerencsére nem így történt. Ugyanis a szomszéd országokból katolikus papok jöttek, akik megtanították a magyarokat házakat építeni, a földművelésre és különféle mesterségekre. Prédikáltak is nekik arról, hogy mit szabad és mit nem szabad tenni. Végül is a magyarok abbahagyták a kalandozásokat, jó útra tértek és így nemzetünk fent is maradt.

3. Azok közül a külföldi papok közül, akik hozzánk jöttek, Szent Adalbert püspök volt az egyik leghíresebb. Nevét magyarosan Bélának is mondjuk. Nemsokára neve napja lesz. Nagyon megérdemli, hogy róla is megemlékezzünk, hiszen elég szépszámú Béla gyerekek ő a védőszentje. Körülbelül ezer éve Csehországban született. Igen okos és vallásos fiú volt. Ezért szülei egy püspökre bízta, hogy az tanítsa. Tanította is, igen megkedvelte, sőt bérmaapja is lett. Ettől kezdve hívják Adalbertnek, mert odáig cseh neve volt. Pap lett belőle és a pápa Prágába küldte püspöknek.

4. Itt kezdődtek meg Szent Adalbert bajai és szenvedései. A csehek ekkor még félig pogányok, félig keresztények voltak. Építettek ugyan templomokat, de ha rossz kedvük volt, kirabolták, felgyújtották azokat. A viselkedésük más téren is igen pogány volt. Szegény püspökük nem tudott velük boldogulni. Rómába ment a pápához panaszkodni. Egy darabig ott is maradt és bezárkózott egy kolostorba s csak imádkozott pogány híveiért.

5. Ekkor érkezett híre, hogy a magyarok fejedelme Géza is fel akarja venni a kereszténységet és azt akarja, hogy népe is megtérjen. A pápa erre Adalbertet küldte Magyarországra. Szívesen jött és Esztergomban, a fejedelem udvarában telepedett le. Tanította, majd meg is keresztelte a fejedelmet. Talán ennél is fontosabb, hogy a fejedelem fiát Vajkot is Jézus hitére vezette. Ő lett azután a mi Szent István királyunk. Adalbert évekig élt Esztergomban, még Szent Imre herceget is tanította. Köz-

ben járta az országot. Jöttének hírére a magyarok összesereglettek és meghallgatták, amit a szent püspök Jézusról és vallásáról prédikált. Akik hittek, azokat megkeresztelte. Közben épültek a templomok, meg az iskolák és a magyarok a háborúskodás helyett földművelést és mesterséget tanultak.

6. Mikor Adalbert látta, hogy a magyarok már jó úton vannak, azokra a messze északon élő pogány népekre gondolt, akik még semmit sem tudnak Jézusról. Rajtuk is segíteni akart. Először a lengyeleket, majd még északabbra a poroszokat térítette. Itt érte utol szent halála is. Éppen misézett, mikor bosszúból pogányok támadtak rá és lándzsával megölték. Így, mint Jézus hitének vértanúja befejezte áldásos életét.

7. Szent Adalbert kb. ezer évvel ezelőtt térítette meg a pogány magyarokat. De mintha még mindig erős lenne nálunk a pogányság. Csak köztetek, gyermekek között nézzünk egy kicsikét széjjel. Nap-nap után mennyi vad és durva gyereket látunk. Olyanokat, kikben nincs semmi finomság, semmi jólneveltség. Akik nem érzik jól magukat, ha napjában háromszor-négyszer nem verekednek össze. Még csapatokba is verődnek és úgy kalandoznak. Jaj annak a kertnek, melyben érik a gyümölcs. A templomnak nem néznek a tájára sem, inkább a moziban és kocsmá környékén töltik idejüket.

8. Lehet ennek jó vége? Semmit sem érő, züllött, tudatlan és csak a szórakozásnak élő felnőttek lesznek az ilyen fiatalokból. Gyerekek, lehetne itt még valamit

tenni? Nemcsak lehet, hanem kell is! Mint Szent Adalbertnek, nektek is hittérítőknek kell lennetek! A hittérítőkről mondtuk, hogy jótevői voltak népünknek, mert a pusztulástól mentették meg. Hogyan lehet valaki manapság hittérítő? Semmi esetre sem szükséges, hogy papruhát öltön magára és misszionáriusnak tartsa magát. Ehelyett inkább lelkesedés kell. Adalbert ereiben nem magyar vér volt, és mégis mennyit fáradozott népünkért!

Mindenki tudja, hogy a rossz példa mennyire ragadós! Látják és máris utánozzák. Ne felejtsük el, hogy a jó példa is ragad! Ha ti vasárnaponként szépen felöltözve a templomba jöttök, ezen biztos gondolkodóba esik egy-két gyerek. „Biztosan van valami szép és jó abban a templomban – gondolják –, ha okos gyermekek is oda járnak.” Ha a cigarettázó, borért, moziért sóvárgó gyermekeknek elmondjátok, hogy ezek nélkül is szépen megélték, talán gondolkodóba esnek. Ha a csúnya beszédű és káromkodó fiúkat figyelmeztetitek, hogy csak akkor játszatok velük egy csapatban, ha az ilyen beszédet abahagyják, biztosan meggondolják a dolgot. A jó példa és a figyelmeztetések mellett még arról sem felejtkeztetek el, hogy imádkozzatok értük. A jó Isten segít és biztosan lesz eredmény. Ha Szent Adalbertnek és társainak sikerült, nektek miért ne sikerülne?

31.
SZENT GYÖRGY
A hét főbűn

Cél: Rámutatok, hogy a keresztény élet egyik vetülete a bűnök elleni küzdelem. Aki a bűnök gyökerére akarja a fejszét tenni, a főbűnöknél kell kezdenie.

1. A legrégebb magyar szobrot 1370-ben Kolozsvárott öntötte Márton és György szobrászművész testvérpár. Szent György vitézt ábrázolja, amint a sárkányt dárdájával megöli. Nem véletlen, hogy a művészek éppen ezt a szobrot készítették el. Nyilván azért, mert már akkor is nagyon tisztelték Szent Györgyöt Magyarországon. Április 24-én lesz ennek a szentnek és vele együtt sok Gyurinak és Györgynek nevenapja.

2. Szent György az őskeresztény korban élt, a császár katonája volt. Mikor kiderült róla, hogy keresztény, kegyetlenül megkínozták, hogy hitét elhagyja. De ő hősiiesen kitartott és vértanú halált halt. Ez bizony igen rövid életrajz. Mégis híres, nagy szent lehetett, mert nincs nép, mely ne tisztelné. Még a vitéz szót is oda szokták a nevéhez tenni. A Gyurik ezt ne felejtse el! Mi lehetett Szent György életében olyan vitézi?

3. Katonaruhában ábrázolják, amint éppen a sárkányt szúrja le. Tudjuk, régen is tudták, hogy sárkányok, szárnyaskígyó szörnyetegek nincsenek. Mit akar tehát a szob-

ra jelenteni? Szent György arra adott példát, hogy csatáznunk kell életünk legnagyobb ellensége, a gonosz lélek, az ördög ellen. Mi is Krisztus katonái vagyunk, egész életünk egy nagy küzdelem. Nem kell messze mennünk, hogy megtaláljuk az ellenséget. Itt van az önmagunkban! „Bennem, magamban volna az én ellenségem?” – kérdezhetné valamelyik Gyuri. Igen, csak álarcát mutatja, hogy ne is sejsük aljas kilétét.

4. Lássunk neki kinyomozni, felderíteni, mi van az álarcok mögött. Az egyik gyermek szülei szép autót vettek. A fiúra ettől kezdve alig lehetett ráismerni. Az osztályból csak kevés fiúval állt szóba és azt sem tudta, melyik lábára álljon előkelőségében. Mindenkinél különbségnek tartotta magát, mindenkit megbírált. „Mi történt ezzel a fiúval?” – kérdezték sokan. Semmi különös, gondoltam magamban, csak a hét főbűn közül az egyik, a kevélység kerítette hatalmába. A kevélységből azután úgy hullottak a többi bűnök magvai, mint a kalászból a szem. Nem is tudom, mi lett volna ebből a gyerekből, ha szerencséjére egy útszéli szederfa pontot nem tesz a dicsőség végére. Csak az autónak lett baja, az aztán egészen elpusztult.

5. Az egyik közeli templomban nemrégiben egy szép képet akartak készíttetni Goretti Szent Mária tiszteletére. A plébános atya azt szerette volna, ha a költségek egy részét maguk a gyermekek vállalják. Tudta ugyanis, hogy sok gyermeknek igen szép összege van a takaréokban. Azt hiszitek, hogy nem akadt néhány olyan gye-

rek, aki semmit sem adott? Sajnos, akadt. A fös vénység úgy összekötözte szívüket, hogy az nem nyílt ki. Itt az ördög a takarékoság szép ruháját vette fel és elbújtatta benne a fös véniséget. Legyőzhették volna, ha arra gondolnak, hogy végeredményben a pénzük is Istentől van, egy kevéskét igazán visszaadhatnak neki.

6. A tisztátalanságot régen bujaságnak mondták. Ennek az ördöge is igen érti a dolgát! Ajánlgatja a csúnya gondolatokat, képeket, nótákat, közben azt próbálja elhitetni, hogy már ti is nagyok vagytok, és ilyenekkel is kell foglalkoznotok. Aki elfogadja portékáját, azt már rabjává is tette. Úgy győzhetjük le, ha szóba se állunk vele, hanem faképnél hagyjuk.

7. Menjünk vissza autós barátunkhoz, de még a karamból előtti időkre. Végeredményben csak a gyerekek előtt volt sikere. Az osztályzó napló nagy sikertelenségeket jegyzett fel. Mint egy szálfaterdő, úgy meredeztek abban az egyesek. Padtársánál más volt a helyzet. Ő szerényen élt, autós kalandjai sem voltak, hanem annál szebb jegyei. Ezt nem tudta lenyelni az autós. Stréberséggel vádolta, a tanárokat pedig részrehajlással. Szép feleleteit ócsárolta mások előtt, közben kínozt a sárga irigység. Ezt nem vallotta be, folyton csak az igazságra hivatkozott. Ebbe bújt el előle az irigység ördöge.

8. Gyakran mondják egymás közt a gyerekek, hogy örök harag. A baj az, hogyha nem is örökké, de néha sokáig tart. Azt hiszitek, hogy a haragos, dúló-fúló arc mögött nem az ördög vigyorg? Az ilyen gyerekek is azt

gondolják, hogy igazuk van, pedig aki haragszik, annak nincs igaza. A harag ördöge legyőzve fog elterülni, ha arra gondolunk, hogy a jó Isten hányszor bocsátott meg nekünk, mert Ő nem akar haragot, tehát mi se haragudjunk.

9. Ki tudná felsorolni, mennyi álarca van még a gonosznak! Mikor a torkosságra csábít, azt mondja, hogy a szervezetnek szüksége van egy kis külön édességre. Ha pedig a lustaságra, akkor meg a kijáró pihenésre és erőgyűjtésre hivatkozik. Ha fel tudjátok ismerni, az már fél győzelem. A másik fele is könnyen megy, mert a jó Isten segít bennünket küzdeni.

10. Vajon Szent György melyik ördöggel vívott meg? Talán nem is egyel. Mikor kínozták és kényszerítették, hogy hagyja el hitét, neki is eszébe jutott, hogy nem kell a dolgot olyan komolyan venni. Egy kis tömjén a bálvány előtti tűzre, és vége a szenvedésnek. A gyávaság ördöge úgy beszél, mintha meg akarná védeni, de ehelyett foglyul ejt. Hozzátok meg ilyen formán szól: „Nehogy megmutasd katolikus hitedet, bajod lehet, mit mondanak az emberek?”

Szent György megnyerte a nagy csatát, legyőzte elenségét. Kérjük segítségét, hogy a jó győzelméért mi is, mint jó katonák vívhassunk meg.

32.
SZENT KATALIN
A pápa

Cél: Bemutatom Szent Katalin szeretetét a tagjaiban tovább élő Krisztus iránt. Ez a szeretet a mi részünkről az unióért végzett imában mutatkozik meg.

1. Nagyon csúnya szokás a csúfolódás. Ha lehet a csúfolódásokat osztályozni, az a legutolsó, amikor az emberek a vallásuk miatt csúfolják egymást. A vallások arra való, hogy a jó Istenhez segítsék az embereket, és nem arra, hogy gyűlölet, szeretetlenség származzék belőlük. Nem mondom el az összes vallások csúfneveit, csak azt, amivel bennünket, katolikusokat szoktak gúnyolni. Azt mondják ránk, hogy pápisták vagyunk. Ez magyarul annyi, hogy pápa-tisztelők, pápa-követők. Azt hiszem, emiatt nem lett volna szabad a katolikusoknak megsértődniök. Valóban, igen szeretjük és igen fontos valakinek tartjuk a római pápát.

2. Ma egy olyan lányról fogunk hallani, aki igen szeretete és egy szép névvel tisztelte meg a pápát: „Dolce Christo in terra”, ő a mi számunkra a földön élő édes Krisztus. Ezen felül még sokat imádkozott és fáradozott azért, hogy az emberek és az országok hűségesek maradjanak a pápához, mert csak így lehetnek jó katolikusok.

3. Ezt a lányt szülővárosáról Sziénai Szent Katalinnak nevezik, és április utolsó napján van az ünnepe. Már mint kislány igen szerette Jézust. Amikor hétéves korában még okosabb lett, megfogadta, hogy egész életét Jézusnak adja. Ezen azt értette, hogy tettekkel fogja megmutatni, mennyire szereti és másokat is erre buzdít. Igen fájt neki, hogy az emberek bűnt követnek el, főleg az, ha szidták, vagy káromolták Jézust. Édesanyja is egyszer ideges volt és úgy szidta meg Katalint, hogy közben a jó Istent is bántotta. Erre a kislány így felelt: „Édesanyám, ha hibáztam, verj meg, de ne átkozódj, mert ez nem illik hozzád, nekem pedig nagyon fáj.”

4. Amikor felnövekedett, elhatározta, hogy szülei kívánsága ellenére sem megy férjhez. Így több ideje lesz imádkozni, meg a szegényekkel jót tenni. Pedig nehéz volt ám gondozni a szegényeket és a koldusokat. Ruhájuk piszkos, testük mosdatlan, amellet soha sem lehet ki-elégíteni őket. A köszönet helyett mindig csak kértek, és amit kaptak, mindig találtak benne kifogást.

Aki már ápolt betegeket, tudja, mennyire türelmetlenek ezek. Szeretnék, ha állandóan csak velük törődnének. Katalin nem is rokon, hanem idegen betegeket ápolt. Lelkiismeretesen ápolta őket. Mégis szidást kapott, mert azt mondták, hogy nem segít annyit, mint amennyit segíthetett volna. A legtöbb sértést éppen attól a betegétől kapta, akinek ápolását undorító sebei miatt a városban senki más nem vállalta. A betegekben az Úr Jézust látta, azért tudott ilyen hős lenni.

5. Nagyon szerette Katalin az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust is. Annyira szeretett áldozni, hogy valósággal beteg lett, ha sok munkája miatt erre nem volt alkalmja. Ezért a nagy szeretetért Jézus azt a csodát tette vele, hogy az Oltáriszentségen, vagyis a Szent Kenyérén kívül, más ennivalóra nem is volt szüksége.

6. Nagyon szerette Jézust az Egyházában is. Tudta azt, hogy az Egyház, vagyis a hívek egy testet alkotnak Jézussal. Ő ebben a testben a fej, a hívek pedig a test tagjai, részei. Katalin természetesnek tartotta azt, ha Jézust szereti, nagyon kell szeretnie a keresztényeket is. Nagy bajban volt akkor a kereszténység. A pápa ugyanis nem tudta őket úgy vezetni, ahogy jó lett volna. A királyok akkor haragban voltak egymással, és mindegyik azt akarta, hogy a pápa az ő pártjára álljon. Szerették volna, ha a pápa úgy táncol, ahogy ők füttyölnek. A francia király volt a leghatalmasabb és a pápát egész udvarával Franciaországba, Avignonba vitette, hogy ott parancsolhasson neki. Erre a többi országok elszakadtak a pápától.

7. Szent Katalin látta, hogy mekkora baj származik abból, ha a pápa nem Rómában él és nem független a királyoktól. Ezért egyszerű kedvesnővér léteire leveleket írt a királyokhoz, meg a pápához, sőt, meg is látogatta őket. Sikere volt. Az ellenfelek között békét teremtett és rávette a pápát arra, hogy hazajöjjön és Rómából kormányozza a keresztényeket. Ez természetesen nem ment olyan könnyen, mint ahogy elmeséltem nektek, de Szent

Katalin nem riadt vissza a nehézségektől és végül is elérte célját.

8. Tehát igen jó római katolikus, igen jó pápista volt. Ezért példaképünk. A pápa most Rómában van, nem parancsol neki sem király, sem elnök. Minden keresztényt egyformán szerethet, akármilyen nemzethez tartozik is. Sok száz évig az volt a baj, hogy nem minden keresztény szerette a pápát. Gyűlölték a görögkeletiek és a protestánsok is. Éppen ezért csúfolták pápistának a katolikusokat. Ma már javul a helyzet. Bár sokan még nem hiszik el, hogy a Szentírás szerint Jézus Szent Pétert tette a hívek vezetőjévé. Azt sem gondolják meg, hogy ha ők az első keresztények utódai, akkor a pápa meg Szent Péter utóda. Azonban már ezek közül is sokan becsülik a pápát. Követeiket is elküldték a római zsinatra, hogy sikerüljön összebékülni. Az elszakadt keresztények megcsodálhatják, hogy mi mennyire szeretjük a pápát. Várjuk, hogy tanítson bennünket és sokat imádkozunk érte.

Ha Szent Katalin ma élne, ő is sokat imádkozna és önmegtagadást is vállalna, hogy az összes keresztény egyházak béküljenek ki egymással, és egyezzenek bele abba, hogy Jézus akarata szerint Szent Péter utóda vezesse őket.

33.
BOLDOG GIZELLA
Örvendező édesanyák

Cél: Anyák napja alkalmából, az első magyar szent édesanya alakjában megmutatom a gyermekeknek saját édesanyjukat.

1. Ha magyarból azt a házfeladatot kapnátok, hogy amilyen érdekesen csak lehet, írjátok meg édesanyátok életrajzát, sok gyermek nem tudná, hogy mihez kezdjen. Azt mondogatná magában, hogy az én édesanyám igen jó asszony, nagyon szereti apukát és minket is, de nagyon érdekesen, izgalmasan nem tudok róla írni.

2. Május első napjaiban tartjuk az anyák napját. A szentek naptárában is egy áldott jó édesanyának van a névnapja, akinek a férje is, meg a fia is szent. Ez az édesanya: Boldog Gizella. Azért mondjuk, hogy boldog, mert még nincs egészen szentté avatva. Férje neve Szent István, a fiáé Szent Imre. Ez utóbbit már ismeritek, de lesz majd szó Szent Istvánról is.

Erről a szentéletű édesanyáról sem tudok sokat mondani nektek. Kiskorában német leány volt, egy hercegnek a kislánya. Most ne mesebeli hercegre és hercegnéasszonyra gondoljatok, hanem igen rendes emberekre, akik nagy gazdagságukat nem dárídózásra használták és nem sanyargatták a szegényeket, hanem inkább védték és támogatták őket.

3. A kis Gizella rokonságában kedvesnővérek is voltak, ők tanították meg írni és olvasni, sőt a latin nyelvre is. A hercegnőnek is kedve kerekedett, hogy zárdába menjen és a jó Istennek szolgáljon. Isten azonban másként határozott sorsáról.

Géza, a magyarok fejedelme, hírt vette, hogy Németországban él egy igen rendes herceglány, Gizella. Ahogy az régen szokás volt, megkérte, hogy Istvánnak, az ő fiának, legyen a felesége. Nehéz volt Gizellának a választás! Ha kolostorban marad, könnyű és gondtalan lesz élete, imádkozhat kedvére és sokat lehet a templomban. Ha meg királyné lesz, sok ember között kell élnie, sok lesz a gondja, lesznek gyermekei is, akiket nevelnie kell; sőt még férjét is kell segíteni az ország kormányzásában.

4. Gizella még valamire gondolt. Tudta, hogy a magyarok – egyébként igen rendes nép – a legnagyobb részben még pogányok. Azt is tudta, hogy kérője már keresztény és komoly tervei vannak: az egész népet jó kereszténnyé akarja tenni. Gizella úgy gondolta, hogy a jó Istennek igen tetszik majd, ha ő is segít Istvánnak népe megtérítésében. Jó fiúkat és lányokat is nevel majd, akik szintén jó vezetői lesznek a népnek. Életével példát fog mutatni a magyar asszonyoknak, megtanulhatják tőle, hogyan legyenek jó keresztények és jó édesanyák.

5. Gizella tehát döntött. Megtartották az esküvőt és új hazájába, Magyarországra költözött.

Mint a magyarok első királynéja, meg is valósította,

amit tervbe vett. Segítségére volt férjének a keresztény Magyarország megszervezésében. A király templomokat építtetett, felszerelésüket a királyné ajándékozta, sőt az ünnepi miseruhákat, meg palástokat saját maga hímezte. Ha elkerültök Pannonhalmára, láthatjátok Gizella királyné keze munkáját, egy gyönyörű szép miseruhát.

6. Mint édesanyának, legfőbb gondja mégis csak családja és gyermekei voltak. Fiai közül csak Szent Imréből lett felnőtt. És hogy szent is lett, nagy része volt abban édesanyjának is, mert a legtöbbet az anyjától tanul a gyermek. Tudjuk, hogy Imre még szülei életében meghalt. Nemsokára követte őt az öreg Szent István király és Gizella özvegyen maradt. Az özvegyi sors, még ha királyné jut is erre, mindig keserves. Gizella abban mutatta meg mennyire keresztény, hogy nemcsak boldogságában, hanem gyászában is szentül viselkedett.

Ha a veszprémi várban jártok, igen sok emlék beszél ott Gizella királynéről. A székesegyház mellett mindig látni tisztelendő bácsit, kérjétek meg, hogy mutassa meg nektek ezeket az emlékeket.

7. Amit hallottatok, nem volt valami izgalmas élet-történet. Minden édesanyáé, a ti édesanyátoké is ilyen. Amikor ő arra vállalkozott, hogy apukátok felesége legyen, igen nagy felelősséget és áldozatot vett magára. Aggódást, gondot és munkát vállalt apukátokért és érte-tek. Édesanyátoknak is van országa, mint Gizella királynőnek volt, csak kisebb. A ti otthonotok ez. Ezt a kis országot akarja anyuka kereszténnyé tenni. Az Isten há-

zát fejedelmi ajándékokkal nem díszítheti ugyan, de amikor vasárnap nyolckor szépen felöltöztetve és jótanácsokkal ellátva elindul veletek a templomba, úgy érzi magát, mint egy királynő, akinek ti vagytok a kincsei. A jó Istennek a szeretetébe ajánl benneteket és sokat imádkozik értetek. Az a vágya, hogy az egész család, apukátok és ti, igazi katolikusok legyetek.

Ma anyák napja van, gondolom, mindnyájan tudjátok, hogy mivel tartoztok édesanyátoknak.

34.
SZENT MONIKA
Anyuka sír

Cél: A boldog édesanya után most a bánatot mutatom be és kihangsúlyozom a negyedik parancsot.

1. Két édesanya jut most eszembe. Mindkettőt jól ismerem, mert gyermekeik hittanosak voltak. Az egyik igen harcias anyuka volt. Pillanatok alatt kezében volt a főzőkanál, sőt néha a sodrófa is. A ház tőle volt hangos, s a harmadik szomszéd is azonnal értesült róla, ha a család szemefénye valami újabb betyárságot követett el.

A másik édesanya egészen más volt, bár az ő kisfia sem tartozott az osztály legjobbjai közé. Sokszor beírtak az ellenőrzőjébe, verekedés közben gyakran elszakadt a ruhája, néha kék foltos volt az arca az ütésektől. De ez a mama nem kiabált és nem ütött. Bűnös kisfiát maga mellé ültette, szépen a szívére beszélt. Előfordult, hogy a bűnbánó kis imposztor együtt sírt édesanyjával.

2. Ez a második anyuka azt a szent édesanyát utánozta, akiről ma fogunk beszélni. Múltkor, anyák napján is, egy édesanyáról, Boldog Gizelláról beszéltem. Neki nemcsak a neve, hanem az élete is boldog volt. Ma pedig egy olyan édesanyáról fogtok hallani, aki életének legnagyobb részében csak sírt és szomorkodott. Nevét igen sok kislány viseli, ma divatos név: Monika.

3. Szent Monika háziasszony volt. Anyósa folyton áskálódott ellene és igen házsártos volt. Férje pedig durva volt és ideges, akinek soha semmi sem felelt meg. Három gyermekük volt. Igen nehéz lehetett ilyen körülmények között Szent Monikának csendesnek és türelmesnek lennie. De lassanként mégis győzött a türelem. Pogány anyósa (mert akkoriban még sokan éltek kereszteleetlenül) látta, hogy milyen türelmes és békességszerető az ő menyee, elgondolkodott, mi lehet ennek az oka? Rájött, hogy Monika azért olyan jó és csendes, mert igazán vallásos. Ő is abbahagyta tehát a házsártoskodást, megkeresztelkedett és a legjobb barátnők lettek. Ezentúl együtt imádkoztak Monika férjének a megtéréséért is. Az imádság itt is használt. Ő is megkeresztelkedett, megváltoztatta életét, de nem sokkal azután meghalt.

4. Az özvegy Monika gyermekeivel maradt. A három közül a két kisebb, egy lány, meg egy fiú, igen szépen viselkedett. A legnagyobb, Ágostonnal volt csak baj, de övele annál több! Nem az volt a baj, hogy nem tanult, mert mindig a legelső tanuló volt. Az volt a szökása, hogy amikor már többet tudott, mint tanárai, másikk iskolába ment megint újat tanulni. Ez csak dicsőségre vált volna. A baj az volt, hogy elzúllott, rossz életet élt, és ami még ezzel szokott járni: katolikus hitét is elvesztette. Szegény Monika sokat szenvedett Ágoston miatt, sokat sírt, sokat imádkozott érte, de a javulásnak semmi jele sem mutatkozott. Még az sem használt, mikor elkergette hazulról.

5. Monikának már csak egyetlen reménye volt, amit egy püspök mondott neki. Ő ugyanis így vígasztalta a síró és panaszzkodó Monikát: „Ennyi könnynek a gyermeke nem veszhet el.” Vagyis, akiért ennyit sírnak, az előbb-utóbb megtér. Sok év telt el, de beteljesedett a jövendölés. Monika imádsága és könnyei győztek. A jó Isten úgy irányította Ágoston életét, hogy Milánóban találkozott Szent Ambrussal. Meghallgatta prédikációit, visszanyerte a hitét, és szakított eddigi életével.

6. Szent Monika boldogsága szinte nem ért véget. A bánat könnyeit az öröm könnyei váltották fel. Még a halál is könnyű volt számára, mikor megtudta, hogy egykori rossz fia papnak ment. Azt már csak az égből láthatta, hogy pap fiát rövidesen püspökké is szentelték és az Egyház egyik legnagyobb tudósa lett.

7. Sokat beszélgettünk Szent Monika könnyeiről. Ti észre szoktatok venni édesanyátok könnyeit? Legrosszabb az, ha anyukátok miattatok sír. Ilyenkor kérjetek tőle bocsánatot és ígérjétek meg, hogy jóváteszitek hibáitokat. Ha pedig más bánata van anyukának, üljetek melléje, és kérdezzétek meg, mi bántja. Talán nem tudtok rajta segíteni, de mégis jól esik neki, ha érdeklődtök, és együtt éreztek vele. Mondjátok meg neki, hogy ti mellette álltok és mindenben segítségére lesztek. Ez biztosan megvígasztalja.

8. Néha azt fogjátok látni, hogy édesanyátok apuka miatt sír. Sokszor ti is tudjátok, mi a baj, de sokszor anyuka eltitkolja előletek. Jó ilyenkor odamenni az apu-

kához és megkérni, úgy éljen, hogy anyukának ne kelljen sírnia. Ha haragban vannak, ti békítsétek ki őket.

9. Olyan szomorú látvány, amikor egy édesanya sír. De nem mindig van így! Van amikor nem fér el szívében a boldogság, és attól fakad sírva. Észrevettétek már, mikor anyák napján, vagy a nevenapján felköszöntöttétek, kicsordultak anyuka könnyei. Akkor is előfordul ez, ha az évzárón a legjobbak között fognak benneteket megdícsérni.

A mai szentmisét és szentáldozást is ajánljátok fel anyukátokért. Közben azt kérjétek, hogy ne fájdalom-könnyet, hanem inkább örömkönnyet kelljen sírnia. Kérjétek azt is, hogy a jó Isten vigyázzon rá, és ti is vigyázzatok anyukátokra!

35.
SZENT ANGÉLA
Apostolkodás

Cél: A gyermekek lehetőségeik szerint apostolkodjanak és legyenek az emberek között a jószág angyalai.

1. Milyen szép volt múlt vasárnap az elsőáldozás! A kislányok fehér ruhában, fátyolban és koszorúval, kezüket összetéve szépen, összeszedetten lépkedtek a templom felé. A nénik meghatódottságtól törülgették szemüket és azt mondták, hogy a kis elsőáldozók olyan szépek, mint az angyalok. Magamban imádkoztam is, bár csak maradna lelkük minél tovább hasonló az angyalokhoz. A napokban egy szent kislánynak van az ünnepe. Őt nem kellett anygalkának becézni, mert igazi neve is Angéla, azaz anygalka volt. Azok a kislányok, akiket szintén így hívnak, biztosan örülnek nevüknek, mert igen szép név.

2. Tizenöt éve kezdődött. Ismertem egy kislányt, akit ugyancsak Angélának hívtak. Komolyan is vette, hogy neki olyannak kell lennie, mint a neve mondja. Igen szerette a templomot és a szentáldozást. Amikor gimnazista lett és városba került, lassanként megváltozott. A szentáldozásokat elhagyta, misehallgatásai pedig egyre ritkultak. Hitetlen fiúval udvaroltatott magának, az el is vette. Templomban nem is esküdtek meg, csak a

tanácsnál. Kislányukat megkeresztelték ugyan, de sem az iskolai, sem a templomi hittanra nem küldik, azt sem tudja milyen vallású. Mennyire elárulta ez az anyuka az Angéla nevet!

3. Nemrégiben Pesten, az egyik áruházban jártam. Emeletére mozgólépcsőn is fel lehet jutni. Pompás tá-lálmány ez a mozgólépcső! Csak rá kell lépni, nyugodtan állhat rajta az ember és frissen, fáradság nélkül ér fel az emeletre. Láttam egy kislányt, aki pesti rokonával járta az áruházat, neki is igen tetszett ez a lépcső. Elő-ször félt tőle, de barátnője addig bízta, míg rálépett és mosolyogva emelkedett a magasba.

4. Az a Szent Angéla, akiről szó van, már négyszáz éve élt, de álmában valami mozgólépcső-félét látott. Mindenegyik fokán egy kislány állott, liliummal a kezében és a fején koronával. Őrangyaluk volt mellettük és a lépcső az égbe vitte őket. Angéla ugyanakkor parancsot is kapott, hogy valósítsa meg az álmot és munkálkodjék, hogy a lányok seregestül jussanak az égbe. Elhatározta, hogy szót fogad a parancsnak.

5. Kislány korában összegyűjtötte kisebb testvéreit, meg a szomszéd lányokat és hittanra tanította őket. Igen szeretett másokért is imádkozni. És hogy zavartalanul i-mádkozhasson, kisebb testvérel együtt megszöktek ha-zulról és egy barlangba költöztek. Természetesen megta-lálták és hazavitték őket. Amikor nagylány lett, vele egykorú lányokat gyűjtött maga mellé és megfogadták, hogy minden szabad idejükben másoknak fognak segíteni.

Neki is láttak: tanítottak, betegeket ápoltak és a szegényeket gondozták. Olyanok voltak, mintha angyalok járnának emberi testben. Angélának még külön tehetsége volt ahhoz is, hogy a veszekedő, békétlen embereket egymással kibékítse.

6. Tetszett nekem, mikor ez a vidéki kislány olyan boldogan utazott a mozgó lépcsőn, mintha a mennyországba menne. Mennyivel szebb ennél Szent Angéla álma, amikor igazi mennyországi lépcsőn emelkedtek fölfelé a gyermekek.

Az jutott eszembe, hogy mi is hasonlíthatnánk Szent Angélához, ha egy kicsit jótévő angyalai lennénk másoknak. Valahogyan rá kellene állítani az embereket az égbevívő lépcsőre. Talán még nem gondoltatok rá, pedig már néhányszor meg is tettétek ezt. Elsőáldozatok is ilyen esemény volt. Nemcsak ti találkoztatok Jézussal, hanem szüleitek is. Így volt múlt vasárnap is. Azok a szülők, akik idáig nem nagyon törődtek vallásukkal, gyermekeik hívására, kérésére meggyóntak és áldoztak. Gyermekeik ráállították szüleiket a lépcsőre. De még mennyi üres fok van ezen a lépcsőn! Nézzetek csak körül odahaza még jobban. Sok szülő és keresztszülő már igen régen gyónt. Imádsággal, jó szóval, szeretettel próbáljátok ezeket is elhívni.

7. Másképpen is lehet ráállítani az embereket a lépcsőre. Ti mindig itt vagytok a templomban. Halljátok a hirdetéseket, elolvassátok, amit a naptárban kiírtunk. Sok embernek annyi a gondja, hogy eszébe se jut, hogy

a héten kötelező ünnep van. Ismerőseitek hálásak lesznek, ha erre fölhívjátok figyelmüket. A tavaszi lelki-gyakorlatra is sok bácsit és nénit hívtak el a gyerekek. Volt egy kislány, aki vállalta, hogy egy hétig hazahordja a szomszéd néninek a tejet, csak hogy az esténként eljöjjön a beszédeket meghallgatni. Ha valakivel semmire sem juttok, azért előbb imádkozni kell. Természetesen nemcsak egy Üdvözlégyet, hanem kitartóan, azután ismét megpróbálhattok szólni neki.

8. Még valamit erről a mozgólépcsőről. Ha azt akarjuk, hogy mások is föllépjenek rá, nekünk is rajta kell állnunk, mert akkor szívesebben jönnek. Tudom, hogy az elsőáldozók biztosan rajta vannak és ott is fognak maradni.

36.
SZENT ISTVÁN KIRÁLY
Ki a magyar?

Cél: Bebizonyítani a gyermekek előtt, hogy a katolicizmus és a magyarság nem ellenkeznek egymással, hanem kiegészítik egymást, egyik megszépíti a másikat.

1. Ha a Pista nevű gyerekeket megkérdezik, hogy mikor tartják névnapjukat, kétfajta választ adnak. Egyik részük azt, hogy karácsony másnapján, amikor Szent István vértanú ünnepe van, mások meg azt, hogy augusztus 20-án, amikor az első magyar királyt ünnepeljük. Erről a magyar királyról most májusban fogok nektek beszélni. Ugyanis ebben a hónapban is van ünnepe, mert a nagy szenteket két alkalommal is ünnepeljük. Kevesen tudják, hogy május utolsó napján emlékezünk arra, hogy a szent király halála után kb. 40 évvel Székesfehérvárott felbontották a sírját, elporladt teste mellett épségben találták meg a jobb kezét. Ezért Szent Jobb megtalálásának nevezzük ezt az ünnepet.

2. Nagyon jól tudjátok, hogy augusztus 20-án Budapestről, sőt az egész országból sok tízezer ember megy el a főváros legnagyobb templomába, a Szent István bazilikába. Itt, ezen a napon arannyal és ezüsttel gyönyörűen díszített üvegszekrényben megmutatják az embereknek ezt a szent ereklyét. Ilyenkor imádkozunk is első királyunkhoz.

3. Aki csak teheti, kérje meg szüleit, hogy erre a napra menjenek fel Budapestre és nézzék meg a Szent Jobbot. Nem is igazi magyar az, aki ne akarna hódolni első királyunk ránk maradt emléke előtt. Mikor pedig majd lábujjhegyen, megilletődötten közeledtek feléje, ne csak kíváncsi szemeket nyissátok ki, hanem szíveket is imára. Elmondom, miért imádkozzatok. Azt kérjétek Szent Istvántól, segítsen, hogy egyszerre lehessetek jó katolikusok és jó magyarok. Megmondom, miért. Vannak hitetlen emberek, akik azzal szoktak bennünket vádolni, hogy nem vagyunk jó magyarok és jó hazafiak, mert vallásosak vagyunk.

4. Erre az állításra maga Szent István cáfol rá. Őröla ugyan nem lehet mondani, hogy ne lett volna jó magyar, hiszen Árpád fejedelem leszármazottja és a magyarok királya volt. Igen szerette a népét is. Ha támadtak a németek, bizony irgalmatlanul visszaverte őket. Tudta azt is, hogyha pogányok maradnánk, elvesznénk egy szálig. A magyarság érdekében is állott, hogy keresztény legyen ez az ország. István király jó keresztény is volt. Sokat imádkozott, alamizsnát osztott, templomokat épített. Ezért lett szent. Jobbját is ezért nem engedte Isten elporladni.

5. Arról, hogy jó katolikusok legyetek, most nem beszélek. Minden prédikáció arról szól, hogyan lehetünk jó katolikusok. Most azt hallgassátok meg, hogyan lehetek jó magyarok.

Az még nem jó magyar, aki magyarul beszél, sem

az, akiről az iskolai értesítő első lapján az áll, hogy állampolgársága magyar. Még az sem elég a jó magyarsághoz, ha valaki az osztrák-magyar meccsen nekünk szurkol. Ez természetes.

6. Kiről mondjuk, hogy jó magyar? Ezt kicsit nehéz meghatározni, de próbáljuk meg. Szeretni kell azt, ami a magyar nép és a magyar művészek lelkéből fakadt. Azzal megértitek, mit jelent ez. Nem baj, ha egy gyermek megtanulja a divatos slágereket, de ha jó magyar, akkor gyönyörű szép népdalainkat is kell, hogy szeresse. Pl. kirándulások alkalmával rá is kell ezekre zendítenie. Vannak fiúk, akik csak a külföldi írók kalandos regényeit szeretik, pedig magyar írók is legalább olyan szépen és izgalmasan tudnak írni. Az Egri csillagok, meg a többi Gárdonyi-könyv van olyan szép, mint a dzsungel könyvek. Móra Ferenc is oly érdekesen ír, hogy alig lehet könyveit letenni. Talál ezek között minden gyermek korának megfelelőt. Ha ezeket olvassátok, biztosan jobban sikerülnek a magyar dolgozataitok is. Ha már itt tartunk, a jó magyar gyerek igyekszik magyarosan is beszélni. Tudja azt, hogy nyelvében él a nemzet. Aki nyelvtanból jeles, és a tanár úr is elismeri magyar-tudását, az kijavíthatja pajtását, ha az nem magyarosan beszél.

7. Nagyobb lánytól hallottam, hogy ő parasztosnak tartja és utálja a csárdást és csak a legújabb táncok érdeklik. Ennek a lánynak az ereiben aligha van magyar vér, mert akkor nem beszélne így. Valaki említette, hogy autójuk van és nyárra a Fekete-tenger mellé men-

nek. Mikor kérdeztem, bevallotta, hogy Visegrád városában még nem volt (pedig már autót is vezet oda). Nem jó magyar az, aki nem ismeri hazáját és annak történelmét, aki nem olvasgat szívesen történelmi regényeket. Azok sem jó magyarok, akik mindenben a külföldet majmolják és ami idehaza van, azt csak leszólják. Nálunk nincs annyi szép épület, műemlék, mint másutt, annak az az oka, hogy 150 évig pusztított a török. Másutt sem lenne, ha mi nem állítjuk meg őket, még az életünk árán is. Ezeket jó a dicsekvő külföldieknek is elmondani. Értitek már, ki a jó magyar?

8. Tudjátok, mit mondott Petőfi hazájáról és népéről? „Szeretem, hőn szeretem, imádom, gyalázatában is nemzetemet.” Így kell nektek is gondolkodnotok.

Szent István az égből látja mai magyarjait. Vajon mit szól, amikor minket lát? Meg van elégedve azzal, amilyen katolikusok és amilyen magyarok vagyunk?

37.
SZENT ANTAL
A kérő ima

Cél: Rámutatok a Szent Antal tiszteletével kapcsolatos hibás gyakorlatra, hogy a kérő imádságról helyes fogalmuk legyen a gyermekeknek.

1. Az ősszel beszéltem egy szentről, aki annyira népszerű, hogy talán nincs a világon katolikus templom, amelyben ne találánánk meg a szobrát, vagy a képét. Liziói Kis Teréz ez a szent. De amikor bemegyünk a templomba, hogy felfedezzük Szent Teréz szobrát, máris találkozunk egy másik szentnek a szobrával, mely még biztosabban ott van. Az ő népszerűségén nem tesz túl senki. Ott áll a szobor, hátul a templomkapu közelében. Barna reverendában egy tisztelendő bácsi, haja érdekesen van levágva és karjában a kis Jézust tartja. A szobor előtt persely, rendszerint ez a felirata: Szent Antal kenyere. Nézzétek meg a falat is a szobor mellett: százzámra függenek az aranybetűs felirattal márványtáblácskák. Az egyik: Szent Antal segíts, a másik: Szent Antal megsegített, a harmadik: Hálaból Szent Antalnak.

2. Ez az, amit látunk. Azonban az emberek szívébe nem láthatunk bele. Ott még több nyomát találánánk meg a szent tiszteletének és az iránta való bizalomnak. Menyi ember hálás neki. Ismerek embereket, akik vallják,

hogy ha bármit elveszítenek és keresés közben Szent Antalhoz fordulnak, biztosan megtalálják az elveszett tárgyat. Szegény emberek is őt kérik, ha nagyon nagy szükségük lenne valamire. Sokszor egészen váratlanul kapnak segítséget, talán ahonnét nem is várták.

3. Ismerek egy nénit, aki igen furcsán gondolkodik Szent Antalról. Hétfőn megveszi 3.30-ért a lottó szelvényt, kedden elviszi a templomba és a szent szobrához érinti, kéri is őt, hogy sűgja meg a nyerő számokat. Igéretet is tesz: amennyiben négyes, vagy ötös találata lesz, ezer forintot tesz a perselybe. Ugye milyen jószívű?! Ismerek kislányokat, akik vettek maguknak 5 forintért Szent Antal szobrocskát tokban, ezt hordják magukkal az iskolába. Akkor fohászkodnak hozzá, amikor nem tanultak és feleltetés közben a tanár nevük közelében lapozza a noteszát. Ilyenkor egy forintot is ígérnek Szent Antalnak, ha nem hívják fel őket.

4. Néha meg egészen felháborító dolgok történnek. A templomi padban levelet talál az ember. Arról szól, hogy Antalka (mert ilyen jóban vannak vele) valakit igen nagy szerencséhez segített és a levél olvasóját is egészen rövid időn belül hasonló szerencse éri, ha ezt a levelet kilencszer lemásolja és szétküldi ismerőseinek. De baj leselkedik rá és szerencsétlenség, ha ezt nem tenné meg. Ezeket a leveleket hívják Szent Antal láncának. Azt hiszem, nincs köztetek senki, aki nekifogna másolni, ha ilyenfajta levelet talál. Ez babonaság lenne, amit meg is kell gyónni és nem Szent Antal tisztelete.

5. Szent Antal a legkevésbé tehet arról, hogy jóságát és közbenjárását az emberek félreértik és rajta keresztül szeretnék kapzsiságukat kielégíteni.

Gondoljuk át egészen gyorsan, hogy miért vannak a szentek? Azért vannak, hogy értünk a jó Istennél közbenjárjanak, vagyis abban segítsenek, hogy a lelki dolgainkat jól elvégezhessük. Segítenek a szentek ugyan anyagi dolgokban is. Közbenjárnak, hogy betegségünkől felgyógyuljunk, elnyerjünk valamilyen munkakört, vagy, hogy sikerüljön a vizsgánk. Lehet ezekért is imádkozni, hiszen ezek is hozzátartoznak az élethez. A jó Isten örömet akar azzal is szerezni, ha engedi, hogy ilyen ügyeink is sikerüljenek, és ha lehet így mondani, jól esik neki, ha megköszönjük a jóságát.

Szent Antal kis pártfogoltjainak, az Anti gyerekeknek – mert azokat biztosan érdekli – elmondok még egyet-mást a nagy csodatevőről.

6. Földi életében alig voltak csodák. Tisztelendő bácsi volt, aki igen szerette az embereket. A szegényeken úgy segített, hogy a gazdagoktól alamizsnát gyűjtött számukra és szétosztotta. A tudatlanoknak prédikált, hogy megismerjék a hit igazságait. A bűnösöket pedig gyónatószékhöz hívta és rávette őket a javulásra. Egyszer prédikált a halaknak is. Az eset Rimini városában történt, ahol sok volt a hitetlen és nem akarták Antal prédikációit meghallgatni. Erre a szent a tenger partjára ment és a halaknak kezdett beszélni. Ezek nagy tömegben jöttek fel a víz színére, mintha meghallgatnák. Ezen azután

elgondolkodtak az emberek is. Életrajzában még azt is olvashatjuk, hogy magát az Úr Jézust látta. Ez közvetlenül a halála előtt történt vele. A kis Jézust is ábrázolják úgy, hogy a szent karján ül. Biztosan ilyen öröm és kitüntetés is érhetette életében.

7. Ha Olaszországba juttok, ejtsétek utatokba Pádua városát is. Itt láthatjátok azt az álom szép templomot, melyet Szent Antal sírja fölé építettek. Rengeteg zarándokkal fogtok itt találkozni, akik kérni, vagy köszönni jöttek ide. A templom egyik mellék kápolnájában az emberek csodálkozva állnak meg egy gyönyörű szép ereklyetartó előtt. Emberi nyelv látható benne: Szent Antal nyelve. Teste elporladt, Isten csak a nyelvét őrizte meg romlatlanul. Gondolkozzatok rajta, hogy miért?

38.
SZENT LÁSZLÓ
A lovagiasság

Cél: A szent király élettörténetéből megvilágítom az igazi lovagiasság fogalmát és buzdítok az igazi értékek megbecsülésére.

1. Beszélgetés közben az egyik ötödikes lányról esett szó. Azt mondták róla, hogy már van lovagja. Ezen azt értették, hogy van valami hetedikes fiú, aki sokat sündörög körülötte, cukorkát is vesz neki és ez a lánynak igen tetszik. Ma ilyesmit értenek azon, hogy lovag. Azt mondtam, hogy mindketten jobban tennék, ha az évvégi vizsgákra készülnének és nem ilyesmin járatnák az eszüket.

2. Szent László életrajzában azt olvastam, hogy lovagkirály volt. Ti is hallottátok már bizonyára azt a mondást, hogy a magyar nép lovagias. Azt hiszem, hogy itt a lovag szó egészen mást jelent, mint a hetedikes fiú esetében. Én azt szeretném, ha Szent Lászlóhoz hasonlóan a mai fiúk is lovagiasak lennének. Ezért ne csak a Lacik – akiknek a napokban lesz névnapjuk – figyeljenek ide, hanem minden nagyobb fiú.

3. Szent László azért volt lovag, mert bátran síkra szállt, hogy megvédje vallását, harcoljon az igazságért és oltalmazza a gyengéket. Nagyon nehéz idők jártak akkor, mikor Szent László az ország vezetését átvette.

Az egyik nagy baj az volt, hogy az emberek elfelejtették a különbséget az enyém és tied között, raboltak és fosztogattak. Az erősebbek elnyomták a gyöngéket, azt hitték, hogy mivel a királyok nem tudnak rendet teremteni, már minden szabad. Szent László az igazság lovagja volt, és kemény törvényt tett: aki egy borjút, vagy ilyen értékű tárgyat lop, annak meg kell halnia, aki pedig egy tyúkot, vagy ehhez hasonlót vesz el mástól, annak a kezét kell levágnia. Egy-két példából azután láthatták a magyarok, hogy új királyuk nem tréfál és rend is lett.

4. Lovagias volt azért is, mert megvédte az elesetteket és gyengéket. Halála után sok esztendővel is jószágos királynak nevezték őt. Így emlékeztek meg a számtalan jótéteményről, amiket a szegényeknek adott. Lovagias tett volt az is, mikor élete kockáztatásával párviadalban kiszabadított egy magyar lányt, akit besenyő katonák raboltak el. Van még egy igen nehéz jó cselekedet. Tiszta szívvel megbocsátani annak, aki megbántott, megsértett, vagy még rágalmakat is szórt ránk. Salamon többször megrágalmazta László királyt, áskálódott ellene, sőt még az életére is tört. A király lovagias volt Salamonnal, amikor megbocsátott neki.

5. A keresztény vallásunk is oltalmazóra talált a szent királyban. A pogányok újból kezdtek szervezkedni, ezért sem rend, sem biztonság nem volt az országban. Ezek a pogányok Jézus hitét, a kereszténységet is meg akarták semmisíteni, pusztították a templomokat, kolostorokat és

iskolákat. Szent László, ha kellett, saját fajtája ellen is hadat viselt és visszaverte a pogányságot. Tudta ugyanis, hogy csak akkor nem pusztulunk el, ha keresztények maradunk. Mert a kereszténység összetartja a nemzetet, mint a cement a falat, a pogányság pedig mint a beszivárgó víz, szétmállasztja azt. A király nemcsak csatázott a kereszténység érdekében, hanem életével is példát adott a keresztény életre. Izig-vérig római katolikus volt, a pápát úgy becsülte és szerette, mint gyermek az atyját. A pápa azzal viszonzta ezt a ragaszkodást, hogy László király kérésére szentté avatta Istvánt, Imrét és Gellértet, hogy a magyaroknak is legyenek szentjeik.

Ilyen lovag volt Szent László. Vele együtt lovagok mindazok, akik kiállnak az igazságért, a rendért, a valóságért és bátrak a gyengébbet megvédeni. De ugye nem lehet lovagnak nevezni a lányok körül ugrabugráló fiúkat?

6. Aki nyáron Erdélybe látogat, biztosan megnézi Nagyváradot, László király városát. Menjetek el a székesegyházba is, ahol régen a sírja volt. Előbb azonban idehaza olvassátok el Arany Jánosnak Szent László című igen szép versét. Azután Kolozsvártól nem nagyon messze, dél irányban meglátjátok Erdély egyik természeti szépségét a Tordai hasadékot. Szép a legendája is. Hallgassátok ott meg és ha hazajöttök, meséljétek el nekem is.

7. Hallgassatok meg tőlem is egy legendát Szent László életéből. Erdély egyik vidékén a lapos kavicsokat Szent László pénzének nevezik. A legenda szerint a király nagy

csatában legyőzte és kergette, már-már meg is semmisítette az országunkba betört ellenséget. Néhány perc volt csak az életük. A vezérüknek ekkor eszébe jutott valami: oldaltarisznyájukból, mely arany pénzzel volt tele, két marokkal kezdték szórni a pénzt. Jól számítottak! A magyarok abbahagyták az üldözést és nekiláttak a pénz szedegetésének. László tudta, hogy a megvert ellenség így megmenekül. Erőre kap és ismét támadni fog. Imádkozott és imájára az arany pénzből lapos kavicsok lettek.

8. Elgondolkodtat a legenda! Nem úgy tesz velünk is a gonosz, mint az ellenség tett a régi magyarokkal? Mennyi mindennel akar lefoglalni bennünket, csak hogy a jótól visszatartson! A csavargás örömeivel csábít a szentmise helyett, ígéreti más gyümölcsének finom ízét, hogy a hetedik parancsot megszegjük, rossz pajtások közé csábít még azzal is, hogy azok mindig tudnak mádáfészket.

Szent Lászlótól tanuljuk meg, hogy minden csak olyan, mint az értéktelen kő, még ha szépnek és drágának látszik is, ha a jótól akar bennünket visszatartani. Ilyes-
mik nem köthetnek le minket, nagyobb céljaink vannak: jó magyarok és jó katolikusok akarunk lenni.

39.
SZENT PÉTER
A papi hivatás

Cél: Arról beszélek, hogy milyen szép a papi hivatás, egyben hintegetem a hivatás magvait.

1. Nem akarom a tanévet úgy befejezni, hogy a Péter nevű fiúk védőszentjéről ne essék szó. Igen nagy valaki volt ő már a földi életében is. Jézus az egyszerű halászt apostolává tette, majd az apostolok között is, mint római pápa, az első lett. Valaki azt mondta, hogy jó volt Szent Péternek, mert őt Jézus kiválasztotta. Igazat mondtott, jó volt. Mindig ő mellette lehetett, látott és hallott mindent és végül hatalmat kapott, hogy Jézus halála után ő vezesse az Egyházat.

2. De volt ám Szent Péter életében elég sok nehézség is. Hogy Jézust követni tudja, ott kellett hagynia a tengert, meg a hajót, még halfogó hálóját is. Nagy áldozat volt ez egy vérbeli halásztól! Ezidáig csak keresett valamit, Jézus mellett meg egészen szegény lett. Nem volt könnyű Jézus mellett maradni akkor sem, amikor azt halálra keresték. Hát még mikor elfogták! Péter is joggal gondolta a többivel együtt, hogy most már rajta a sor. Ez Jézus halála után be is következett. Szent Péter kétszer is volt börtönben: Jeruzsálemben és Rómában. Míg végül ott egy cirkuszban keresztre feszítették.

3. De más nehézségek is voltak Jézus mellett. Ő ugyanis követelte, hogy higgyenek Neki még akkor is, ha szinte lehetetlennek látszott, amit mond. Péter és az apostolok elhitték, hogy az Úr Jézus egy darab búzakenyeret testévé tud átváltoztatni, pedig a külsejét tekintve minden a régi marad, csak a hit mondja, hogy az már nem kenyér többé. Nehéz volt azt is elhinni, hogy ők, gyarló emberek, maguk is meg tudják mások bűneit bocsátani, s ezzel mintha a mennyországot tudnák az emberek előtt kinyitni. Péternek ezenfelül még azt is el kellett hinnie, hogy Jézus akaratából az ő kötelessége az összes keresztényeket irányítani a földön, jóllehet, egyszer maga is megtagadta a Mestert. Nagy hit kellett mindezekhez, és Szent Péterben nagyon erős volt a hit.

4. Tudjátok azt, hogy a tisztelendő bácsinak is olyanforma a munkaköre, mint Szent Péteré volt. Hallottátok már, hogy rövidesen primícia lesz nálunk, vagyis egy új tisztelendő atya első szentmiséjét fogja elmondani, mert a püspök atya a napokban pappá szentelte és már misézhet is. Szinte minden templombajáró katolikus a primiciáról érdeklődik és erről beszél. Tőlem meg több fiú kérdezte már, hogy hogyan lehet valakiből pap. A lányok is kérdezték néhányan, de nekik azt kellett mondanom, hogy ők sohasem lehetnek papok, mert Jézus is csak férfiakat választott erre a feladatra. Még a ministrálást sem engedhetem meg nekik, pedig igen szerettek volna. Megegyeztünk abban, hogy ha majd az énekkarban tagok lesznek, segíteni fognak a templom takarítá-

sában és díszítik az oltárokat, az is igen szép munka.

5. Most a fiúk kérdésére felelek és elmondom, hogyan lehet valakiből pap. A dolog nem megy olyan egyszerűen, hanem több fontos feltétele is van.

Annak, aki pap akar lenni, nagyon kell Jézust szeretnie. Azután az is fontos, hogy legyen kedve hozzá, necsak anyukája beszélje be neki, hogy pap legyen. Annak a gyereknek van kedve, aki szeret paposdit játszani, van kis kelyhe, csengetyűje és szokta utánozni, hogyan tesz a tisztelendő bácsi a templomban. A nagyobbak közül azoknak van kedvük, akiknek tetszik az atyák munkája, ahogyan miséznek, tanítanak, stb.

6. Szent Péter kisgyermek korában biztos nem tett így, de mivel Keresztelő Szent Jánostól már hallott Jézusról, kedve volt Jézus mellé állni, amikor az hívta. Aki most akar pap lenni, annak is szükséges, hogy érezze lelkében Jézus hívását az emberek szolgálatára. Persze ez a hívás nem hangosan történik. Inkább úgy, hogy az ilyen fiú nem is tudja életét másként elképzelni, mint-hogy pap lesz.

7. Előfordul, hogy valaki pap szeretne lenni és mégsem lehet az, mert azt mondják róla, hogy nem alkalmas rá. Ha valaki például igen gyenge tanuló és megbukik az általános iskolában is, az nem fogja tudni azt sem megtanulni, amit a főiskolán a kispapoknak kell. Az sem alkalmas, aki igen beteges és gyenge természetű. Aki folyton az ágyat nyomja, hogyan tudna helytállani vasárnaponként és az iskolában, amikor egész dél-

előtt olyan fárasztó a tisztelendő bácsik munkája. Péter apostol, ha egyszerű halász ember is volt, mégis jó eszének kellett lennie, mert megjegyezte, amiket Jézus prédikált, és Szent Márk evangélistának le is diktálta. Sőt ő maga is szép és okos leveleket írt a távollevő hívőknek.

8. Ezekenfelül még az is szükséges, hogy a püspök atya pappá szentelje, amint Jézus is pappá szentelte az utolsó vacsorán a többi apostolt is. A papszenteléskor kapja meg a kispap a hatalmat, hogy papi munkát végezhesen és Isten segítségét ahhoz, hogy jó pap legyen belőle. Ezért persze nektek is imádkoznotok kell. Az a tisztelendő bácsi, akinek itt lesz az újmiséje, kéri a ti imádságokat is.

9. Most elárulom, hogy mit szeretnék én elérni az életben. Azt, hogy közületek, akiket tanítottam, legalább egy pap legyen és segíthessek neki az első miséjén.

40.
SZENT ANNA
A nagymama

Cél: A nyári szünidőre azt kérem a gyermekektől, hogy szeressék nagymamájukat.

1. A diákok szerint sok tanárnak az a hibája, hogy a tanévben nem hagyja a gyermekeket szórakozni és pihenni, hanem az állandó házfeladatokkal elrabolja az időt a kedves játékoktól. Vannak – szörnyű még kimondani is – olyan tanárok, akik a nyári szünidőre is ki akarják terjeszteni hatalmukat. Kötelező olvasmányokat írnak elő és azt merik ajánlani, hogy néha napján nézettek be a könyvekbe is.

2. Ma halljátok a tanév utolsó gyermekprédikációját, előttetek a kéthónapos vakáció. Természetesen a vasárnapi szentmisehallgatásban nincs vakáció, amint-hogy az evést és a lélegzést sem szoktátok hosszabb ideig elhagyni. Én most csak egy igazán könnyű feladattal bízlak meg benneteket: a szünidőben szeressétek még jobban a nagymamát.

Szent Annáról lesz ma szó, aki a nagymamai hívásnak és közöttünk lévő elég sok Annusnak, meg Anikónak a védőszentje. Névnepje ugyan a jövő hónapban lesz, de már megegyeztünk, hogy a mai találkozón a vakációi feladatot kapjátok meg. Ezt fogjuk ma megbeszélni.

3. Az osztályban két fiúról az volt a vélemény, hogy

szerencsés fickók. Az egyik apukája egy autót nyert, a másiké pedig állami megbízásból állandóan külföldön járt és mindig igen komoly dolgokat hozott a fiúnak haza. Én azt mondom nektek, hogy az az igazán szerencsés, akit a jó Isten tesz azzá. Nem nagy vagyontra, vagy hírnévre gondolok. A jó Isten úgy tesz valakit szerencsésé, hogy fontos hivatalt ad neki, vagy nagy feladatot bíz rá. Lehet tehát az is szerencsés, aki csendben, ismeretlenül él, de feladata fontos az Isten szemében. Így élt Szent Anna is, mégis igen nagy tisztségre választotta ki az Isten. Egészen biztosan mélyen vallásos néni volt, aki urával együtt imádságban és munkában töltötte életét. Várták azt, hogy az ősöknek adott ígéret, a Megváltó eljőjön már végre a földre.

Isten akaratából Szent Annát érte az a szerencse, hogy Szűz Máriának édesanyja és így a kis Jézusnak nagymamája lett. Minden nagymama boldog, ha van unokája és igen büszke is rá. Talán még édes gyermekénél is jobban szereti. Elképzelhetitek, hogy milyen boldog lehetett Szent Anna, amikor a világ legszebb kislányának lett édesanyja, később pedig a világon a legjobb kisfiút, mint saját unokáját dajkálhatta.

4. A nagymama rátok is büszke.

Az egyik kisfiú fekete karszalaggal jött nemrégiben az iskolába. Nagymamáját gyászolta. A többiek alig vették észre, hogy mennyire szomorú. A szomszéd fiú, aki vel együtt mentek haza, útközben felment az ő nagymamájához. „Jó neked – mondta a karszalagos –, ne-

ked még van nagymamád!" Nem is gondolunk rá, milyen jó, hogy van. Nemigen szeretem a slágereket, de van egy, ami a nagymamáról szól, ezt szeretem.

Nincs olyan látogatástok a nagymamánál, hogy valami finomságot ne kapnátok tőle.

5. De ne csak ezért szeressétek a nagymamákat! Talán már hallottatok Hitlerről. Megátalkodott ellensége volt az Istennek és az Egyháznak. Németországból ki akarta a hitet irtani. A pápa üzeneteket küldött a német katolikusoknak és külön a gyermekeknek is. Azt üzentek nekik: ne tágítsatok egy tapodtat se attól, amit vallásos édesanyátok térdein és a buzgó nagymama lábainál tanultatok. Miért üzentek ezt a pápa? Tudta, hogy az anyukák és a nagymamák a katolikus vallás igazságaira tanítják a gyermekeket. Azt szokták mondani, hogy mámi már olyan régies, öreges dolgokkal áll elő. Nem szabad ezért kinevetni! Meglehet, hogy régies, amit mond, de mindig igaz.

Azért is kell a nagymamát szeretnetek, mert imádkozik értetek. Ti esténként a lefekvés után azonnal elalusszotok. A nagymama nem tud ilyen jól aludni. Felébred és imádkozik. Ismerek nagymamákat, akik öt-hat szentolvasót is elmondanak egy éjjel. Tudjátok, kikért imádkoznak a nagymamák? Értetek, unokáikért. Hogy egészségesek legyetek, jók és vallásosak maradjatok. Csak a mennyországban fogjuk megtudni, mennyi mindent imádkoztak ki számunkra nagymamáink.

7. Azt hiszem ezek után könnyű lesz a nyári feladat.

Legyetek sokat mami közelében. Kérjétek meg, hogy meséljen, milyen volt a világ az ő gyermekkorában. Milyen ruhában jártak a templomba, mik voltak a szokások húsvétkor, meg karácsonykor. Énekeltessetek vele régi énekeket. Ez idáig nem nehéz feladat. Kicsit nehezebb lesz az, hogy vállaltatok el helyette valami munkát. A bevásárlást, vagy egy kis gyomlálást a kertben. Legyetek segítségére, ahol csak lehet. Ne feledkezzetek meg névnapjáról, sem születésnapjáról.

Még nehezebb feladat is van. Ha ideges a mami, vagy zsémbes, nem szabad visszabeszélnetek. Ti is lesztek még öregek és megtudjátok, hogy milyen nagy keresztje van minden öregnek.

Majd elfelejtettem mondani, hogy imádkozzatok is a nagymamáért. A legkisebbek, akik még az „Én Istenem, jó Istenem” imádságot mondják, vegyék bele a nagymamát is. A nagyobbak az imakönyvben találnak imát érte. Azonban fejből is lehet imádságot mondani: köszönjük meg a jó Istennek, hogy még él a nagymamánk, kérjük, hogy ne legyen beteg, a reumája se bántsa olyan nagyon, és sok jósa nyerje el jutalmát.

Druck: Gloria-Kulturverein, Wien 9. Türkenstrasse 3.

